

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
*	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet	1
*	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2038/2000 av den 28 september 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet vad gäller dosaerosoler och läkemedelspumpar	25
*	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2039/2000 av den 28 september 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet vad gäller referensåret för tilldelning av kvoter av klorfluorkolväten	26
*	Rådets förordning (EG) nr 2040/2000 av den 26 september 2000 om budgetdisciplin	27
*	Rådets förordning (EG) nr 2041/2000 av den 26 september 2000 om ändring av förordning (EG) nr 5/96 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av mikrovågsugnar med ursprung i Kina, Sydkorea, Malaysia och Thailand	33
*	Rådets förordning (EG) nr 2042/2000 av den 26 september 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan	38
	Kommissionens förordning (EG) nr 2043/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	53
	Kommissionens förordning (EG) nr 2044/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2000 för vissa produkter från sektorn för fjäderfäkött och ägg inom ramen för förordning (EG) nr 1866/95	55
	Kommissionens förordning (EG) nr 2045/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2000 för vissa produkter från sektorn för fjäderfäkött inom ramen för förordning (EG) nr 1396/98	56

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 2046/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2000 för vissa köttprodukter från fjäderfäsektorn inom ramen för förordning (EG) nr 2497/96	57
Kommissionens förordning (EG) nr 2047/2000 av den 28 september 2000 om tillfälligt upphörande med inlämnande av exportlicensansökningar för vissa mjölkprodukter	58
Kommissionens förordning (EG) nr 2048/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	59
Kommissionens förordning (EG) nr 2049/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	63
Kommissionens förordning (EG) nr 2050/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	66
Kommissionens förordning (EG) nr 2051/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris	68
Kommissionens förordning (EG) nr 2052/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/2000	69
Kommissionens förordning (EG) nr 2053/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2014/2000	70
Kommissionens förordning (EG) nr 2054/2000 av den 28 september 2000 om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1740/2000	71
Kommissionens förordning (EG) nr 2055/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål	72
Kommissionens förordning (EG) nr 2056/2000 av den 28 september 2000 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt	74
* Kommissionens direktiv 2000/57/EG av den 22 september 2000 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 76/895/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på frukt och grönsaker och vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker ⁽¹⁾	76
* Kommissionens direktiv 2000/58/EG av den 22 september 2000 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung samt vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker ⁽¹⁾	78
<hr/>	
Rättelser	
* Rättelse till rådets förordning (EG) nr 32/2000 av den 17 december 1999 om öppnande och förvaltning av gemenskapens inom GATT konsoliderade tullkvoter och av vissa andra av gemenskapens tullkvoter, om fastställande av närmare bestämmelser för ändring och anpassning av dessa kvoter och om upphävande av förordning (EG) nr 1808/95 (EGT L 5 av den 8.1.2000)	84

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2037/2000**av den 29 juni 2000****om ämnen som bryter ned ozonskiktet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes av förlikningskommittén den 5 maj 2000, och

av följande skäl:

- (1) Det har konstaterats att fortsatta utsläpp av ozonnedbrytande ämnen i nuvarande omfattning orsakar betydande skador på ozonskiktet. Under 1998 var nedbrytningen av ozonskiktet på det södra halvklotet högre än någonsin tidigare. Stora skador har dessutom uppstått i ozonskiktet över den arktiska regionen under tre av de fyra senaste vårarna. Nedbrytningen av ozonskiktet leder till ökad UV-B-strålning, vilket är en stor risk för människors hälsa och för miljön. Det är därför nödvändigt att vidta ytterligare effektiva åtgärder för att skydda människors hälsa och miljön mot skadliga verkningar av sådana utsläpp.
- (2) Mot bakgrund av gemenskapens ansvar för miljö och handel har gemenskapen enligt beslut 88/540/EEG ⁽⁴⁾ blivit part i Wienkonventionen för skydd av ozonskiktet och Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet. Protokollet ändrades av parterna i protokollet vid deras andra möte i London och deras fjärde möte i Köpenhamn.

⁽¹⁾ EGT C 286, 15.9.1998, s. 6 och EGT C 83, 25.3.1999, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 40, 15.2.1999, s. 34.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 1998 (EGT C 98, 9.4.1999, s. 266), bekräftat den 16 september 1999, rådets gemensamma ståndpunkt av den 23 februari 1999 (EGT C 123, 4.5.1999, s. 28) och Europaparlamentets beslut av den 15 december 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av den 13 juni 2000 och rådets beslut av den 16 juni 2000.

⁽⁴⁾ EGT L 297, 31.10.1988, s. 8.

(3) Vid sitt sjunde möte i Wien i december 1995 och vid sitt nionde möte i Montreal i september 1997, i vilka båda möten kommissionen deltog, antog parterna till Montrealprotokollet ytterligare bestämmelser för att skydda ozonskiktet.

(4) För att gemenskapens förpliktelser enligt Wienkonventionen och de senaste ändringarna och anpassningarna av Montrealprotokollet skall kunna fullgöras är det nödvändigt att vidta åtgärder på gemenskapsnivå, framförallt avveckla produktionen och utsläppandet på marknaden av metylbromid inom gemenskapen och att inrätta ett licenssystem inte bara för import utan också för export av ozonnedbrytande ämnen.

(5) Mot bakgrund av att teknik för att ersätta ozonnedbrytande ämnen blivit tillgänglig tidigare än väntat är det i vissa fall lämpligt att besluta om kontrollåtgärder som är strängare än vad som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3093/94 av den 15 december 1994 om ämnen som bryter ned ozonskiktet ⁽⁵⁾ och i Montrealprotokollet.

(6) Förordning (EG) nr 3093/94 måste ändras på ett genomgripande sätt. För klarhetens och öppenhetens skull bör den förordningen därför ses över i sin helhet.

(7) I enlighet med förordning (EG) nr 3093/94 har produktionen av klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-triklorethan och bromfluorkolväten avvecklats. Produktion av dessa kontrollerade ämnen är således förbjuden med möjlighet till undantag för viktiga användningsområden och för att tillgodose parternas grundläggande inhemska behov enligt artikel 5 i Montrealprotokollet. Det är nu även lämpligt att gradvis förbjuda utsläppande på marknaden och användning av dessa ämnen samt av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen.

(8) Kommissionen får på vissa villkor bevilja undantag för viktiga användningsområden även sedan de kontrollerade ämnena har avvecklats.

⁽⁵⁾ EGT L 333, 22.12.1994, s. 1.

- (9) Alternativ till metylbromid finns att tillgå i allt större utsträckning och detta bör återspeglas i en mer påtaglig minskning av produktion och förbrukning av metylbromid jämfört med Montrealprotokollet. Produktionen och förbrukningen av metylbromid bör helt upphöra, dock med möjliga undantag för användningsområden som är av avgörande betydelse, vilka skall beslutas på gemenskapsnivå i enlighet med kriterier som skall ställas upp enligt Montrealprotokollet. Även användningen av metylbromid vid karantänsättning och före transport bör begränsas. Denna användning får inte överstiga nuvarande nivåer och bör slutgiltigt minskas mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och utvecklingen enligt Montrealprotokollet.
- (10) I förordning (EG) nr 3093/94 meddelas föreskrifter om begränsning av produktionen av alla ozonnedbrytande ämnen utom klorfluorkolväten. Det är lämpligt att meddela sådana föreskrifter för att säkerställa att klorfluorkolväten inte fortsätter att användas där det finns alternativa ämnen som inte bryter ned ozonskiktet. Åtgärder som syftar till att begränsa produktionen av klorfluorkolväten bör vidtas av alla parter i Montrealprotokollet. En frysning av produktionen av klorfluorkolväten skulle återspegla detta behov och visa att gemenskapen är besluten att spela en ledande roll i detta avseende. Den kvantitet klorfluorkolväten som produceras bör anpassas till den planerade minskningen av den kvantitet som släpps ut på gemenskapsmarknaden och den sjunkande efterfrågan över hela världen, som är en följd av den minskade användningen av klorfluorkolväten som protokollet kräver.
- (11) Enligt artikel 2F.7 i Montrealprotokollet skall parterna sträva efter att tillse att användningen av klorfluorkolväten begränsas till de tillämpningar för vilka andra mer miljöanpassade alternativa ämnen eller tekniker saknas. Mot bakgrund av tillgången till alternativ teknik och ersättningsteknik kan utsläppande på marknaden och användning av klorfluorkolväten och produkter innehållande klorfluorkolväten begränsas ytterligare. I beslut VI/13 från mötet mellan parterna i Montrealprotokollet föreskrivs att utvärderingen av alternativ till klorfluorkolväten bör beakta sådana faktorer som ozonnedbrytande potential, energieffektivitet, brandfarlighet, toxicitet och global uppvärmningseffekt samt de möjliga effekterna av en effektiv användning och en avveckling av klorfluorkarboner och haloner. Kontrollerna av klorfluorkolväten enligt Montrealprotokollet bör stramas upp avsevärt för att skydda ozonskiktet och visa de alternativ som finns.
- (12) Kvoter för övergång till fri omsättning av kontrollerade ämnen inom gemenskapen bör endast tilldelas för en begränsad användning av kontrollerade ämnen. Import av kontrollerade ämnen och produkter, som innehåller

kontrollerade ämnen, från stater som inte är parter i Montrealprotokollet bör inte ske.

- (13) För att möjliggöra övervakning av handeln med ozonnedbrytande ämnen och informationsutbyte mellan parterna bör licenssystemet för kontrollerade ämnen utökas till att omfatta tillstånd till export av kontrollerade ämnen.
- (14) Föreskrifter bör meddelas i fråga om återvinning av använda kontrollerade ämnen och för att hindra läckage av kontrollerade ämnen.
- (15) Enligt Montrealprotokollet krävs uppgiftslämnande i fråga om handeln med ozonnedbrytande ämnen. Producenter, importörer och exportörer av kontrollerade ämnen bör därför lämna uppgifter varje år.
- (16) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (17) I beslut X/8 från det tionde mötet mellan parterna i Montrealprotokollet uppmuntras parterna att på ett aktivt sätt och i lämpliga fall vidta åtgärder för att motverka produktion och marknadsföring av nya ozonnedbrytande ämnen, särskilt bromklormetan. En mekanism bör i detta syfte inrättas så att nya ämnen omfattas av denna förordning. Produktion, import, utsläppande på marknaden och användning av bromklormetan bör förbjudas.
- (18) Den övergång till ny teknik eller alternativa produkter som krävs på grund av att produktionen och användningen av kontrollerade ämnen gradvis skall avvecklas kan välla problem för främst små och medelstora företag. Medlemsstaterna bör därför överväga att tillhandahålla lämpligt stöd för att i synnerhet små och medelstora företag skall kunna genomföra de förändringar som krävs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Räckvidd

Denna förordning skall tillämpas på produktion, import, export, utsläppande på marknaden, användning, återvinning, återanvändning och regenerering samt destruktion av klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-trikloretan, metylbromid, bromfluorkolväten och klorfluorkolväten, på uppgiftslämnande om dessa ämnen samt på import, export, utsläppande på marknaden och användning av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen.

Denna förordning skall även tillämpas på produktion, import, utsläppande på marknaden och användning av ämnen i bilaga II.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande begrepp med de betydelser som här anges:

- *protokollet*: 1987 års Montrealprotokoll om ämnen som bryter ned ozonskiktet, i dess lydelse efter de senaste ändringarna och anpassningarna.
- *part*: varje part i protokollet.
- *stat som inte är part i protokollet*: en stat eller regional organisation för ekonomisk integration som inte har samtyckt till att vara bunden av de bestämmelser i protokollet som är tillämpliga på ett visst kontrollerat ämne.
- *kontrollerade ämnen*: klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-triklorethan, metylbromid, bromfluorkolväten och klorfluorkolväten, vare sig de förekommer ensamma eller blandade med andra ämnen och vare sig de är nyproducerade, återvunna, återanvända eller regenererade. Denna definition skall inte avse ett kontrollerat ämne i andra tillverkade produkter än behållare som används för transport eller förvaring av ämnet, eller sådana obetydliga mängder av ett kontrollerat ämne som härrör från oavsiktlig eller tillfällig bildning under en tillverkningsprocess, från råmaterial som inte har reagerat, eller från dess användning som ett agens i tillverkningsprocessen vilket kan ge en förorening av kemiska ämnen i form av spårämnen, eller som släpps ut under tillverkning eller hantering av produkter.
- *klorfluorkarboner (CFC)*: de kontrollerade ämnen som förtecknas i grupp I i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner*: de kontrollerade ämnen som förtecknas i grupp II i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *haloner*: de kontrollerade ämnen som förtecknas i grupp III i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *koltetraklorid*: det kontrollerade ämne som anges i grupp IV i bilaga I.
- *1,1,1-triklorethan*: det kontrollerade ämne som anges i grupp V i bilaga I.
- *metylbromid*: det kontrollerade ämne som anges i grupp VI i bilaga I.
- *bromfluorkolväten*: de kontrollerade ämnen som förtecknas i grupp VII i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *klorfluorkolväten (HCFC)*: de kontrollerade ämnen som förtecknas i grupp VIII i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *nya ämnen*: de ämnen som förtecknas i bilaga II. Denna definition skall omfatta ämnen vare sig de förekommer ensamma eller blandade med andra ämnen och vare sig de är nyproducerade, återvunna, återanvända eller regenererade. Denna definition skall inte avse ett kontrollerat ämne i andra tillverkade produkter än behållare som används för transport eller förvaring av ämnet, eller sådana obetydliga mängder av ett nytt ämne som härrör från oavsiktlig eller tillfällig bildning under en tillverkningsprocess, eller från råmaterial som inte har reagerat.
- *råmaterial*: varje kontrollerat ämne eller nytt ämne som bearbetas kemiskt i en process där ämnets ursprungliga sammansättning helt förändras och från vilken utsläppen är obetydliga.
- *agens i tillverkningsprocessen*: kontrollerade ämnen när dessa används som kemiska agens i tillverkningsprocessen i de tillämpningar som anges i bilaga VI, i befintliga anläggningar per den 1 september 1997 och där utsläppen är obetydliga. Kommissionen skall, mot bakgrund av dessa kriterier och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, upprätta en förteckning över företag där det skall vara tillåtet att använda kontrollerade ämnen som agens i tillverkningsprocessen, en förteckning där de högsta utsläppsnivåerna skall anges för vart och ett av de berörda företagen. Kommissionen får också, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, ändra bilaga VI och den ovannämnda förteckningen över företag mot bakgrund av ny kunskap eller teknisk utveckling, inbegripet den översyn som anges i beslut X/14 från mötet mellan parterna i protokollet.
- *producent*: varje fysisk eller juridisk person som producerar kontrollerade ämnen inom gemenskapen.
- *produktion*: den mängd kontrollerade ämnen som produceras, minus den mängd som destrueras med hjälp av teknik som godkänts av parterna, minus den mängd som helt används som råmaterial eller som agens i tillverkningsprocessen vid framställning av andra kemikalier. Återvunnen, återanvänd eller regenererad mängd skall inte betraktas som produktion.
- *ozonnedbrytande potential*: den siffra som anges i den tredje kolumnen i bilaga I och som motsvarar varje kontrollerat ämnes potentiella inverkan på ozonskiktet.
- *beräknad nivå*: en kvantitet som beräknas genom att kvantiteten av varje kontrollerat ämne multipliceras med dess ozonnedbrytande potential och genom att de erhållna resultaten därefter adderas separat för varje ämnesgrupp i bilaga I.
- *industriell rationalisering*: överföring mellan parter eller inom en medlemsstat av hela eller en del av den beräknade produktionsnivån från en producent till en annan producent för att uppnå bättre ekonomisk effektivitet eller för att avhjälpa förväntade brister i utbudet på grund av att anläggningar stängs.
- *utsläppande på marknaden*: att mot betalning eller gratis leverera till eller förse tredje part med kontrollerade ämnen eller produkter som innehåller kontrollerade ämnen som omfattas av denna förordning.
- *användning*: utnyttjande av kontrollerade ämnen för produktion eller underhåll, i synnerhet komplettering, av produkter eller utrustning eller i andra processer utom för användning som råmaterial eller som agens i tillverkningsprocessen.
- *reversibelt luftkonditionerings-/värmepumpsystem*: en kombination av sammanhängande enheter innehållande kylmedium, som utgör en enda sluten kylkrets där kylmediet cirkulerar i syfte att uppta eller avge värme (dvs. kylning eller uppvärmning) och som är reversibla på så sätt att förångare och kondensatorer är utformade så att deras funktioner är utbytbara.

- *aktiv förädling*: ett förfarande som anges i artikel 114.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (¹).
- *återvinning*: insamling och lagring av kontrollerade ämnen från t. ex. maskiner, utrustning och förvaringsbehållare i samband med service eller före bortskaffande.
- *återanvändning*: förnyad användning av ett återvunnet kontrollerat ämne efter en grundläggande reningsprocess som t. ex. filtrering och torkning. För kylmedier innebär återanvändning normalt att ämnet återförs till utrustningen, vilket oftast sker på plats.
- *regenerering*: beredning och uppgradering av ett återvunnet kontrollerat ämne genom processer som filtrering, torkning, destillation och kemisk behandling för att återställa ämnet till en viss standard, vilket ofta innebär behandling vid en central anläggning.
- *företag*: varje fysisk eller juridisk person som producerar, återvinner för utsläppande på marknaden eller använder kontrollerade ämnen inom gemenskapen i industriellt eller kommersiellt syfte, som låter sådana importerade ämnen övergå till fri omsättning inom gemenskapen eller exporterar sådana ämnen från gemenskapen i industriellt eller kommersiellt syfte.

KAPITEL II

AVVECKLINGSPLAN

Artikel 3

Begränsning av produktionen av kontrollerade ämnen

1. Om inget annat följer av punkterna 5–10 får ingen produktion förekomma av
 - a) klorfluorkarboner,
 - b) andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner,
 - c) haloner,
 - d) koltetraklorid,
 - e) 1,1,1-triklorethan, eller
 - f) bromfluorkolväten.

Kommissionen skall mot bakgrund av medlemsstaternas förslag i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 tillämpa de kriterier som anges i parternas beslut IV/25 för att varje år fastställa för vilka viktiga användningsområden som produktion och import av de i första stycket angivna kontrollerade ämnena får tillåtas i gemenskapen och vilka användare som får utnyttja dessa viktiga användningsområden. Sådan produktion och import får tillåtas endast om lämpliga alternativ eller åter-

vunna eller regenererade kontrollerade ämnen som anges i punkt 1 inte kan erhållas från någon av parterna.

2. i) Om inte annat följer av punkterna 5–10, skall varje producent se till att
 - a) den beräknade nivån på hans produktion av metylbromid under perioden 1 januari–31 december 1999 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 75 % av den beräknade nivån på hans produktion av metylbromid under 1991,
 - b) den beräknade nivån på hans produktion av metylbromid under perioden 1 januari–31 december 2001 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 40 % av den beräknade nivån på hans produktion av metylbromid under 1991,
 - c) den beräknade nivån på hans produktion av metylbromid under perioden 1 januari–31 december 2003 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 25 % av den beräknade nivån på hans produktion av metylbromid under 1991,
 - d) han inte producerar metylbromid efter den 31 december 2004,

De beräknade nivåer som avses i punkterna a, b, c och d får inte omfatta metylbromid som producerats för användning vid karantänsättning och före transport.

- ii) Kommissionen skall mot bakgrund av medlemsstaternas förslag i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 tillämpa de kriterier som anges i parternas beslut IX/6 samt eventuella övriga relevanta kriterier som parterna enats om, för att varje år fastställa för vilka användningsområden av avgörande betydelse som produktion, import och användning av metylbromid får tillåtas i gemenskapen efter den 31 december 2004, vilken mängd och omfattning som skall tillåtas och vilka användare som får utnyttja undantaget för användningsområden av avgörande betydelse. Sådan produktion och import får tillåtas endast om det inte finns några lämpliga alternativ eller om återanvänd eller regenererad metylbromid inte kan erhållas från någon av parterna.

I en nödsituation, när oväntade utbrott av särskilda pestsjukdomar eller andra sjukdomar så kräver, får kommissionen på begäran av den behöriga myndigheten i en medlemsstat tillåta tillfällig användning av metylbromid. Ett sådant tillstånd skall ha en giltighetstid på högst 120 dagar och gälla för en kvantitet om högst 20 ton.

3. Om inte annat följer av punkterna 8, 9 och 10, skall varje producent se till att
 - a) den beräknade nivån på hans produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2000 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger den beräknade nivån på hans produktion av klorfluorkolväten under 1997,

(¹) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 955/1999 (EGT L 119, 7.5.1999, s. 1).

- b) den beräknade nivån på hans produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2008 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 35 % av den beräknade nivån på hans produktion av klorfluorkolväten under 1997,
- c) den beräknade nivån på hans produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2014 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 20 % av den beräknade nivån på hans produktion av klorfluorkolväten under 1997,
- d) den beräknade nivån på hans produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2020 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 15 % av den beräknade nivån på hans produktion av klorfluorkolväten under 1997,
- e) han inte producerar klorfluorkolväten efter den 31 december 2025.

Före den 31 december 2002 skall kommissionen göra en översyn av produktionen av klorfluorkolväten för att bestämma

- huruvida man bör föreslå en fortsatt produktionsminskning före år 2008 och/eller
- huruvida man bör föreslå en ändring av de produktionsnivåer som föreskrivs ovan i punkterna b, c och d.

Vid denna översyn skall hänsyn tas till utvecklingen av förbrukningen av klorfluorkolväten i hela världen, exporten av klorfluorkolväten från gemenskapen och andra OECD-länder samt till tillgången på alternativa ämnen eller tekniker och den relevanta internationella utvecklingen enligt protokollet.

4. Kommissionen skall utfärda tillstånd till de användare som identifieras i enlighet med punkt 1 andra stycket och punkt 2 ii och underrätta dem om för vilka användningsområden de har tillstånd, vilka ämnen de får använda och i vilka mängder.

5. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den relevanta produktionen äger rum får ge producenten tillstånd att producera de i punkt 1 och 2 angivna kontrollerade ämnena för att tillgodose de behov för vilka tillstånd beviljats i enlighet med punkt 4. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten skall i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.

6. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en producents relevanta produktion äger rum får ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåerna enligt punkterna 1 och 2 för att tillgodose parternas grundläggande inhemska behov enligt artikel 5 i protokollet, förutsatt att ökningen av medlemsstatens beräknade produktionsnivåer inte överstiger de nivåer som enligt artiklarna 2A–2E och 2H i protokollet tillåts för detta ändamål under de berörda perioderna. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten skall i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.

7. I den utsträckning som protokollet tillåter det, får den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en producents relevanta produktion äger rum ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåerna enligt punkterna

1 och 2 för att, på parternas begäran, tillgodose deras behov såvitt avser viktig användning eller användning som är av avgörande betydelse. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten skall i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.

8. I den utsträckning som protokollet tillåter det, får den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en producents relevanta produktion äger rum ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåerna enligt punkterna 1–7 för industriell rationalisering i den berörda medlemsstaten, förutsatt att medlemsstatens beräknade produktionsnivåer inte överstiger summan av de beräknade produktionsnivåerna enligt punkterna 1–7 för medlemsstatens inhemska producenter för de aktuella perioderna. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten skall i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.

9. I den utsträckning som protokollet tillåter det, får kommissionen med samtycke av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en producents relevanta produktion äger rum ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåerna enligt punkterna 1–8 för industriell rationalisering mellan medlemsstater, förutsatt att summan av de beräknade produktionsnivåerna för de berörda medlemsstaterna inte överstiger summan av de beräknade produktionsnivåerna för medlemsstaternas inhemska producenter enligt punkterna 1–8 för de aktuella perioderna. Samtycke krävs också från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det är meningen att produktionen skall minskas.

10. I den utsträckning som protokollet tillåter det, får kommissionen med samtycke av såväl den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en producents relevanta produktion äger rum som av regeringen i det berörda tredje partslandet, ge en producent tillstånd att lägga ihop de beräknade produktionsnivåerna enligt punkterna 1–9 med de beräknade produktionsnivåer som är tillåtna för en producent i ett tredje partsland enligt protokollet och den producentens nationella lagstiftning med syftet industriell rationalisering med tredje partsland, förutsatt att summan av de beräknade produktionsnivåer för de båda producenterna inte överstiger summan av de beräknade produktionsnivåer som tillåts för gemenskapsproducenten enligt punkterna 1–9 och för producenten i tredje partslandet enligt protokollet och tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 4

Begränsning av utsläppande på marknaden och användning av kontrollerade ämnen

1. Om inte annat följer av punkterna 4 och 5 skall det vara förbjudet att på marknaden släppa ut och att använda följande kontrollerade ämnen:

- a) Klorfluorkarboner.
- b) Andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner.
- c) Haloner.
- d) Koltetraklorid.
- e) 1,1,1-triklorethan.
- f) Bromfluorkolväten.

Kommissionen får, på begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, godkänna ett tillfälligt undantag som innebär att användning av klorfluorkarboner tillåts till och med den 31 december 2004 i doseringsmekanismer för hermetiskt tillslutna apparater avsedda att implanteras i människokroppen för att avge uppmätta läkemedelsdoser samt till och med den 31 december 2008 i befintliga militära tillämpningar, när det för ett visst användningsområde kan visas att tekniskt och ekonomiskt lämpliga ersättningsämnen eller alternativ teknik saknas eller inte kan användas.

2. i) Om inte annat följer av punkterna 4 och 5 skall varje producent och importör se till att

a) den beräknade nivån av metylbromid som han släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december 1999 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 75 % av den beräknade nivån av metylbromid som han släppte ut på marknaden eller använde för eget bruk under 1991,

b) den beräknade nivån av metylbromid som han släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december 2001 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 40 % av den beräknade nivån av metylbromid som han släppte ut på marknaden eller använde för eget bruk under 1991,

c) den beräknade nivån av metylbromid som han släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december 2003 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 25 % av den beräknade nivån av metylbromid som han släppte ut på marknaden eller använde för eget bruk under 1991,

d) han inte släpper ut på marknaden eller för eget bruk använder metylbromid efter den 31 december år 2004.

I den utsträckning som protokollet tillåter det skall kommissionen, på begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, anpassa den beräknade nivån av metylbromid enligt artikel 3.2 i c och punkt c ovan när det påvisas att detta är nödvändigt för medlemsstatens behov, därför att tekniskt och ekonomiskt lämpliga alternativ och ersättningsämnen, som är godtagbara ur miljö- och hälsoskyddssynpunkt, saknas eller inte kan användas.

Kommissionen skall i samråd med medlemsstaterna främja utveckling, inklusive forskning, och användning av alternativ till metylbromid så snart som möjligt.

ii) Om inte annat följer av punkt 4 är det efter den 31 december 2005 förbjudet för andra företag än producenter och importörer att på marknaden släppa ut och att använda metylbromid.

iii) De beräknade nivåer som avses i punkt i a, b, c och d samt ii omfattar inte den mängd metylbromid som producerats eller importerats för användning vid karantänsättning och före transport. Under perioden 1 januari–31 december 2001 och under varje tolv månadersperiod därefter skall varje producent och importör se till att den beräknade nivån av metylbromid som han släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk vid karantänsättning och före transport inte överstiger genomsnittet av den beräknade nivån av metylbromid som han släppte ut på marknaden eller använde för eget bruk vid karantänsättning eller före transport under åren 1996, 1997 och 1998.

Varje år skall medlemsstaterna till kommissionen lämna uppgift om vilka kvantiteter metylbromid som tillåts för användning vid karantänsättning och före transport på deras territorier, om syftet med användningen av metylbromid och om framstegen i utvärderingen och användningen av alternativ.

Kommissionen skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, vidta åtgärder för att sänka den beräknade nivån av metylbromid som producenter och importörer får släppa ut på marknaden eller använda för eget bruk vid karantänsättning och före transport, mot bakgrund av den tekniska och ekonomiska tillgången på alternativa ämnen eller tekniker och den relevanta internationella utvecklingen enligt protokollet.

iv) De sammanlagda kvantitativa begränsningarna för utsläppande på marknaden eller användning för eget bruk av metylbromid för producenter och importörer framgår av bilaga III.

3. i) Om inte annat följer av punkterna 4 och 5 eller av artikel 5.5 skall följande gälla:

a) Den beräknade nivån av klorfluorkolväten som producenter och importörer släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december 1999 och under en tolv månadersperiod därefter får inte överstiga summan av

— 2,6 % av den beräknade nivån av klorfluorkarboner som producenter och importörer släppte ut på marknaden eller använde för eget bruk under 1989, och

— den beräknade nivån av klorfluorkolväten som producenter och importörer släppte ut på marknaden eller använde för eget bruk under 1989.

b) Den beräknade nivån av klorfluorkolväten som producenter och importörer släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december år 2001 får inte överstiga summan av

— 2,0 % av den beräknade nivån av klorfluorkarboner som producenter och importörer släppte ut på marknaden eller använde för eget bruk under 1989, och

- den beräknade nivån av klorfluorkolväten som producenter och importörer släppte ut på marknaden eller använde för eget bruk under 1989.
- c) Den beräknade nivån av klorfluorkolväten som producenter och importörer släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december 2002 får inte överstiga 85 % av den nivå som beräknas med tillämpning av punkt b.
- d) Den beräknade nivån av klorfluorkolväten som producenter och importörer släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december 2003 får inte överstiga 45 % av den nivå som beräknas med tillämpning av punkt b.
- e) Den beräknade nivån av klorfluorkolväten som producenter och importörer släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december 2004 och under varje tolv månadersperiod därefter får inte överstiga 30 % av den nivå som beräknas med tillämpning av punkt b.
- f) Den beräknade nivån av klorfluorkolväten som producenter och importörer släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december 2008 och under varje tolv månadersperiod därefter får inte överstiga 25 % av den nivå som beräknas med tillämpning av punkt b.
- g) Producenter eller importörer får inte släppa ut klorfluorkolväten på marknaden eller använda sådana för eget bruk efter den 31 december 2009.
- h) Varje producent och importör skall se till att den beräknade nivån av klorfluorkolväten som han släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–31 december 2001 och under tolv månadersperioden därefter, i procent av de beräknade nivåer som anges i punkterna, inte överstiger deras procentuella marknadsandel för år 1996.
- ii) Före den 1 januari 2001 skall kommissionen, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, besluta om en mekanism för att tilldela varje producent och importör en viss kvot av de beräknade nivåerna enligt d–f. Denna mekanism skall tillämpas under perioden 1 januari–31 december 2003 och för varje därpå följande tolv månadersperiod.
- iii) När det gäller producenter skall de kvantiteter som avses i denna punkt 3 tillämpas på de mängder av nyproducerade klorfluorkolväten som de släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk inom gemenskapen och som har framställts i gemenskapen.
- iv) De sammanlagda kvantitativa begränsningarna för producenters och importörers utsläppande på marknaden eller användning för eget bruk av klorfluorkolväten framgår av bilaga III.
4. i) a) Punkterna 1, 2 och 3 skall inte tillämpas när kontrollerade ämnen släpps ut på marknaden för destruktion inom gemenskapen med hjälp av teknik som har godkänts av parterna.
- b) Punkterna 1, 2 och 3 skall inte tillämpas på utsläppande på marknaden och användning av kontrollerade ämnen
- om dessa används som råmaterial eller agens i tillverkningsprocessen, eller
- om dessa används för att tillgodose i artikel 3.1 angivna användares tillåtna behov såvitt avser viktiga användningsområden och för att tillgodose i artikel 3.2 angivna användares tillåtna behov såvitt avser användningsområden av avgörande betydelse eller för att tillgodose behovet av tillfälliga tillämpningar i nödsituationer enligt artikel 3.2 ii.
- ii) Punkt 1 skall inte gälla på utsläppande på marknaden som görs av andra företag än producenterna, av kontrollerade ämnen för underhåll och service av kylanläggningar och luftkonditioneringsutrustning till och med den 31 december 1999.
- iii) Punkt 1 skall inte gälla användning av kontrollerade ämnen för underhåll och service av kylanläggningar och luftkonditioneringsutrustning eller vid tagning av fingeravtryck till och med den 31 december 2000.
- iv) Punkt 1 c skall inte tillämpas på haloners utsläppande på marknaden eller användning (om de är återvunna, återanvända eller regenererade) i befintliga brandskyddssystem till och med den 31 december 2002 eller på haloners utsläppande på marknaden eller användning för ändamål som är av avgörande betydelse enligt bilaga VII. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall varje år underrätta kommissionen om vilka kvantiteter haloner som används för kritiska användningsområden, vilka åtgärder som vidtas för att minska utsläppen av dem och göra en uppskattning av storleken på utsläppen samt om pågående verksamhet för att identifiera och använda lämpliga alternativ. Varje år skall kommissionen se över de användningsområden av avgörande betydelse som förtecknas i bilaga VII och vid behov besluta om ändringar i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2.
- v) Förutom såvitt avser de användningsområden som förtecknas i bilaga VII skall brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller haloner avvecklas före den 31 december 2003 och halonerna återvinnas i enlighet med artikel 16.
5. Varje producent eller importör som har rätt att på marknaden släppa ut eller för eget bruk använda kontrollerade ämnen som avses i denna artikel får helt eller delvis överlåta sin rätt till den mängd som i enlighet med denna artikel fastställts för den aktuella ämnesgruppen till varje annan producent eller importör av den ämnesgruppen inom gemenskapen. Varje sådan överlåtelse skall i förväg anmälas till kommissionen. Överlåtelsen av rätten att släppa ut på marknaden eller att använda får inte innebära någon ytterligare produktions- eller importrätt.

6. Det skall vara förbjudet att importera och på marknaden släppa ut produkter och utrustning som innehåller klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-triklorethan och bromfluorkolväten, med undantag av produkter och utrustning i fråga om vilka användning av respektive kontrollerade ämne har tillåtits enligt artikel 3.1 andra stycket eller förtecknas i bilaga VII. Produkter och utrustning som bevisligen tillverkats före denna förordning ikraftträdande skall inte omfattas av detta förbud.

Artikel 5

Begränsning av användningen av klorfluorkolväten

1. Användning av klorfluorkolväten skall förbjudas enligt följande:

- a) i aerosoler,
- b) som lösningsmedel,
 - i) i icke-slutna system, inbegripet öppna rengöringsanläggningar och öppna system för avvattning eller torkning utan kyltor, i lim och formsläppmedel om dessa inte används i slutna anläggningar, för avloppsrensning om klorfluorkolvätena inte återvinns,
 - ii) från den 1 januari år 2002 vid all användning som lösningsmedel, med undantag av precisionsrengöring av elektriska komponenter och andra komponenter för användning inom flyget och i rymden där förbudet skall träda i kraft den 31 december 2008.
- c) som kylmedium,
 - i) i följande utrustning som tillverkats efter den 31 december 1995:
 - icke-slutna anläggningar med direktförångning,
 - kyl- och frysskåp för hushållsbruk,
 - luftkonditioneringssystem i motorfordon, traktorer, terrängfordon eller släpfordon, oberoende av vilken energikälla som driver utrustningen, utom för militär användning, där förbudet skall träda i kraft den 31 december 2008,
 - luftkonditioneringssystem i fordon för kollektivtrafik på väg.
 - ii) i luftkonditioneringssystem i fordon för spårbunden trafik, när utrustningen är tillverkad efter den 31 december 1997,
 - iii) från den 1 januari 2000 i utrustning tillverkad efter den 31 december 1999 för följande användningsområden:
 - i kylrum och kylager för offentligt bruk eller distribution,
 - för utrustning med en ingående axeleffekt på 150 kW eller mer,
 - iv) från den 1 januari 2001 i all annan kyl- och luftkonditioneringsutrustning tillverkad efter den 31 december 2000, med undantag av fast luftkonditioneringsutrustning med en kyleffekt understigande 100 kW, för vilken användning av klorfluorkolväten skall vara förbjuden

från och med den 1 juli 2002 i utrustning tillverkad efter den 30 juni 2002, och för reversibla luftkonditionerings-/värmepumpsystem för vilka användning av klorfluorkolväten skall vara förbjuden från den 1 januari 2004 i all utrustning tillverkad efter den 31 december 2003,

- v) från den 1 januari 2010 får nyproducerade klorfluorkolväten inte användas för underhåll och service av befintlig kyl- eller luftkonditioneringsutrustning. Alla klorfluorkolväten skall förbjudas från och med den 1 januari 2015.

Kommissionen skall före den 31 december 2008 undersöka om det tekniskt och ekonomiskt sett finns några alternativ till återvunna klorfluorkolväten.

Undersökningen skall ta hänsyn till tillgängligheten av tekniskt och ekonomiskt lämpliga alternativ till klorfluorkolväten i befintlig kylutrustning för att undvika att utrustning i onödan överges.

För att ett alternativ skall övervägas bör det jämfört med klorfluorkolväten ha en väsentligt mindre skadlig inverkan på miljön.

Kommissionen skall lägga fram resultatet av undersökningen för Europaparlamentet och rådet. Den skall i förekommande fall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, besluta om en eventuell anpassning av datumet den 1 januari 2015.

- d) för produktion av cellplast,
 - i) för produktion av all cellplast utom integralcellplast som används för säkerhetsändamål och styv cellplast för isolering,
 - ii) från och med den 1 oktober 2000 för produktion av integralcellplast som används för säkerhetsändamål och styv etencellplast för isolering,
 - iii) från och med den 1 januari 2002 för produktion av strängsprutad styv styrencellplast för isolering, utom i de fall där den används för isolerade transporter,
 - iv) från och med den 1 januari 2003 för produktion av uretancellplast för apparater, polyuretancellplast med flexibel yta för lammat och helgjutna paneler av polyuretancellplast, utom där de två sistnämnda används för isolerade transporter,
 - v) från och med den 1 januari 2004 för produktion av all cellplast inbegripet uretancellplastsäum och cellplast i block.
 - e) som bärgas vid sterilisering i slutna system, i utrustning tillverkad efter den 31 december 1997,
 - f) i alla andra tillämpningar.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 skall användning av klorfluorkolväten vara tillåten
- a) för laboratorieändamål, inklusive forskning och utveckling,
 - b) som råmaterial, och
 - c) som agens i tillverkningsprocessen.

3. Trots vad som sägs i punkt 1 kan användning av klorfluorkolväten som brandskyddsagens i befintliga brandskyddssystem tillåtas för att ersätta haloner för de användningsområden som förtecknas i bilaga VII på följande villkor:

- Haloner som ingår i sådana brandskyddssystem skall ersättas fullständigt.
- Haloner som dragits in skall destrueras.
- 70 % av destrueringskostnaden skall betalas av leverantören av klorfluorkolväten.
- Den medlemsstat som använder sig av denna bestämmelse skall varje år till kommissionen anmäla hur många installationer och vilka kvantiteter haloner som berörs.

4. Från och med det datum då en restriktion av användningen träder i kraft skall det vara förbjudet att importera och på marknaden släppa ut produkter och utrustning som innehåller klorfluorkolväte och vars användning är begränsad enligt denna artikel. Produkter och utrustning som bevisligen är tillverkade före det datum då begränsningen av användningen träder i kraft skall inte omfattas av detta förbud.

5. Till och med den 31 december 2009 skall de restriktioner av användningen som föreskrivs i denna artikel inte gälla klorfluorkolväten som används för produktion av produkter för export till länder där användning av klorfluorkolväten i dessa produkter fortfarande är tillåten.

6. Kommissionen får, mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning eller för att beakta den tekniska utvecklingen, ändra den förteckning och de tidpunkter som anges i punkt 1 i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, men de frister som anges i denna förordning får under inga omständigheter förlängas, dock utan att detta påverkar undantagen i punkt 7.

7. Trots vad som sägs i punkt 1 och i artikel 4.3 får kommissionen, på begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, godkänna ett tillfälligt undantag så att användning och utsläppande på marknaden av klorfluorkolväten tillåts när det för ett visst användningsområde kan visas att tekniskt och ekonomiskt lämpliga ersättningsämnen eller alternativ teknik saknas eller inte kan användas. Kommissionen skall omedelbart informera medlemsstaterna om de undantag som har beviljats.

sionen skall skicka en kopia av varje licens till den behöriga myndigheten i den medlemsstat till vilken ämnena i fråga skall importeras. Varje medlemsstat skall utse en behörig myndighet för detta ändamål. Kontrollerade ämnen i grupperna I, II, III, IV och V skall enligt förteckningen i bilaga I inte importeras för aktiv förädling.

2. En licens som avser ett förfarande för aktiv förädling skall endast utfärdas om de kontrollerade ämnena skall användas inom gemenskapens tullområde och omfattas av suspensions-systemet enligt artikel 114.2 a i förordning (EEG) nr 2913/92 och på villkor att förädlingsprodukterna återexporteras till en stat där produktion, förbrukning eller import av dessa kontrollerade ämnen inte är förbjuden. Licensen får endast utfärdas efter godkännande av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den aktiva förädlingen skall ske.

3. En ansökan om licens skall innehålla följande uppgifter:

- a) Importörens och exportörens namn och adress.
- b) Exportlandet.
- c) Det slutliga bestämmelselandet, om de kontrollerade ämnena skall användas inom gemenskapens tullområde inom ramen för det förfarande för aktiv förädling som avses i punkt 2.
- d) En beskrivning av varje kontrollerat ämne, inbegripet
 - handelsbeteckning,
 - beskrivning och KN-nummer enligt bilaga IV,
 - ämnets beskaffenhet (nyttillverkat, återvunnet eller regenererat),
 - kvantitet av ämnet i kg.
- e) Den planerade importens syfte.
- f) Plats och tidpunkt för den planerade importen, om detta är känt samt varje förändring av dessa uppgifter, när så är lämpligt.

4. Kommissionen kan kräva ett intyg om beskaffenheten av de ämnen som skall importeras.

5. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 ändra den förteckning som anges i punkt 3 och i bilaga IV.

KAPITEL III

HANDEL

Artikel 6

Licenser för import från tredje land

1. Övergång till fri omsättning i gemenskapen eller aktiv förädling av kontrollerade ämnen skall kräva uppvisande av importlicens. Licenser skall utfärdas av kommissionen efter kontroll av att artiklarna 6, 7, 8 och 13 har följts. Kommis-

Artikel 7

Import av kontrollerade ämnen från tredje land

Övergång till fri omsättning i gemenskapen av kontrollerade ämnen som importeras från tredje land skall omfattas av kvantitativa begränsningar. Dessa begränsningar skall fastställas och kvoter tilldelas företag för perioden 1 januari–31 december 1999 och för varje därpå följande tolv månadersperiod i enlighet med det förfarandet som avses i artikel 18.2. De skall tilldelas endast

- a) för de kontrollerade ämnen i grupp 6 och 8 som anges i bilaga I,

- b) för kontrollerade ämnen som utnyttjas för viktiga användningsområden eller för användningsområden som är av avgörande betydelse eller för användning vid karantänsättning och före transport,
- c) för kontrollerade ämnen som används som råmaterial eller agens i tillverkningsprocessen, eller
- d) företag som har destruktionsanläggningar för återvunna kontrollerade ämnen om de kontrollerade ämnena används för destruktion i gemenskapen med hjälp av teknik som parterna har godkänt.

Artikel 8

Import av kontrollerade ämnen från stater som inte är parter i protokollet

Övergång till fri omsättning i gemenskapen eller aktiv förädling av kontrollerade ämnen som importeras från stater som inte är parter i protokollet skall vara förbjuden.

Artikel 9

Import av produkter som innehåller kontrollerade ämnen från stater som inte är parter i protokollet

1. Övergång till fri omsättning i gemenskapen av produkter och utrustning som innehåller kontrollerade ämnen som importeras från stater som inte är parter i protokollet skall vara förbjuden.

2. I bilaga V finns till ledning för medlemsstaternas tullmyndigheter en förteckning över produkter som innehåller kontrollerade ämnen och över KN-nummer. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 lägga till eller ta bort produkter från denna förteckning eller ändra den mot bakgrund av förteckningar som parterna har upprättat.

Artikel 10

Import av produkter som tillverkas med användning av kontrollerade ämnen från stater som inte är parter i protokollet

Mot bakgrund av parternas beslut skall rådet, på förslag från kommissionen, anta bestämmelser om övergång till fri omsättning i gemenskapen av produkter som importeras från stater som inte är parter i protokollet och som framställts med hjälp av kontrollerade ämnen men inte innehåller ämnen som entydigt kan identifieras som kontrollerade ämnen. Identifieringen av sådana produkter skall överensstämma med den återkommande tekniska rådgivningen till parterna. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

Artikel 11

Export av kontrollerade ämnen eller av produkter som innehåller kontrollerade ämnen

1. Det skall vara förbjudet att från gemenskapen exportera klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, l, l, l-trikloretan och bromfluorkolväten eller produkter och utrustning som innehåller dessa kontrollerade ämnen eller vilkas funktion är beroende av tillförsel av dessa ämnen, dock med undantag av personliga tillhö-

righeter. Detta förbud skall inte gälla export av

- a) kontrollerade ämnen som har producerats enligt artikel 3.6 för att tillgodose parternas grundläggande inhemska behov enligt artikel 5 i protokollet,
- b) kontrollerade ämnen som har producerats enligt artikel 3.7 för att tillgodose parternas behov såvitt avser viktig användning eller användning som är av avgörande betydelse,
- c) produkter eller utrustning som innehåller kontrollerade ämnen som har producerats enligt artikel 3.5 eller importerats enligt artikel 7 b,
- d) produkter och utrustning som innehåller halon, för att tillgodose de behov avseende användning som är av avgörande betydelse, som förtecknas i bilaga VII,
- e) kontrollerade ämnen för användning som råmaterial och agenser i tillverkningen.

2. Det skall vara förbjudet att från gemenskapen exportera metylbromid till stater som inte är parter i protokollet.

3. Från och med den 1 januari 2004 skall export av klorfluorkolväten från gemenskapen till stater som inte är parter i protokollet vara förbjuden. Kommissionen skall ta ställning till ovan angivna tidpunkt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 och mot bakgrund av den relevanta internationella utvecklingen enligt protokollet och ändra det om så är lämpligt.

Artikel 12

Exporttillstånd

1. Tillstånd skall krävas för export av kontrollerade ämnen från gemenskapen. Kommissionen skall utfärda sådana exporttillstånd till företag för perioden 1 januari 2001–31 december 2001 och för varje därpå följande tolv månadersperiod, efter kontroll av att bestämmelserna i artikel 11 följs. Kommissionen skall sända en kopia av varje exporttillstånd till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

2. En ansökan om exporttillstånd skall innehålla följande uppgifter:

- a) Namn på och adress till exportören och producenten, om det inte är samma person.
- b) En beskrivning av de kontrollerade ämnen som skall exporteras, innefattande
 - handelsbeteckning,
 - beskrivning och KN-nummer enligt bilaga IV,
 - ämnets beskaffenhet (nyproducerat, återvunnet eller regenererat).
- c) Den sammanlagda kvantiteten av varje exporterat ämne.
- d) Slutligt bestämmelseland för de kontrollerade ämnena.
- e) Syftet med exporten.

3. Varje exportör skall underrätta kommissionen om eventuella ändringar, under ett tillstånds giltighetstid av de uppgifter som anmälts enligt punkt 2. Varje exportör skall lämna kommissionen uppgifter i enlighet med artikel 19.

Artikel 13

Tillstånd i undantagsfall till handel med stater som inte är parter i protokollet

Som ett undantag från artikel 8, artikel 9.1, artikel 10 samt artikel 11.2 och 11.3 får kommissionen i fråga om kontrollerade ämnen eller produkter som innehåller eller har tillverkats med hjälp av ett eller flera av dessa ämnen, ge tillstånd till handel med stater som inte är parter i protokollet, om det vid ett möte med parterna har fastställts att icke-partern fullt ut följer bestämmelserna i protokollet och har lämnat uppgifter som styrker detta på det sätt som anges i artikel 7 i protokollet. Kommissionen skall besluta i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 i denna förordning.

Artikel 14

Handel med områden som inte omfattas av protokollet

1. Artiklarna 8, 9 samt artikel 11.2 och 11.3 skall tillämpas på områden som inte omfattas av protokollet på samma sätt som de tillämpas på stater som inte är parter i protokollet, om inte annat följer av punkt 2.

2. Om myndigheterna i ett område som inte omfattas av protokollet, följer protokollet och har lämnat uppgifter som styrker detta enligt artikel 7 i protokollet, får kommissionen besluta att en del eller alla bestämmelser i artiklarna 8, 9 och 11 i denna förordning inte skall gälla för det området.

Kommissionens skall besluta i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2.

Artikel 15

Information till medlemsstaterna

Kommissionen skall omedelbart informera medlemsstaterna om samtliga åtgärder som den vidtagit i enlighet med artiklarna 6, 7, 9, 12, 13 och 14.

KAPITEL IV

BEGRÄNSNING AV UTSLÄPP

Artikel 16

Återvinning av använda kontrollerade ämnen

1. Kontrollerade ämnen som används i
 - kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpstrustning, utom kyl- och frysskåp som används i hushållen,
 - utrustning som innehåller lösningsmedel,
 - brandskyddssystem och brandsläckare,

skall, vid service och underhåll eller före vedmontering eller bortskaffande av utrustningen, återvinnas för att destrueras med hjälp av teknik som har godkänts av parterna eller med

annan miljömässigt godtagbar destruktionsteknik, alternativt återanvändas eller regenereras.

2. Kontrollerade ämnen som finns i kyl- och frysskåp som används i hushållen skall återvinnas och behandlas på det sätt som anges i punkt 1 efter den 31 december 2001.

3. Kontrollerade ämnen som används i andra produkter och anläggningar och i annan utrustning än de som nämns i punkterna 1 och 2 skall återvinnas om det är praktiskt möjligt, och behandlas på det sätt som anges i punkt 1.

4. Kontrollerade ämnen skall inte släppas ut på marknaden i engångsförpackningar, utom för användning som är nödvändig.

5. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att stimulera återvinning, återanvändning, regenerering och destruering av kontrollerade ämnen och ge användare, kyltekniker eller andra lämpliga organ ansvar för att se till att bestämmelserna i punkt 1 efterlevs. Medlemsstaterna skall fastställa vilka kvalifikationer den berörda personalen minst måste ha. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2001 underrätta kommissionen om de program som har antagits beträffande sådana kvalifikationskrav. Kommissionen skall utvärdera medlemsstaternas åtgärder. På grundval av denna utvärdering samt av teknisk och annan relevant information skall kommissionen när så är lämpligt föreslå åtgärder när det gäller dessa minimikrav på kvalifikationer.

6. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2001 underrätta kommissionen om vilka system som har inrättats för återvinning av använda kontrollerade ämnen, inbegripet vilka anläggningar som finns tillgängliga och om de mängder av använda kontrollerade ämnen som återvunnits, återanvänts, regenererats eller destruerats.

7. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁽¹⁾ eller åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 2.2 i det direktivet.

Artikel 17

Läckage av kontrollerade ämnen

1. Alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder skall vidtas för att hindra och minska läckage av kontrollerade ämnen. I synnerhet skall fasta utrustningar som är laddade med mer än 3 kg kylvätska genomgå årlig läckagekontroll. Medlemsstaterna skall fastställa vilka kvalifikationer den berörda personalen minst måste ha. De skall senast den 31 december 2001 lämna uppgifter till kommissionen om program som rör sådana kvalifikationskrav. Kommissionen skall utvärdera medlemsstaternas åtgärder. På grundval av denna utvärdering samt av teknisk och annan relevant information skall kommissionen när så är lämpligt föreslå åtgärder när det gäller dessa minimikrav på kvalifikationer.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EEG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

Kommissionen skall främja utarbetandet av europeiska standarder i fråga om kontroll av läckage och återvinning av ämnen som läcker ut från kommersiella och industriella luftkonditionerings- och kylutrustningar, från brandskyddssystem och från utrustning som innehåller lösningsmedel samt, när så är lämpligt, i fråga om tekniska krav på läckagesäkerhet hos kylsystem.

2. Alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder skall vidtas för att hindra och minska läckage av metylbromid från desinfektionsanläggningar och från verksamheter där metylbromid används. När metylbromid används för rökbehandling av mark måste praktiskt taget ogenomträngliga skikt, eller någon annan teknik som garanterar åtminstone samma miljöskyddsnivå, användas under tillräckligt lång tid. Medlemsstaterna skall fastställa vilka kvalifikationer den berörda personalen minst måste ha.

3. Alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder skall vidtas för att hindra och minska läckage av kontrollerade ämnen som används som råmaterial och som agens i tillverkningsprocessen.

4. Alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder skall vidtas för att hindra och minska varje läckage av kontrollerade ämnen som bildas oavsiktligt under framställning av andra kemikalier.

5. Kommissionen skall på lämpligt sätt utveckla och säkerställa spridning av material om bästa tillgängliga tekniker och bästa miljörutiner när det gäller att hindra och minska läckage och utsläpp av kontrollerade ämnen.

KAPITEL V

KOMMITTÉFÖRFARANDE, UPPGIFTLÄMNANDE, KONTROLL OCH PÅFÖLJDER

Artikel 18

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 19

Uppgiftslämnande

1. Före den 31 mars varje år skall alla producenter, importörer och exportörer av kontrollerade ämnen till kommissionen lämna nedanstående uppgifter om varje kontrollerat ämne för perioden 1 januari–31 december närmast föregående år, med kopia till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

Utformningen av denna rapport skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2.

- a) Varje producent skall lämna uppgifter om följande:

- Producentens totala produktion av varje kontrollerat ämne.
- Produktion av kontrollerade ämnen som producenten släppt ut på marknaden eller använt för eget bruk inom gemenskapen, med separat uppgift om produktion för användning som råmaterial, användning som agens i tillverkningsprocessen, vid karantänsättning och före transport samt andra användningsområden.
- Produktion för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 3.4 för att tillgodose behov såvitt avser viktiga användningsområden i gemenskapen.
- Produktion för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 3.6 för att tillgodose parternas grundläggande inhemska behov enligt artikel 5 i protokollet.
- Produktion för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 3.7 för att tillgodose parternas behov såvitt avser viktiga användningsområden eller användningsområden som är av avgörande betydelse.
- Sådan ökning av produktionen för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 3.8–3.10 i samband med industriell rationalisering.
- Mängder som har återanvänts, regenererats eller destruerats.
- Lagerkvantiteter.

- b) Varje importör, inbegripet producenter som också importerar, skall lämna uppgifter om följande:

- Mängder som övergått till fri omsättning i gemenskapen, med separat uppgift om import för användning som råmaterial och agens i tillverkningsprocessen, för viktiga användningsområden eller användningsområden som är av avgörande betydelse, för vilka tillstånd har beviljats enligt artikel 3.4, för användning vid karantänsättning och före transport samt för destruktion.
- Mängder av kontrollerade ämnen som införts i gemenskapen inom ramen för förfarandet för aktiv förädling.
- Mängder av använda kontrollerade ämnen som importerats för återanvändning eller regenerering.
- Lagerkvantiteter.

- c) Varje exportör, inbegripet producenter som också exporterar, skall lämna uppgifter om följande:

- Kvantiteter av kontrollerade ämnen som exporterats från gemenskapen, inklusive ämnen som återexporterats inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, med separat uppgift om de kvantiteter som exporterats till varje bestämmelse-land och de kvantiteter som exporterats för användning som råmaterial och agens i tillverkningsprocessen, för viktiga användningsområden, för användningsområden av avgörande betydelse, för användning vid karantänsättning och före transport, för att tillgodose parternas grundläggande inhemska behov enligt artikel 5 i protokollet samt för destruktion.
- Mängder av använda kontrollerade ämnen som exporterats för återanvändning eller regenerering.
- Lagerkvantiteter.

2. Medlemsstaternas tullmyndigheter skall före den 31 december varje år återsända de stämplade använda licenshandlingarna till kommissionen.

3. Alla användare som beviljats undantag för ett viktigt användningsområde enligt artikel 3.1 skall före den 31 mars varje år lämna uppgift till kommissionen, med kopia till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten, om användningens beskaffenhet och om vilken kvantitet ämnen som använts under föregående år, lagerkvantiteter, kvantiteter som återanvänts eller destruerats, och kvantiteten produkter innehållande dessa ämnen som släppts ut på gemenskapsmarknaden eller exporterats.

4. Varje företag som har tillstånd att använda kontrollerade ämnen som agens i tillverkningsprocessen skall före den 31 mars varje år underrätta kommissionen om de mängder som de använt under föregående år, och tillhandahålla en uppskattning av utsläppen i samband med användningen.

5. Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda förtroliga uppgifter som överlämnats till den.

6. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 ändra de krav beträffande uppgiftslämnande som anges i punkterna 1–4 om det är nödvändigt för att uppfylla förpliktelseerna enligt protokollet eller för att förbättra den praktiska tillämpningen av dessa krav.

Artikel 20

Tillsyn

1. För att kunna genomföra de uppgifter som åläggs den genom denna förordning får kommissionen inhämta alla nödvändiga upplysningar från medlemsstaternas regeringar, behöriga myndigheter och från företag.

2. När kommissionen begär uppgifter från ett företag, skall den samtidigt sända en kopia av sin begäran till den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars område företaget har sitt säte och ange varför uppgifterna begärs.

3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall göra de utredningar som kommissionen bedömer nödvändiga för tillämpningen av denna förordning. Medlemsstaterna skall också göra stickprovskontroller på import av kontrollerade ämnen och meddela tidpunkterna för och resultaten av dessa kontroller till kommissionen.

4. Efter överenskommelse mellan kommissionen och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen skall göras, skall kommissionens tjänstemän biträda myndighetens tjänstemän i deras arbete.

5. Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att främja adekvat informationsutbyte och samarbete mellan nationella myndigheter och mellan nationella myndigheter och kommissionen. Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda förtroliga uppgifter som den inhämtat enligt denna artikel.

Artikel 21

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa nödvändiga påföljder för överträdelser av denna förordning. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla de bestämmelser som rör dessa påföljder till kommissionen senast den 31 december 2000, och alla senare ändringar som gäller dem så snart som möjligt.

KAPITEL VI

NYA ÄMNEN

Artikel 22

Nya ämnen

1. Produktion, övergång till fri omsättning i gemenskapen, aktiv förädling, utsläppande på marknaden och användning av nya ämnen i bilaga II skall vara förbjuden. Detta förbud gäller inte nya ämnen som används som råmaterial.

2. Kommissionen skall i förekommande fall föreslå att bilaga II skall omfatta alla ämnen som inte är kontrollerade ämnen men som enligt gruppen för vetenskapliga bedömningar enligt protokollet har en avsevärd ozonnedbrytande potential, däribland även förslag till eventuella undantag till punkt 1.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Upphävande

Förordning (EG) nr 3093/94 skall upphävas från och med den 1 oktober 2000.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 24

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 29 juni 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

M. MARQUES DA COSTA

Ordförande

BILAGA I

Kontrollerade ämnen som omfattas av förordningen

Grupp	Ämne	Ozonnedbrytande potential (°)
Grupp I	CFCl ₃ (CFC-11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC-12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC-113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC-114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC-115)	0,6
Grupp II	CF ₃ Cl (CFC-13)	1,0
	C ₂ FCl ₅ (CFC-111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC-112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC-211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC-212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC-213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC-214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC-215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC-216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC-217)	1,0
Grupp III	CF ₂ BrCl (halon-1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon-1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon-2402)	6,0
Grupp IV	CCl ₄ (koltetraklorid)	1,1
Grupp V	C ₂ H ₃ Cl ₃ (°) (1,1,1-triklorethan)	0,1
Grupp VI	CH ₃ Br (metylbromid)	0,6
Grupp VII	CHFBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HFBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HFBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2

Grupp	Ämne	Ozonnedbrytande potential (°)
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Grupp VIII	CHFC1 ₂ (HCFC-21) (°)	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC-22) (°)	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC-31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC-121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC-122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC-123) (°)	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC-124) (°)	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃ (HCFC-131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC-132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC-133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC-141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC-141b) (°)	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC-142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC-142b) (°)	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC-151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC-221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC-222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC-223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC-224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC-225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC-225ca) (°)	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC-225cb) (°)	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC-226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC-231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC-232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC-233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC-234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC-235)	0,520

Grupp	Ämne	Ozonnedbrytande potential ⁽¹⁾
	C ₃ H ₃ FCl ₄ (HCFC-241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HCFC-242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HCFC-243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HCFC-244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃ (HCFC-251)	0,010
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂ (HCFC-252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl (HCFC-253)	0,030
	C ₃ H ₅ FCl ₂ (HCFC-261)	0,020
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl (HCFC-262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl (HCFC-271)	0,030

(¹) Dessa ozonnedbrytningspotentialer är uppskattade baserade på nuvarande kunskaper och kommer att revideras regelbundet på basis av beslut som tas av parterna.

(²) Denna formel avser inte 1,1,2-triklorethan.

(³) Avser de mest kommersiellt gångbara ämnena enligt protokollet.

BILAGA II

Nya ämnen

Bromklormetan

BILAGA III

Totala kvantitativa begränsningar för producenters och importörers utsläppande på marknaden eller användning för eget bruk av kontrollerade ämnen i gemenskapen

(beräknade nivåer uttryckta i ODP-viktade ton)

Ämne Tolvmånaders- perioder 1 januari–31 december	Grupp I	Grupp II	Grupp III	Grupp IV	Grupp V	Grupp VI ⁽¹⁾ För andra användningar än karantän- sättning och före transport	Grupp VI ⁽¹⁾ Vid karantän- sättning och före transport	Grupp VII	Grupp VIII
1999	0	0	0	0	0	8 665		0	8 079
2000						8 665			8 079
2001						4 621	607		6 678
2002						4 621	607		5 676
2003						2 888	607		3 005
2004						2 888	607		2 003
2005						0	607		2 003
2006							607		2 003
2007							607		2 003
2008							607		1 669
2009							607		1 669
2010							607		0
2011							607		0
2012							607		0
2013							607		0
2014							607		0
2015							607		0

⁽¹⁾ Beräkning där ODP (ozonnedbrytande potential) = 0,6.

BILAGA IV

Grupper, KN-nummer 1999 (KN99) (1) och varubeskrivning för de ämnen som avses i bilagorna I och III

Grupp	KN-nr (1999)	Beskrivning
Grupp I	2903 41 00	-- Triklorfluormetan
	2903 42 00	-- Diklordifluormetan
	2903 43 00	-- Triklortrifluoetaner
	2903 44 10	--- Diklortetrafluoetaner
	2903 44 90	--- Klorpentafluoetan
Grupp II	2903 45 10	--- Klortrifluormetan
	2903 45 15	--- Pentaklorfluoetan
	2903 45 20	--- Tetraklordifluoetaner
	2903 45 25	--- Heptaklorfluorpropaner
	2903 45 30	--- Hexaklordifluorpropaner
	2903 45 35	--- Pentaklortrifluorpropaner
	2903 45 40	--- Tetraklortetrafluorpropaner
	2903 45 45	--- Triklorpentafluorpropaner
	2903 45 50	--- Diklorhexafluorpropaner
	2903 45 55	--- Klorheptafluorpropaner
Grupp III	2903 46 10	--- Bromklordifluormetan
	2903 46 20	--- Bromtrifluormetan
	2903 46 90	--- Dibromtetrafluoetaner
Grupp IV	2903 14 00	-- Tetraklorometan (koltetraklorid)
Grupp V	2903 19 10	--- 1,1,1-Trikloretan (metylkloroform)
Grupp VI	2903 30 33	--- Brommetan (metylbromid)
Grupp VII	2903 49 30	---- Bromfluormetaner, -etaner eller -propaner
Grupp VIII	2903 49 10	---- Klorfluormetaner, -etaner eller -propaner
	ex 3824 71 00	-- Blandningar innehållande ett eller flera ämnen med nr 2903 41 00–2903 45 55
	ex 3824 79 00	-- Blandningar innehållande ett eller flera ämnen med nr 2903 46 10–2903 46 90
	ex 3824 90 95	---- Blandningar innehållande ett eller flera ämnen med nr 2903 14 00, 2903 19 10, 2903 30 33, 2903 49 10 eller 2903 49 30

(1) Om det står "ex" före ett KN-nummer kan andra produkter än de som anges i kolumnen "Beskrivning" omfattas av den underrubriken.

BILAGA V

KN-nummer (Kombinerade nomenklaturen) för produkter som innehåller kontrollerade ämnen (*)1. *Luftkonditioneringsenheter till bilar och lastbilar:*

KN-nr

8701 20 10-8701 90 90

8702 10 11-8702 90 90

8703 10 11-8703 90 90

8704 10 11-8704 90 00

8705 10 00-8705 90 90

8706 00 11-8706 00 99

2. *Kyl- och luftkonditionerings-/värmepumputrustning för hushållsbruk eller yrkesmässigt bruk*

Kylskåp:

KN-nr

8418 10 10-8418 29 00

8418 50 11-8418 50 99

8418 61 10-8418 69 99

Frys-skåp:

KN-nr

8418 10 10-8418 29 00

8418 30 10-8418 30 99

8418 40 10-8418 40 99

8418 50 11-8418 50 99

8418 61 10-8418 61 90

8418 69 10-8418 69 99

Luftavfuktare:

KN-nr

8415 10 00-8415 83 90

8479 60 00

8479 89 10

8479 89 98

Vattenkylare och apparater för kondensering av gaser:

KN-nr

8419 60 00

8419 89 98

Ismaskiner:

KN-nr

8418 10 10-8414 29 00

8418 30 10-8418 30 99

8418 40 10-8418 40 99

8418 50 11-8418 50 99

8418 61 10-8418 61 90

8418 69 10-8418 69 99

(*) Tulltaxenumren anges till vägledning för medlemsstaternas tullmyndigheter.

Luftkonditionerings- och värmepumpenheter:

KN-nr

8415 10 00–8415 83 90

8418 61 10–8418 61 90

8418 69 10–8418 69 99

8418 99 10–8418 99 90

3. Aerosolprodukter, utom aerosoler för medicinskt bruk

Livsmedel:

KN-nr

0404 90 21–0404 90 89

1517 90 10–1517 90 99

2106 90 92

2106 90 98

Färger och lacker, beredda kallvattenfärger och färgämnen:

KN-nr

3208 10 10–3208 10 90

3208 20 10–3208 20 90

3208 90 11–3208 90 99

3209 10 00–3209 90 00

3210 00 10–3210 00 90

3212 90 90

Parfumerings-, skönhets- och kroppsvårdsmedel:

KN-nr

3303 00 10–3303 00 90

3304 30 00

3304 99 00

3305 10 00–3305 90 90

3306 10 00–3306 90 00

3307 10 00–3307 30 00

3307 49 00

3307 90 00

Ytaktiva preparat:

KN-nr

3402 20 10–3402 20 90

Beredda smörjmedel:

KN-nr

2710 00 81

2710 00 97

3403 11 00

3403 19 10–3403 19 99

3403 91 00

3403 99 10–3403 99 90

Hushållspreparat:

KN-nr

3405 10 00

3405 20 00

3405 30 00

3405 40 00

3405 90 10–3405 90 90

Varor av brännbara ämnen:

KN-nr

3606 10 00

Insekts-, svamp- och ogräsbekämpningsmedel, rättgift etc.:

KN-nr

3808 10 10–3808 10 90

3808 20 10–3808 20 80

3808 30 11–3808 30 90

3808 40 10–3808 40 90

3808 90 10–3808 90 90

Appreturmedel etc.:

KN-nr

3809 10 10–3809 10 90

3809 91 00–3809 93 00

Preparat och laddningar till brandsläckare; laddade brandsläckningsbomber:

KN-nr

3813 00 00

Sammansatta organiska lösningsmedel etc.:

KN-nr

3814 00 10–3814 00 90

Beredda flytande avisningsmedel:

KN-nr

3820 00 00

Produkter från kemiska eller närstående industrier:

KN-nr

3824 90 10

3824 90 35

3824 90 40

3824 90 45–3824 90 95

Silikonerna i obearbetad form:

KN-nr

3910 00 00

Vapen:

KN-nr

9304 00 00

4. *Bärbara brandsläckare*

KN-nr

8424 10 10–8424 10 99

5. *Isoleringsplattor, isoleringspaneler och rörisolering*

KN-nr

3917 21 10–3917 40 90

3920 10 23–3920 99 90

3921 11 00–3921 90 90

3925 10 00–3925 90 80

3926 90 10–3926 90 99

6. *Prepolymerer*

KN-nr

3901 10 10–3911 90 99

BILAGA VI

Processer där kontrollerade ämnen används som agens i tillverkningsprocessen

- Användning av koltetraklorid för att eliminera kvävetriklorid i framställningen av klor och kaustiksoda.
- Användning av koltetraklorid för att återvinna klor ur restgas från klorframställning.
- Användning av koltetraklorid för att framställa klorerat gummi.
- Användning av koltetraklorid för att framställa isobutylacetofenon (smärtstillande medel med ibuprofen).
- Användning av koltetraklorid för att framställa polyfenylentereftalamid.
- Användning av CFC-11 för att framställa tunna syntetfibrer av polyolefin i form av blad.
- Användning av CFC-113 för att framställa vinorelbin (läkemedel).
- Användning av CFC-12 i den fotokemiska syntesen av perfluorpolyeterpolyperoxid-prekursorer till Z-perfluorpolyeter och bifunktionella derivat.
- Användning av CFC-113 för att reducera perfluorpolyeterpolyperoxid-mellanprodukter för att framställa perfluorpolyeterdiestrar.
- Användning av CFC-113 för att framställa perfluorpolyeterdioler med hög funktionalitet.
- Användning av koltetraklorid för att framställa tralometrin (insektmedel).

Dessutom tillkommer användning av HCFC i ovan nämnda processer när de ersätter CFC eller koltetraklorid.

BILAGA VII

Användningsområden av avgörande betydelse: halon

Användning av halon 1301:

- I flygplan för skydd av besättningsutrymmen, motorgondoler, lastutrymmen och torrutrymmen (dry bays).
- I militära markgående fordon och fartyg för skydd av personalens utrymmen och motorutrymmen.
- För explosionsskydd i bemannade utrymmen där utsläpp av brandfarliga vätskor och/eller gas kan förekomma på det militära området, inom olje- och gassektorn samt den petrokemiska sektorn och i befintliga lastfartyg.
- För explosionsskydd i befintliga bemannade kommunikations- och kommandocentrum som tillhör försvaret eller andra styrkor, vilka är av väsentlig vikt för nationell säkerhet.
- För explosionsskydd i utrymmen där det kan finnas risk för spridning av radioaktivt material.
- I tunneln under Engelska kanalen och anläggningar i anslutning till den samt utrustning på hjul.

Användning av halon 1211:

- I handbrandsläckare och fast brandsläckningsutrustning för motorer för användning ombord på flygplan.
- I flygplan för skydd av besättningsutrymmen, motorgondoler, lastutrymmen och torrutrymmen (dry bays).
- I brandsläckare som är av avgörande betydelse för den personliga säkerheten i brandkårens inledande släckningsarbete.
- I brandsläckare som används av militären eller polisen på människor.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2038/2000
av den 28 september 2000
om ändring av förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet vad gäller
dosaerosoler och läkemedelspumpar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och
av följande skäl:

- (1) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr
2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter
ned ozonskiktet ⁽³⁾ är export av läkemedelspumpar som inne-
håller klorfluorkarboner förbjuden. Exporten av dessa
hälsovårdsprodukter som får användas på gemenskapens
marknad bör dock inte begränsas.

- (2) Förordning (EG) nr 2037/2000 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande punkt skall läggas till i artikel 11.1 i förordning (EG)
nr 2037/2000:

- "f) dosaerosoler som innehåller klorfluorkarboner och
doseringsmekanismer som innehåller klorfluorkarboner
för hermetiskt tillslutna apparater avsedda att implan-
teras i människokroppen för att avge uppmätta läkeme-
delsdoser, vilka enligt artikel 4.1 kan erhålla ett tillfälligt
undantag enligt det förfarande som avses i artikel 18.2."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har
offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

P. MOSCOVICI

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrande avgivet den 20 september 2000 (ännu ej offentliggjort i
EGT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 7 september 2000 (ännu ej
offentliggjort i EGT) och rådets beslut av den 28 september 2000.

⁽³⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2039/2000**av den 28 september 2000****om ändring av förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet vad gäller referensåret för tilldelning av kvoter av klorfluorkolväten**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet ⁽³⁾ fastställs 1996 som referensår för tilldelningen av kvoter av klorfluorkolväten. Sedan 1996 har marknaden för klorfluorkolväten förändrats avsevärt när det gäller importörer, vilket gör att om 1996 behålls som referensår skulle leda till att ett stort antal importörer förlorar sin importkvot. Den allmänna regeln är att kvoterna bör baseras på de senaste och mest representa-

tiva siffror som finns att tillgå, vilka i det här fallet är siffror för 1999, och att behålla 1996 skulle kunna anses vara som godtyckligt och skulle även kunna utgöra ett åsidosättande av principerna om icke-diskriminering och berättigade förväntningar.

- (2) Förordning (EG) nr 2037/2000 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 4.3 i h i förordning (EG) nr 2037/2000 skall "deras procentuella marknadsandel 1996" ersättas med "den procentandel han tilldelats år 1999".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

P. MOSCOVICI

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrande avgivet den 20 september 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 21 september 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT) och rådets beslut av den 28 september 2000.

⁽³⁾ Förordningen ändrad genom sidförordning (EG) nr 2038/2000 (se sidan 25 i detta nummer av EGT).

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2040/2000
av den 26 september 2000
om budgetdisciplin

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 37, 279 och 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet enades vid sitt möte i Berlin den 24–25 mars 1999 om att Europeiska unionens utgifter måste underordnas kravet på såväl budgetdisciplin som kostnadseffektivitet.
- (2) Europaparlamentet, rådet och kommissionen ingick den 6 maj 1999 ett interinstitutionellt avtal om budgetdisciplin och förbättring av budgetförandet ⁽⁴⁾. I detta interinstitutionella avtal, vars samtliga bestämmelser skall tillämpas fullt ut, understryks att budgetdisciplinen är generell, gäller för alla utgifter och är bindande för alla institutioner som deltar i genomförandet. I avtalet fastställs en budgetplan som på medellång sikt skall säkra att gemenskapens utgifter, redovisade i huvudkategorier, utvecklas på ett ordnat sätt inom gränserna för de egna medlen.
- (3) Institutionerna har enats om att jordbruksriktlinjen skall kvarstå oförändrad vad beräkningarna beträffar. Det är dock lämpligt att för enkelhetens skull behålla den senaste referensbasen samt säkerställa att de statistiska begreppen överensstämmer med de begrepp som kommer att fastställas i beslutet om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel.
- (4) Europeiska rådet fastslog att jordbruksriktlinjen härnäst skall täcka utgifterna för den reformerade gemensamma jordbrukspolitikens, de nya åtgärderna för landsbygdsutvecklingen, de veterinära och fytosanitära åtgärderna, utgifterna i samband med föranslutningsinstrumentet för jordbruket samt de belopp som finns att tillgå i samband med anslutningen.
- (5) Mekanismerna för nedskrivning av lager som byggts upp under budgetåret skall bibehållas.
- (6) Med beaktande av de faktiska utgiftsnivåerna och i syfte att stabilisera jordbruksutgifterna i fasta priser under perioden 2000–2006 ansåg Europeiska rådet i Berlin den 24–25 mars 1999 att reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens kan genomföras inom en budgetram som Europeiska rådet fastställde. Det anmo-

dade kommissionen och rådet att försöka genomföra kompletterande besparingar för att säkerställa att de totala utgifterna under perioden 2000–2006, med undantag av åtgärder för landsbygdsutveckling och veterinära åtgärder, i årligt genomsnitt inte överstiger det fastställda beloppet. Mot bakgrund av dessa beslut ansåg Europeiska rådet att de belopp som skall föras in under rubrik 1 i budgetplanen inte bör överskrida vissa årliga nivåer som Europaparlamentet, rådet och kommissionen har samtyckt till i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999.

- (7) Taken för underrubrikerna "Utgifter för den gemensamma jordbrukspolitikens" och "Landsbygdsutveckling och kompletterande åtgärder" fastställs i budgetplanen, som utgör en viktig beståndsdel av det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999. De kan revideras endast genom ett gemensamt beslut av budgetmyndighetens båda parter på förslag av kommissionen, i enlighet med bestämmelserna om detta i det interinstitutionella avtalet.
- (8) När rådet gör ändringar i jordbrukslagstiftningen och varje gång kommissionen anser det ändamålsenligt bör kommissionen därför i förekommande fall meddela rådet att det föreligger en avsevärd risk för att de utgifter som enligt kommissionen följer av tillämpningen av jordbrukslagstiftningen kommer att överskrida taket i underrubrik 1 a i budgetplanen.
- (9) Eftersom ett sådant överskridande inte kan beaktas i ett eventuellt förslag till revidering av taket för underrubrik 1 a i budgetplanen, måste rådet, utan att det påverkar tillämpningen av det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999, få möjlighet att anpassa jordbrukslagstiftningen i ett så tidigt skede att detta tak kan respekteras.
- (10) Budgetdisciplinen kräver att alla lagstiftningsåtgärder som föreslås och, i förekommande fall, beslutas, samt de anslag som begärs, beviljas och verkställs i varje skede av budgetförandet och budgetens genomförande, tar hänsyn till de belopp som fastställts i budgetplanen, å ena sidan för utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitikens med undantag för utgifterna för landsbygdsutvecklingen, vilka är obligatoriska utgifter, och å andra sidan för utgifterna för landsbygdsutvecklingen och de kompletterande åtgärderna.
- (11) För att säkerställa respekten för de tak som fastställts i rubrik 1 i budgetplanen, kan det bli nödvändigt att genomföra besparingsåtgärder, i förekommande fall på kort sikt. För att säkerställa respekten för principen om skydd för berättigade förväntningar är det nödvändigt att meddela de berörda parterna, så att de har möjlighet att

⁽¹⁾ EGT C 21, 25.1.2000, s. 37.

⁽²⁾ EGT C 189, 7.7.2000, s. 80.

⁽³⁾ EGT C 334, 23.11.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

anpassa sina berättigade förväntningar till denna möjlighet. Sådana åtgärder skall vidtas tillräckligt långt i förväg och får inte börja gälla förrän från och med början av det följande regleringsåret i var och en av de berörda sektorerna.

- (12) Nödvändigheten av att respektera de berörda parternas berättigade förväntningar innebär dessutom att de åtgärder som i förekommande fall visar sig vara nödvändiga måste vidtas i ett tillräckligt tidigt skede. Därför skall budgetsituationen varje år granskas på medellång sikt mot bakgrund av ständigt förbättrade beräkningar.
- (13) Om det av denna granskning framgår att det finns en avsevärd risk för att de belopp som förts in under rubrik 1 i budgetplanen, kommer att överskridas, bör kommissionen inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa situationen och, om den inte har möjlighet att vidta tillräckliga åtgärder, föreslå rådet andra åtgärder. Eftersom regleringsåret för flera gemensamma organisationer av marknaden börjar den 1 juli, bör rådet fatta ett beslut före detta datum. Om kommissionen anser att det därefter föreligger en avsevärd risk och att den inte har möjlighet att vidta tillräckliga åtgärder inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter, bör kommissionen snarast föreslå andra åtgärder för rådet som bör fatta ett beslut så snart som möjligt.
- (14) Vid genomförandet av budgeten bör kommissionen för varje kapitel införa ett månatligt varnings- och övervakningssystem för jordbruksutgifterna, så att kommissionen om det visar sig finnas en risk för överskridande av taket i underrubrik 1 a för budgetåret med det snaraste kan vidta lämpliga åtgärder inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter och sedan, om dessa åtgärder visar sig otillräckliga, föreslå andra åtgärder för rådet som bör fatta ett beslut så snart som möjligt.
- (15) Det är viktigt att den växelkurs som används av kommissionen för att upprätta de budgethandlingar som den förelägger rådet återspeglar så färska uppgifter som möjligt, varvid hänsyn dock måste tas till att en viss tid förlöper mellan den tidpunkt då de handlingarna upprättas och den tidpunkt då de läggs fram av kommissionen.
- (16) De bestämmelser som styr den monetära reserven måste anpassas så att de stämmer överens med det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999. Det gradvisa genomförandet av reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna kommer förmodligen att medföra att utgifterna blir mindre känsliga för variationer i växelkursen mellan euro och dollar och att den monetära reserven följaktligen gradvis kan avvecklas.
- (17) Möjligheten att tillfälligt minska eller tillfälligt upphäva de månatliga förskotten bör finnas när den information som lämnats av medlemsstaterna inte gör det möjligt för kommissionen att bekräfta att tillämpliga gemenskaps-

regler har efterlevts, vilket leder till slutsatsen att ett klart missbruk av gemenskapsmedel föreligger.

- (18) Institutionerna har kommit överens om att en reserv för lån och lånegarantier till förmån för och i tredje land skall tas upp i budgeten i form av preliminära anslag för att tillåta tillförsel av medel till den garantifond för åtgärder avseende tredje land som inrättas genom förordning (EG, Euratom) nr 2728/94 ⁽¹⁾ och vid behov täcka garantier som överstiger det disponibla beloppet i fonden.
- (19) Institutionerna har kommit överens om att en reserv bör föras in i budgeten i form av preliminära anslag för att tillåta ett snabbt gensvar på särskilda nödhjälpskrav i icke-medlemsländer på grund av oförutsebara händelser och med prioritering av humanitära åtgärder.
- (20) Institutionerna har enats om att föreskriva att den monetära reserven, reserven för lånegarantier och reserven för nödhjälpskrav skall fungera på samma sätt som villkoren för anmodan om betalning och tillhandahållande av medel enligt de bestämmelser som institutionerna har fastställt i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999.
- (21) För tydlighetens skull bör rådets beslut 94/729/EG ⁽²⁾ av den 31 oktober 1994 om budgetdisciplin upphävas och ersättas med denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Budgetdisciplin skall gälla för alla utgifter. Sådan disciplin skall i det enskilda fallet genomföras genom budgetförordningen, denna förordning och det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999.

1. Utgifter som avser garantisektionen vid EUGFJ

Artikel 2

Den jordbruksriktlinje som för varje budgetår utgör taket för jordbruksutgifterna enligt artikel 4.1 skall följas varje år. För varje budgetår skall kommissionen lägga fram jordbruksriktlinjen samtidigt som den lägger fram det preliminära budgetförslaget.

Artikel 3

1. Den referensbas utifrån vilken jordbruksriktlinjen skall beräknas skall motsvara 36 394 miljoner euro för 1995, det vill säga det totala belopp som blir resultatet för detta år genom en beräkning med 1988 som basår.

2. Jordbruksriktlinjen för ett visst år skall motsvara den referensbas som anges i punkt 1 uppräknad med

- a) referensbasen multiplicerad med produkten av:
- 74 % av tillväxttakten för BNI mellan 1995 (basår) och ifrågavarande år, och
 - den BNI-deflator som beräknats av kommissionen för samma period,

⁽¹⁾ EGT L 293, 12.11.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 1149/1999 (EGT L 139, 2.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 293, 12.11.1994, s. 14.

b) utgiftsprognoser för året i fråga för avsättning av AVS-socker, bidrag i samband med livsmedelsbistånd, producenters betalningar av avgifter enligt den gemensamma organisationen av marknaden för socker och andra framtida intäkter från jordbrukssektorn.

3. Det statistiska underlaget för BNI skall definieras enligt rådets direktiv 89/130/EEG, Euratom av den 13 februari 1989 om harmonisering av beräkningen av bruttonationalinkomst till marknadspriser ⁽¹⁾.

4. För tillämpningen av denna förordning skall BNI definieras som årets BNI till marknadspriser, så som den beräknas av kommissionen med tillämpning av ENS 95 i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapsystemet i gemenskapen ⁽²⁾.

Artikel 4

1. Jordbruksriktlinjen skall täcka summan av
 - de belopp som skall föras in under avdelning 1–4 i underavsnitt B1 i avsnitt III i budgeten enligt den nomenklatur som antogs för budgeten för år 2000,
 - de belopp som avses för föranslutningsinstrumentet för jordbruket under rubrik 7 i budgetplanen,
 - de belopp som enligt budgetplanen finns disponibla för jordbruket inför anslutningen.
2. Varje år skall avdelningarna 1 och 2 i underavsnitt B1 i budgeten innehålla de anslag som är nödvändiga för att finansiera alla kostnader i samband med nedskrivning av lager som byggts upp under budgetåret.

Artikel 5

1. Alla lagstiftningsåtgärder som föreslås av kommissionen eller beslutas antingen av rådet eller av kommissionen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna skall beakta de belopp som fastställs i budgetplanen för underrubriken Utgifter för den gemensamma jordbrukspolitikerna (underrubrik 1a) och underrubriken Landsbygdsutveckling och kompletterande åtgärder (underrubrik 1b).
2. I varje skede av budgetförandet och budgetgenomförandet skall anslagen för utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitikerna understiga det belopp som fastställts för underrubrik 1a, och anslagen för landsbygdsutveckling och för kompletterande åtgärder understiga det belopp som fastställts för underrubrik 1b.
3. Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall utöva sina respektive befogenheter så att de årliga utgiftstaken beaktas vid varje motsvarande budgetförande och vid genomförandet av budgeten för det berörda budgetåret.
4. För att säkerställa iakttagandet av de fastställda beloppen för underrubrik 1a kan rådet, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 37 i fördraget, vid lämpligt tillfälle besluta

⁽¹⁾ EGT L 49, 21.2.1989, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

att justera nivån för de stödåtgärder som skall tillämpas från och med början av det följande regleringsåret inom var och en av de berörda sektorerna.

Artikel 6

1. Vid upprättandet av det preliminära budgetförslaget för varje budgetår skall kommissionen granska budgetläget på medellång sikt. Den skall förelägga Europaparlamentet och rådet sina prognoser för varje produkt för budgetåren N – 1, N och N + 1, tillsammans med det preliminära budgetförslaget för budgetår N. Den skall samtidigt lägga fram en analys av de konstaterade avvikelserna mellan de ursprungliga prognoserna och de faktiska utgifterna under budgetåren N – 2 och N – 3 samt de åtgärder som vidtagits för att förbättra prognosernas kvalitet.

2. Om det vid upprättandet av det preliminära getförslaget för ett budgetår N visar sig att det finns risk för att beloppen i budgetplanen för underrubrik 1 a eller 1 b för budgetår N kommer att överskridas, skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att rätta till situationen inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter.

3. Om det inte är möjligt för kommissionen att vidta tillräckliga åtgärder, skall den föreslå rådet andra åtgärder, i förekommande fall inom ramen för fastställandet av stödåtgärdernas nivå, för att se till att de belopp som används i artikel 5.2 beaktas. Rådet skall besluta om nödvändiga åtgärder, enligt förfarandet och villkoren i artikel 5.4, före den 1 juli budgetåret N – 1. Europaparlamentet skall avge sitt yttrande i så god tid att rådet kan sätta sig in i det och fatta beslut inom den angivna tidsfristen.

4. Om kommissionen senare anser att det finns risk för att beloppen i budgetplanen för underrubrik 1 a eller 1 b för budgetåren N eller N + 1 kommer att överskridas och det inte är möjligt för den att vidta tillräckliga åtgärder för att rätta till situationen inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter, skall den föreslå rådet andra åtgärder för att säkerställa att de belopp som används i artikel 5.2 beaktas. Rådet skall besluta om nödvändiga åtgärder för budgetåret N, enligt förfarandet och villkoren i artikel 5.4, inom två månader efter det att det har mottagit kommissionens förslag. Europaparlamentet skall avge sitt yttrande i så god tid att rådet kan sätta sig in i det och fatta beslut inom den angivna tidsfristen.

Artikel 7

1. För att säkerställa att taken i underrubrikerna 1 a och 1 b i budgetplanen inte överskrids, skall kommissionen för varje kapitel införa ett månatligt varnings- och övervakningssystem för de utgifter som avses i avdelningarna 1–4 i underavsnitt B 1 i budgeten.

2. Före varje budgetårs början skall kommissionen därför bestämma profiler för de månatliga utgifterna för varje budgetkapitel, vilka profiler om det av lämpligt skäl skall baseras på de genomsnittliga månadsutgifterna de tre föregående åren.

3. För uppföljningen av utgifterna i avdelning 4 i underavsnitt B1 skall kommissionen dessutom utföra en kontroll för att se till att det belopp beaktas som avses i artikel 5.2, enligt vad som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1750/1999 av den 23 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden ⁽¹⁾.

4. De utgiftsberäkningar som medlemsstaterna varje månad lämnar till kommissionen i enlighet med artikel 3.3 i kommissionens förordning (EG) nr 296/96 ⁽²⁾ skall för information sändas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen skall, som regel inom trettio dagar efter det att informationen erhållits, lämna en månadsrapport till Europaparlamentet och rådet i vilken undersöks hur de faktiska utgifterna utvecklats jämfört med profilerna innefattande en uppskattning av det förväntade genomförandet vid budgetårets slut.

5. Om denna undersökning ger kommissionen anledning att sluta sig till att det finns en risk för att taket för underrubrik 1a för år N kommer att överskridas, skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att rätta till situationen inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter. Om dessa åtgärder visar sig vara otillräckliga, skall kommissionen föreslå rådet andra åtgärder för att säkerställa att de belopp som används i artikel 5.2 beaktas. Rådet skall besluta om nödvändiga åtgärder, enligt förfarandet och villkoren i artikel 5.4, inom två månader efter det att det har mottagit kommissionens förslag. Europaparlamentet skall avge sitt yttrande i så god tid att rådet kan sätta sig in i det och fatta beslut inom den angivna tidsfristen.

Artikel 8

1. När kommissionen antar det preliminära budgetförslaget eller en ändringsskrivelse till det preliminära budgetförslaget rörande jordbruksutgifterna, skall den för att upprätta budgetberäkningarna för utgifterna för avdelningarna 1–3 i underavsnitt B1 använda den växelkurs för dollar/euro som konstaterats i genomsnitt på marknaden under det senaste kvartal som avslutades minst tjugo dagar innan kommissionen antog budgeten.

2. När kommissionen antar en preliminär ändrings- och tilläggsbudget eller en ändringsskrivelse till denna och i den mån som dessa handlingar gäller anslagen för avdelningarna 1–3 i underavsnitt B1 i budgeten skall den använda

— dels den växelkurs dollar/euro som faktiskt konstaterats på marknaden från och med den 1 augusti föregående budgetår till och med slutet av det senaste kvartal som avslutades minst tjugo dagar innan kommissionen antog budgeten och senast den 31 juli pågående budgetår,

⁽¹⁾ EGT L 214, 13.8.1999, s. 31.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 296/96 av den 16 februari 1996 om de uppgifter som medlemsstaterna skall sända in för månatlig bokföring av de uppgifter som finansieras genom garantisektorer vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och upphävande av förordning (EEG) nr 2776/88 (EGT L 39, 17.2.1996, s. 5).

— dels, som en prognos för den resterande delen av budgetåret, den genomsnittliga kurs som faktiskt konstaterats under det senaste kvartal som avslutades minst tjugo dagar innan kommissionen antog budgeten.

Artikel 9

1. Ett belopp på 500 miljoner euro skall föras upp i en reserv i Europeiska unionens allmänna budget, under beteckningen "den monetära reserven", för att täcka utgifter som försakats av sådana variationer som avses i artikel 10 i den växelkurs dollar/euro som konstateras på marknaden i förhållande till den kurs som använts i budgeten.

2. För budgetåret 2002 skall den monetära reserven minskas till 250 miljoner euro. Den monetära reserven skall avskaffas från och med budgetåret 2003.

3. Dessa anslag skall inte innefattas i jordbruksriktlinjen och inte ligga inom underrubrik 1a i budgetplanen.

Artikel 10

Senast i slutet av oktober varje år skall kommissionen till budgetmyndigheten rapportera om effekterna av variationerna i den genomsnittliga dollar/eurokursen för de utgifter som omfattas av avdelningarna 1–3 i underavsnitt B1 i budgeten.

Artikel 11

1. Besparingar eller ytterligare kostnader till följd av variationer i dollar/eurokursen skall behandlas på ett symmetriskt sätt. När dollarkursen stärks gentemot euron jämfört med den kurs som används i budgeten, skall besparingar inom garanti-sektionen på upp till 500 miljoner euro år 2000 och 2001 och upp till 250 miljoner euro år 2002 överföras till den monetära reserven. När ytterligare budgetkostnader orsakas av dollarns fall mot euron jämfört med budgetkursen skall den monetära reserven tas i anspråk och överföringar göras från den monetära reserven till de rubriker för EUGFJ:s garantisektion som påverkas av dollarns fall. I förekommande fall skall sådana överföringar föreslås samtidigt med den rapport som avses i artikel 10.

2. Det skall finnas en neutral marginal på 200 miljoner euro. Besparingar eller ytterligare kostnader under detta belopp till följd av de variationer som avses i punkt 1 skall inte påverka detta belopp och inte nödvändiggöra överföringar till eller från den monetära reserven. Besparingar eller ytterligare kostnader över detta belopp skall överföras till eller från den monetära reserven. Marginalbeloppet skall minskas till 100 miljoner euro år 2002.

Artikel 12

1. Uttag från reserven skall endast göras om de ytterligare kostnaderna inte kan finansieras inom budgetanslagen för de utgifter som avses i underrubrik 1a i budgetplanen för budgetåret i fråga.

2. De nödvändiga egna medlen skall begäras in enligt rådets beslut 94/728/EG, Euratom av den 31 oktober 1994 om gemenskapernas egna medel ⁽¹⁾ och de bestämmelser som antagits i anslutning härtill för att finansiera motsvarande utgifter.

3. Sådana besparingar inom garantisektionen vid EUGFJ som har överförs till den monetära reserven i enlighet med artikel 11.1 och som finns kvar i den monetära reserven vid utgången av budgetåret skall avskrivas och tas upp som en inkomst i budgeten för det kommande budgetåret genom en ändringsskrivelse till det preliminära budgetförslaget för det följande året.

Artikel 13

Artiklarna 9–12 skall endast gälla till och med budgetåret 2002.

Artikel 14

1. Kommissionens utbetalning av månatliga förskott avseende garantisektionen vid EUGFJ skall ske på grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna om utgifterna i varje kapitel.

2. Om de utgiftsuppgifter eller den information som lämnas av en medlemsstat inte gör det möjligt för kommissionen att fastställa om ett åtagande rörande medlen överensstämmer med relevanta gemenskapsregler, skall kommissionen begära att medlemsstaten lämnar ytterligare information inom en tidsfrist som den skall fastställa i förhållande till hur allvarligt problemet är och som regel inte får vara kortare än trettio dagar.

3. Om ett svar bedöms som otillfredsställande eller det kan påvisas en klart bristande efterlevnad av reglerna och ett klart missbruk av gemenskapsmedel, kan kommissionen tillfälligt minska eller dra in de månatliga förskotten till medlemsstaterna.

4. Sådana minskningar och indragningar skall inte påverka de beslut som skall fattas i samband med avslutningen av räkenskaperna.

5. Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten innan den fattar sitt beslut. Medlemsstaten skall lämna sina synpunkter inom två veckor. Kommissionens vederbörligen motiverade beslut skall fattas efter det att EUGFJ-kommittén har hörts och måste vara förenligt med proportionalitetsprincipen.

II. Reserver för yttre åtgärder

1. Reserv för lån och lånegarantier

Artikel 15

1. I Europeiska unionens allmänna budget skall varje år tas upp en reserv till täckning av

⁽¹⁾ EGT L 293, 12.11.1994, s. 9.

a) behovet av tillförsel av medel till garantifonden för yttre åtgärder,

b) vid behov aktiverade garantier som överstiger det disponibla beloppet i fonden, så att dessa belopp kan belasta budgeten.

2. Reservbeloppet skall vara detsamma som det i budgetplanen i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999. Närmare bestämmelser för användning av reserven fastställs i det interinstitutionella avtalet.

2. Reserv för nödhjälp

Artikel 16

1. En reserv för nödhjälp till icke-medlemsländer skall varje år tas upp i Europeiska unionens allmänna budget. Syftet med denna reserv skall vara att göra det möjligt att snabbt svara på specifika nödhjälpsbehov i tredje land till följd av oförutsebara händelser, med prioritering av humanitära insatser.

2. Reservbeloppet skall vara detsamma som det i budgetplanen i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999. Närmare bestämmelser för användningen av reserven fastställs i det interinstitutionella avtalet.

3. Gemensamma bestämmelser

Artikel 17

Reserverna skall användas genom överföringar till berörda budgetrubriker i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen.

Artikel 18

De egna medel som behövs för att finansiera reserverna skall begäras in från medlemsstaterna först när reserverna utnyttjas i enlighet med artikel 17. De egna medel som behövs skall göras tillgängliga för kommissionen enligt villkoren i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1550/2000 av den 20 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapens egna medel ⁽²⁾.

III. Slutbestämmelser

Artikel 19

Beslut 94/729/EG skall upphävas.

Artikel 20

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 oktober 2000.

⁽²⁾ EGT L 130, 31.5.2000, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 september 2000.

På rådets vägnar

C. TASCA

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2041/2000

av den 26 september 2000

om ändring av förordning (EG) nr 5/96 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av mikrovägsugnar med ursprung i Kina, Sydkorea, Malaysia och Thailand

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.3 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Tidigare förfarande**

- (1) Rådet införde, till följd av en undersökning som inleddes i december 1993 (nedan kallad den ursprungliga undersökningen) enligt artikel 7 i förordning (EEG) nr 2423/88 ⁽²⁾, i januari 1996 genom förordning (EG) nr 5/96 ⁽³⁾ slutgiltiga antidumpningstullar på import av mikrovägsugnar med ursprung bl.a. i Republiken Korea. Tullarna gällde för alla exporterande tillverkare i Sydkorea och låg mellan 3,3 % och 24,4 %.
- (2) Kommissionen inledde i december 1996 en undersökning om huruvida dessa tullar hade absorberats av de exporterande tillverkarna ⁽⁴⁾. Genom kommissionens beslut 98/225/EG ⁽⁵⁾ avslutades dock denna översyn i mars 1998 utan ändring av de gällande antidumpningsåtgärderna.

2. Begäran om översyn

- (3) En exporterande tillverkare i Sydkorea, LG Electronics Inc., begärde i februari 1999 en partiell interimsoversyn av den för företaget gällande antidumpningstullen. Begäran gällde enbart en prövning av huruvida en fortsatt tillämpning av tullen på den aktuella nivån var nödvändig för att motverka dumpning från det berörda företags sida.
- (4) Företaget gjorde gällande att omständigheterna i dess fall hade ändrats väsentligt sedan anförandet av de ursprungliga åtgärderna, bl.a. beroende på att minskningar i företagets produktionskostnader hade medfört lägre normal-

värden och att detta i sin tur hade lett till att en situation uppkommit i vilken tullen inte längre var nödvändig för att motverka dumpning. Företaget hävdade också att de lägre kostnaderna var följden av strukturella förändringar av bestående karaktär och att det inte fanns någon sannolikhet att dumpningen skulle återkomma.

3. Undersökning

- (5) Kommissionen kom efter samråd med rådgivande kommittén till den slutsatsen att bevisningen var tillräcklig, och inledde en partiell interimsoversyn ⁽⁶⁾ (nedan kallad översynen) enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen).
- (6) I kraft av tillkännagivandet om inledande av översynen gavs även andra exporterande tillverkare i Sydkorea möjlighet att begära översyn av de för dem gällande antidumpningstullsatserna, under förutsättning att de inom den tid som angavs i tillkännagivandet kunde lägga fram tillräcklig bevisning för att en fortsatt tillämpning av de för dem gällande tullarna inte längre var nödvändig för att motverka dumpning.
- (7) Det var bara en exporterande tillverkare i Sydkorea, Daewoo Electronics Co. Ltd, som inom den fastställda tiden lämnade in en sådan begäran och lade fram den erforderliga bevisningen. Detta företag togs därför med i översynen.
- (8) Kommissionen underrättade formellt gemenskapstillverkarnas intresseorganisation och företrädare för exportlandet om inledandet av översynen. Alla direkt berörda parter gavs möjlighet att inom den i tillkännagivandet angivna tiden skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.
- (9) För att få de uppgifter som kommissionen ansåg nödvändiga för sin undersökning och för att fastställa om dumpningen fortsätter eller återkommer sände kommissionen frågeformulär till de två berörda exporterande tillverkarna i Sydkorea och, i förekommande fall, till deras dotterbolag i gemenskapen.
- (10) Följande företag besöktes för att kontrollera svaren i frågeformulären:

Tillverkare i Republiken Korea:

— LG Electronics Inc., Seoul (LGE)

— Daewoo Electronics Co. Ltd, Seoul (DWE)

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1988, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 2, 4.1.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 19, 18.1.1997, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 29.

⁽⁶⁾ EGT C 167, 15.6.1999, s. 5.

Importörer i gemenskapen:

- Daewoo Electronics Benelux b.v., Dordrecht, Nederländerna
- Daewoo Electronics SA., Paris, Frankrike
- Daewoo Electronics Sales UK Ltd, Wokingham, Förenade kungariket

- (11) Undersökningen rörande huruvida dumpningen fortsatt efter anförandet av de slutgiltiga tullarna inom ramen för den ursprungliga undersökningen grundade sig på uppgifter gällande perioden 1 april 1998–31 mars 1999 (nedan kallad översynsundersökningsperioden).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**1. Berörd produkt**

- (12) Den produkt som berörs av översynen är densamma som i de två tidigare undersökningarna, nämligen mikrovägsugnar, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 8516 50 00.

2. Likadan produkt

- (13) Det fastställdes som i de två tidigare undersökningarna att egenskaperna och funktionerna hos i Sydkorea tillverkade och på den inhemska marknaden sålda mikrovägsugnar i tillräckligt hög grad för att produkterna skulle betraktas som likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen liknade egenskaperna och funktionerna hos till gemenskapen exporterade mikrovägsugnar.

C. DUMPNING**1. Inledande anmärkningar**

- (14) Syftet med översynen är att enligt artikel 11.3 i grundförordningen fastställa huruvida en fortsatt tillämpning av antidumpningstullarna gentemot var och en av de exporterande tillverkarna är nödvändig för att motverka dumpning.
- (15) Detta sker genom att fastställa huruvida företagen fortsatte att dumpa produkter efter införandet av antidumpningsåtgärderna inom ramen för den ursprungliga undersökningen och huruvida det skulle vara sannolikt att dumpningen skulle fortsätta eller återkomma om antidumpningstullarna upphävdes eller ändrades.
- (16) I enlighet därmed gjordes det först en prövning av huruvida de två exporterande tillverkarna i Sydkorea dumpade produkter under översynsundersökningsperioden.

2. Normalvärde

- (17) För att fastställa normalvärdet undersöktes det först huruvida varje berörd exporterande tillverkarens totala inhemska försäljning av mikrovägsugnar var representativ i volymhänseende, dvs. om den försäljningen utgjorde minst 5 % av den av varje tillverkare till gemen-

skapen exporterade totala försäljningsvolymen mikrovägsugnar - jfr artikel 2.2 i grundförordningen. Det konstaterades i detta avseende att de båda exporterande tillverkarna hade sålt betydligt fler mikrovägsugnar i Sydkorea än till gemenskapen.

- (18) Därpå prövades det huruvida den totala inhemska försäljningen av varje mikrovägsugnsmodell som var identisk eller likvärdig med de modeller som exporterades till gemenskapen utgjorde minst 5 % av exportförsäljningsvolymen för de modellerna.

- (19) Eftersom det visade sig att en exporterande tillverkarens inhemska försäljning av modeller som var likvärdiga med de modeller som exporterades var tillräckligt stor för att 5 %-kriteriet skulle uppfyllas, undersöktes det därpå huruvida denna försäljning hade skett inom ramen för normal handel (jfr artikel 2.4 i grundförordningen). Det konstaterades att volymen av inhemska försäljning till priser över tillverkningskostnaden per enhet utgjorde minst 80 % av försäljningen av varje modell, och normalvärdet fastställdes därför på grundval av ett vägt genomsnitt av de priser som faktiskt betalats vid den samlade inhemska försäljningen av den berörda modellen.

- (20) Det konstaterades att den andra exporterande tillverkaren inte hade haft någon inhemska försäljning av modeller som var identiska eller likvärdiga med de modeller som exporterades till gemenskapen. Det togs därför i beaktande att fastställa normalvärdet för detta företag på grundval av den andra samarbetande tillverkarens inhemska försäljningspriser i Sydkorea (jfr artikel 2.1 i grundförordningen). Detta tillvägagångssätt ansågs dock varken skäligt eller praktiskt, med beaktande av de i ett flertal avseenden väsentliga skillnaderna i de fysiska och tekniska egenskaperna hos de två exporterande tillverkarnas mikrovägsugnar och av behovet att göra väsentliga justeringar av priserna för att ta hänsyn till sådana skillnader.

- (21) Istället konstruerades normalvärdet, på grundval av den andra tillverkarens produktionskostnader för var och en av de exporterade modellerna i fråga och ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst (jfr artikel 2.3, 2.5 och 2.6 i grundförordningen).

- (22) De försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som lades till produktionskostnaderna för de berörda exporterade modellerna var baserade på de kostnader som den exporterande tillverkaren haft för all sin försäljning av mikrovägsugnar på den sydkoreanska marknaden, vilken försäljning - såsom nämnts ovan - hade befunnits vara representativ för detta ändamål.

- (23) Den vinstmarginal som användes beräknades på grundval av ett vägt genomsnitt av företagets vinstmarginal för de mikrovägsugnsmodeller som sålts i Sydkorea i normal handel och i tillräckliga kvantiteter.

3. Exportpris

- (24) I de fall i vilka exportförsäljningen skett direkt till oberoende importörer i gemenskapen fastställdes exportpriserna på grundval av de priser som betalats eller skulle ha betalats av dessa icke-närstående importörer (jfr artikel 2.8 i grundförordningen).
- (25) I de fall i vilka exportförsäljningen skett till den exporterande tillverkaren i Sydkorea närstående importörer i gemenskapen ansågs försäljningspriserna dock vara otillförlitliga (jfr artikel 2.9 i grundförordningen). Istället konstruerades exportpriserna, på grundval av det pris till vilket produkten av den närstående importören sålts vidare till en oberoende köpare, justerat för alla omkostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen (inbegripet tullar och antidumpningstillar) och för en skälig vinstmarginal.
- (26) Eftersom det inte fanns några nya uppgifter om ändringar av lönsamheten inom detta affärsområde, ansågs det i de fall i vilka exportpriserna konstruerades rimligt att behålla den vinstmarginal på 5 % som använts i de två tidigare undersökningarna.

4. Jämförelse

- (27) I syfte att sörja för en rättvis jämförelse och i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen gjordes lämpliga justeringar för varje exporterande tillverkare för att ta hänsyn till olikheter med avseende på fysiska egenskaper, importavgifter, rabatter, avdrag, handelsled, transportkostnader och därmed sammanhängande kostnader, förpackningskostnader, kreditkostnader, kostnader efter försäljningen samt kostnader för provisioner och valutaomräkning - som hade påståtts och konstaterats påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet.
- (28) Ett vägt genomsnitt av de för varje modell hos varje företag fastställda normalvärdena fritt fabrik jämfördes i ledet fritt fabrik med ett vägt genomsnitt av de för varje modell hos varje företag fastställda exportpriserna (jfr artikel 2.11 i grundförordningen).

5. Dumpningsmarginal

- (29) Jämförelsen mellan normalvärdena och exportpriserna visade på följande dumpningsmarginaler, uttryckta som en procentsats av priset cif vid gemenskapens gräns:

LG Electronics Inc	0,0 %
Daewoo Electronics Co. Ltd	0,0 %.

D. SANNOLIKHET AV ATT DUMPNINGEN ÅTERKOMMER

1. Inledande anmärkningar

- (30) Även om det fastställts att ingen av de exporterande tillverkare som omfattades av översynsundersökningen dumpade produkter under översynsundersökningsperioden, måste det även, som tidigare nämnts, prövas huruvida det skulle vara sannolikt att dumpningen skulle

återkomma om antidumpningstillarna gentemot något av företagen upphävdes eller ändrades.

- (31) I detta avseende beaktades frågan om utnyttjad produktionskapacitet i Sydkorea och utvecklingen av de två företagens försäljning av mikrovägsugnar i Sydkorea, i gemenskapen och på andra exportmarknader än gemenskapsmarknaden. Vidare genomfördes en prövning av huruvida försäljningen på marknader utanför gemenskapen var olönsam eller dumpades samt en analys av möjliga motiv för de två exporterande tillverkarna att återigen dumpa produkter på gemenskapsmarknaden.

2. Kapacitetsutnyttjande

- (32) Analys av de uppgifter som tillhandahållits visade i förening med de upplysningar som satts och kontrollerats vid besök på plats att den befintliga kapaciteten i de två berörda exporterande tillverkarnas anläggningar i Sydkorea för tillverkning av mikrovägsugnar utnyttjades i stort sett fullt ut, med föga utrymme för ökning av produktionen.

3. Försäljning

a) Volym

- (33) Genom undersökningen fastställdes det även att försäljningsvolymen i Sydkorea för både LGE och DWE minskade mellan 1997 och översynsundersökningsperioden, till synes på grund av överutbud och minskande efterfrågan på den marknaden.
- (34) Vad gäller exporten minskade LGE sin försäljningsvolym till gemenskapen efter anförandet av de provisoriska och slutgiltiga antidumpningsåtgärderna. Företaget behövde därför hitta andra marknader för sina i Sydkorea tillverkade mikrovägsugnar. Det lyckades med detta och dess exportförsäljningsvolym till länder utanför gemenskapen ökade till nästan samma nivåer som de som tidigare uppnått i Sydkorea och gemenskapen.

- (35) DWE:s export till marknader utanför gemenskapen minskade något mellan 1997 och översynsundersökningsperioden. I motsats till LGE ökade företaget dock sin export till gemenskapen efter anförandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna, i sådan utsträckning att denna försäljning nästan helt uppvägs av företagets minskade försäljningsvolym i Sydkorea och på exportmarknader utanför gemenskapen.

b) Priser

- (36) I syfte att bedöma om det skulle finnas något motiv för företagen att leda om sin export, från länder utanför gemenskapen till gemenskapen med prisdumpning, om antidumpningstillarna skulle upphävas eller ändras, genomfördes även en prisanalys avseende ett representativt stickprov av mikrovägsugnsmodeller som tillverkats i Sydkorea och exporterats av vart och ett av företagen till sådana marknader.

(37) Det fastställdes för nästan alla modeller i stickprovet att det genomsnittliga försäljningspriset till oberoende köpare i länder utanför gemenskapen låg över tillverkningskostnaden för de berörda modellerna. Sammantaget befanns vinstnivån med avseende på dessa mikro-
vågsugnsmodeller vara betydande.

(38) Det genomfördes även, med hjälp av den allmänna metod som skisseras ovan beträffande huruvida export till gemenskapen dumpades under översynsundersökningsperioden, en prövning av huruvida det förekom dumpning i samband med försäljningen till länder utanför gemenskapen. Betecknande nog kunde inte heller denna analys visa på förekomst av dumpning från något av de två berörda företagens sida på dessa marknader.

4. Slutsatser beträffande sannolikheten av att dumpningen återkommer

a) LGE

(39) Vad beträffar LGE:s skäl för sin begäran om en översyn av åtgärderna, har företaget inte dolt det faktum att det skulle exportera större kvantiteter mikro-
vågsugnar till gemenskapen om den gällande antidumpningstullen sänktes. Den fråga som behövde utvärderas var därför om det skulle kunna ske en ökning av sådan export utan dumpning.

(40) Vid en sådan bedömning är det nödvändigt att beakta om företaget kommer att använda sin begränsade utnyttjade produktionskapacitet i Sydkorea för att skaffa fram produkterna för sådan försäljning eller om det kommer att företa omläggningar vad gäller produktion och försäljning av sådana mikro-
vågsugnar som för närvarande exporteras till länder utanför gemenskapen.

(41) Undersökningen visade i detta avseende att LGE:s produktionsanläggning i Sydkorea nu är inriktad på dyrare, tekniskt mer avancerade modeller istället för på de billigare, i större volymer framställda mikro-
vågsugnar som företaget under perioden för den ursprungliga undersökningen också tillverkade i Sydkorea. En inom ramen för den här undersökningen genomförd prövning av den ursprungliga undersökningens dumpningsberäkningar visade att LGE:s dyrare mikro-
vågsugnsmodeller med höga exportpriser tenderade att antingen inte vara dumpade vid export till gemenskapen eller att dumpas i mycket mindre grad än de billigare modellerna.

(42) Denna trend höll i sig in i översynsundersökningsperioden. Av undersökningsresultatet framgick, såsom angivits ovan, att LGE:s dyrare mikro-
vågsugnsmodeller inte såldes på gemenskapsmarknaden till dumpade priser.

(43) Om företaget skulle öka sin produktion i Sydkorea kan för övrigt ytterligare stordriftsfördelar troligtvis uppnås, vilket medför lägre tillverkningskostnader per enhet och ännu lägre sannolikhet av att dumpningen återkommer.

(44) När det gäller frågan om LGE har något motiv att leda om export av i Sydkorea tillverkade mikro-
vågsugnar från länder utanför gemenskapen till gemenskapen om antidumpningstullen skulle upphävas eller ändras, bör det erinras om att exporten till dessa länder både var lönsam och skedde utan dumpning. Även om det finns en möjlighet att LGE skulle kunna leda om export av sådana mikro-
vågsugnar till gemenskapen, skulle företaget behöva sänka priserna på ugnarna väsentligt för att dumpa dem, ett tillvägagångssätt som förefaller föga motiverat ur ekonomisk synpunkt, eftersom även vinsten på försäljningen skulle minska väsentligt.

(45) Även den omständigheten att LGE är en stor tillverkare av mikro-
vågsugnar i gemenskapen måste tas i beaktande vid en bedömning av sannolikheten av att företaget på nytt dumpar produkter i gemenskapen. Med tanke på att LGE:s produktion i gemenskapen för närvarande utgör mellan 10 och 20 % av alla i gemenskapen sålda mikro-
vågsugnar med ursprung i gemenskapen, anses det att LGE kommer att vara mindre benäget att destabilisera rådande priser eller på annat sätt orsaka gemenskaps-
marknaden, på vilken företaget nu är en viktig aktör, skada genom att exportera från Sydkorea till låga priser.

(46) Mot bakgrund av det ovanstående anses det osannolikt att företagets export framöver till gemenskapen kommer att dumpas.

b) DWE

(47) Precis som för LGE var den fråga som kommissionen behövde ta i beaktande huruvida en i volymhänseende oförändrad eller ökad försäljning av mikro-
vågsugnar från DWE:s sida skulle kunna ske utan prisdumpning om den gällande antidumpningstullen upphävdes eller ändrades.

(48) Betecknande nog visade undersökningen att företaget ökade sin exportförsäljning till gemenskapen till vinstgivande, odumpade priser vid en tidpunkt då det omfattades av en antidumpningstull. Det fortsatte dessutom att ha ett högt kapacitetsutnyttjande i Sydkorea, och hade även lönsam, odumpad exportförsäljning på marknader utanför gemenskapen.

(49) Detta företag är också, vilket även har samband med frågan om huruvida det skulle vara sannolikt att dumpningen från DWE:s sida skulle återkomma om den antidumpningstull som företaget för närvarande omfattas av upphävdes eller ändrades, en av de största tillverkarna av mikro-
vågsugnar i gemenskapen, med nivåer i gemenskapen på produktionen av och försäljningsvolymen för mikro-
vågsugnar med ursprung i gemenskapen som är av ungefär samma storleksordning som LGE:s.

(50) Det kan, med beaktande även av den uppenbarliga bristen på ekonomiska motiv för DWE att återgå till sin tidigare dumpningspraxis, därför anses att DWE i likhet med LGE kommer att vara mindre benäget att dumpa sina i Sydkorea tillverkade produkter och destabilisera gemenskapsmarknaden - på vilken företaget nu är en viktig aktör - eller på annat sätt orsaka denna skada.

E. SKADA OCH GEMENSKAPENS INTRESSE

(51) Med hänsyn till att den ursprungliga begäran från LGE om en översyn och den påföljande begäran från DWE om att få delta i översynen inom ramen för den här undersökningen enbart gällde prövning och eventuell revidering enligt artikel 11.3 i grundförordningen av de för företagen gällande dumpningsmarginalerna, var det inte nödvändigt att genomföra någon undersökning om skada eller om gemenskapens intresse.

F. SLUTSATS

(52) På grundval av de omständigheter och överväganden som det redogörs för ovan och mot bakgrund av de uppgifter som för närvarande är tillgängliga anses det skäligt att dra den slutsatsen att det är osannolikt att dumpningen från LGE:s och DWE:s sida återkommer om

de antidumpningstullar som för närvarande är i kraft mot de båda företagen skulle minska till nivån för de dumpningsmarginaler som i denna översyn fastställts för vart och ett av företagen, dvs. 0,0 %. De två exporterande tillverkarna kan i alla händelser bli föremål för en ytterligare översyn, om en sådan åtgärd anses nödvändig.

(53) Alla berörda parter har underrättats om de viktigaste omständigheterna och övervägandena som ligger till grund för ändringen av de gällande tullarna för de två exporterande tillverkarna. Ingen av dessa parter har dock inkommit med några synpunkter.

(54) Denna översyn har ingen inverkan på giltighetstiden för förordning (EG) nr 5/96 (jfr artikel 11.2 i grundförordningen) eller importörers rätt att begära återbetalning av uttagna antidumpningstullar (jfr artikel 11.8 i grundförordningen).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tabellen i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 5/96 skall med avseende på Republiken Korea ersättas med följande:

"Land	Produkter tillverkade av	Tullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
Republiken Korea	— Daewoo Electronics Co. Ltd	0,0	8829
	— LG Electronics Inc.	0,0	8830
	— Korea Nishin Co. Ltd	24,4	8831
	— Samsung Electronics Co. Ltd	3,3	8832
	— Andra företag	24,4	8833"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 september 2000.

På rådets vägnar

C. TASCA

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2042/2000

av den 26 september 2000

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9 och 11.2 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Tidigare undersökningar**

- (1) Sedan en antidumpningsundersökning inletts i mars 1993 (nedan kallad den ursprungliga undersökningen) införde rådet i april 1994 genom förordning (EG) nr 1015/94 ⁽²⁾ (nedan kallad förordningen om slutgiltig tull) en slutgiltig antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan. Den ursprungliga undersökningen omfattade perioden från och med den 1 juli 1991 till och med den 31 december 1992.
- (2) Efter en undersökning om absorption av tullar (nedan kallad absorptionsundersökningen) enligt artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) höjde rådet i oktober 1997 genom förordning (EG) nr 1952/97 ⁽³⁾ satserna för den slutgiltiga antidumpningstullen för två berörda företag, nämligen Sony Corporation (Sony) och Ikegami Tsushinki & Co. Ltd, till 108,3 % respektive 200,3 %.
- (3) I juni 1998 inledde kommissionen genom förordning (EG) nr 1178/98 ⁽⁴⁾ en undersökning (nedan kallad undersökningen av kringgående) enligt artikel 13 i grundförordningen beträffande ett påstått kringgående av gällande antidumpningsåtgärder genom montering i gemenskapen av delar och moduler till TV-kamerasystem. Den klagande gemenskapsindustrin drog sedermera tillbaka sitt klagomål, varefter förfarandet avslutades i februari 1999. På grundval av de uppgifter som framkommit i samband med denna undersökning

inledde kommissionen ett förfarande enligt artikel 5 i grundförordningen beträffande import av vissa delar av TV-kamerasystem med ursprung i Japan ⁽⁵⁾ (nedan kallad undersökningen rörande delar till TV-kamerasystem).

- (4) Dessutom inleddes i januari 1999 en antidumpningsundersökning enligt artikel 5 i grundförordningen rörande import av TV-kamerasystem med ursprung i Förenta staterna ⁽⁶⁾ (nedan kallad undersökningen rörande USA). Undersökningen avslutades den 1 februari 2000, utan införande av några åtgärder, sedan den enda amerikanska exporterande tillverkaren av TV-kamerasystem, ett företag som var en av de stora japanska exporterande tillverkarna av TV-kamerasystem närstående, lagt ned sina produktionsanläggningar.

2. Den nu aktuella undersökningen**2.1 Översyn vid giltighetstidens utgång**

- (5) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande ⁽⁷⁾ om att gällande antidumpningsåtgärder beträffande import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan snart skulle upphöra att gälla mottog kommissionen en begäran om översyn av dessa åtgärder enligt artikel 11.2 i grundförordningen.
- (6) Begäran ingavs den 28 januari 1999 av Philips Digital Video Systems och Thomson Broadcast Systems (nedan kallade de sökande gemenskapstillverkarna eller gemenskapsindustrin), vars sammanlagda tillverkning av TV-kamerasystem utgjorde 100 % av tillverkningen i gemenskapen av denna produkt enligt artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.
- (7) Begäran grundades på att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till att dumpningen och skadan för gemenskapsindustrin fortsatte eller återkom.
- (8) Efter samråd med rådgivande kommittén fastslog kommissionen att bevisningen var tillräcklig för att motivera en översyn vid giltighetstidens utgång och inledde i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen den nu aktuella undersökningen genom offentliggörandet av ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 30 april 1999 ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 111, 30.4.1994, s. 106. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 176/2000 (EGT L 22, 27.1.2000, s. 29).

⁽³⁾ EGT L 276, 9.10.1997, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT L 163, 6.6.1998, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT C 38, 12.2.1999, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT C 17, 22.1.1999, s. 4.

⁽⁷⁾ EGT C 334, 31.10.1998, s. 15.

⁽⁸⁾ EGT C 119, 30.4.1999, s. 11.

3. Undersökningen

- (9) Kommissionen underrättade officiellt de sökande gemenskapstillverkarna, de exporterande tillverkarna i Japan samt företrädarna för exportlandets regering om att översynen inletts. Kommissionen sände frågeformulär till samtliga dessa parter och till dem som gett sig tillkänna inom den tidsfrist som hade angivits i tillkännagivandet om inledande av översynen. De direkt berörda parterna gavs också tillfälle att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.
- (10) De sökande gemenskapstillverkarna besvarade frågeformuläret. Endast en japansk exporterande tillverkare och ingen icke-närstående importör besvarade det. Femton användare inkom med svar, en del av dessa dock endast delvis. En sammanslutning av användare tillhandahöll vissa uppgifter.
- (11) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada och för analysen av gemenskapens intresse. Kontrollbesök utfördes på plats hos följande företag:
- a) *Sökande gemenskapstillverkare:*
- Philips BTS Broadcast Television Systems b.v., Breda (Philips).
 - Thomson Broadcast Systems, Cergy St Christophe (Thomson).
- b) *Exporterande tillverkare i Japan:*
- Hitachi Denshi, Ltd.
- (12) Undersökningen beträffande sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning omfattade perioden från och med den 1 januari 1998 till och med den 31 december 1998 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av utvecklingstendenser av betydelse för bedömningen av om skadan eventuellt skulle fortsätta att gälla eller återkomma omfattade perioden från och med den 1 januari 1995 till och med den 31 december 1998 (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (13) Den produkt som berörs av detta förfarande är TV-kamerasystem som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8525 30 90, ex 8537 10 91, ex 8537 10 99, ex 8529 90 81, ex 8529 90 88, ex 8543 89 95, ex 8528 21 14, ex 8528 21 16 och ex 8528 21 90, med ursprung i Japan.
- (14) Som angavs i förordningen om slutgiltig tull kan TV-kamerasystem bestå av följande delar, vilka importerats tillsammans eller separat:
- Ett kamerahuvud med tre eller flera sensorer (CCD-sensorer på minst 12 mm), var och en med minst 400 000 bildpunkter, som kan anslutas till en adapter och som har ett signalbrusförhållande på minst 55 dB vid normal förstärkning, antingen i ett

stycke med kamerahuvudet och adaptern i ett och samma hölje eller separat.

- En sökare (med ett diagonalmått på minst 38 mm),
 - En basstation eller kamerakontrollenhet (CCU) som är förbunden med kameran via en kabel.
 - En fjärrkontrollenhet (OCP) för val av kamerainställningar (t.ex. färgreglering, linsöppning och bländarinställning) för varje enskild kamera.
 - En huvudkontrollenhet (MCP) eller "master set-up unit" (MSU) med kameravalindikation, för övervakning och fjärrstyrning av flera kameror.
- (15) Följande produkter omfattas inte av definitionen enligt ovan:
- Kameraobjektiv.
 - Videobandspelare.
 - Kamerahuvuden med inspelningsenheten i ett och samma, icke avskiljbara hölje.
 - Kameror för yrkesmässigt bruk vilka inte kan användas för sändningsändamål.
 - Kameror för yrkesmässigt bruk enligt förteckningen i bilagan (TARIC-tilläggsnummer 8786).
- (16) Det konstaterades i samband med undersökningen att en ny modell av TV-kamerasystem hade utvecklats sedan 1997, nämligen ett TV-kamerahuvud för sändningsändamål som är anslutet till en videobandspelare (videokamera). Undersökningen visade att såväl gemenskapsindustrin som de exporterande tillverkarna i allmänhet erbjuder sina TV-kamerahuvuden i olika utföranden, anslutna antingen till en triaxadaptor eller till en inspelningsenhet. Som nämnts i det föregående omfattas videobandspelare och kamerahuvuden med inspelningsenheten i ett och samma hölje inte av produkttäckningen i detta förfarande. En videokamera kan emellertid också bestå av ett kamerahuvud som är sammankopplat med en videobandspelare, men inte inom ett och samma hölje. På denna grundval drogs slutsatsen att denna typ av kamerahuvuden omfattas av den definition av den berörda produkten som ges i förordningen om slutgiltig tull. Det har vidare på grundval av den definition av den berörda produkten som anges ovan slagits fast att inspelningsenheten enbart inte omfattas av definitionen.

- (17) Undersökningen har också visat att TV-kamerasystem för analoga sändningar gradvis ersatts av en ny typ av TV-kamerasystem, nämligen TV-kamerasystem för digitala sändningar (digitala TV-kamerasystem), vilka började introduceras på gemenskapens marknad 1997. Dessa digitala TV-kamerasystem omfattas av definitionen av den berörda produkten i förordningen om slutgiltig tull.

2. Likadan produkt

- (18) Det konstaterades att det inte finns några grundläggande skillnader vad gäller fysiska och tekniska egenskaper eller användningsområden mellan de TV-kamerasystem som tillverkas av japanska exporterande tillverkare och säljs i gemenskapen och den produkt som tillverkas för försäljning på den inhemska marknaden i exportlandet.

- (19) Den berörda produkt som tillverkas av japanska exporterande tillverkare och säljs i gemenskapen och den produkt som tillverkas av de sökande gemenskapstillverkarna och säljs på gemenskapens marknad använder samma grundläggande teknik och överensstämmer båda med globalt gällande industriella normer. Produkterna har vidare samma tillämpningar och användningsområden, de har följaktligen liknande fysiska och tekniska egenskaper och de är sinsemellan utbytbara och konkurrerar med varandra. Såväl de sökande gemenskapstillverkarna som de japanska exporterande tillverkarna tillverkar digitala produkter och videokameror, vilka representerar den senaste tekniska utvecklingen när det gäller den berörda produkten jämfört med förhållandena vid tidpunkten för den ursprungliga undersökningen. TV-kamerasystem som tillverkas av japanska exporterande tillverkare och säljs i gemenskapen och TV-kamerasystem som tillverkas av den klagande gemenskapsindustrin och säljs på gemenskapsmarknaden är därför likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. SANNOLIKHET FÖR ATT DUMPNINGEN FORTSÄTTER ELLER ÅTERKOMMER

- (20) I överensstämmelse med artikel 11.2 i grundförordningen syftar denna typ av översyn, såvitt gäller dumpningsaspekterna, till att fastställa huruvida åtgärdernas upphörande skulle innebära att dumpningen fortsätter eller återkommer.

1. Grad av samarbetsvilja

- (21) Jämfört med de tidigare undersökningarna var de japanska exporterande tillverkarnas samarbetsvilja i den nu aktuella undersökningen mycket låg. Endast en av de mindre tillverkarna av TV-kamerasystem var samarbetsvillig och uppgav sig ha exporterat ett fåtal exemplar av den berörda produkten till gemenskapen. De övriga tre företag som gett sig tillkänna i samband med den ursprungliga undersökningen vägrade helt att samarbeta, trots att det är allmänt känt att de har sitt huvudkontor, merparten av sin tillverkning samt sina forsknings- och utvecklingsanläggningar i Japan och, beträffande åtminstone två av dem, att TV-kamerasystem med deras varumärke sålts i gemenskapen under undersökningsperioden i betydande kvantiteter.

2. Sannolikhet för att dumpningen fortsätter

- (22) På grund av den begränsade samarbetsviljan och det förhållandet att de relevanta statistiska uppgifterna från Eurostat inte ansågs som tillförlitliga (KN-numren omfattar också produkter som inte berörs av detta förfarande) kunde det inte med säkerhet fastställas om det förekom någon import av TV-kamerahuvuden som sådana från Japan. Det bör emellertid erinras om att viktiga delar till TV-kamerasystem importerades till gemenskapen under undersökningsperioden. Det konstaterades också att TV-kamerasystem som tillverkats i Förenta staterna av ett dotterbolag till Sony importe-

rades till gemenskapen i stora mängder. Sammantaget ansågs det därför lämpligt att dra slutsatsen att den nuvarande importen av TV-kamerasystem med ursprung i Japan var liten jämfört med importvolymerna under den ursprungliga undersökningsperioden. Därför drogs ingen slutsats beträffande sannolikheten för fortsatt dumpning.

3. Sannolikhet för att dumpning återkommer

- (23) Eftersom de största japanska exporterande tillverkarna inte var samarbetsvilliga måste avgörandena, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, träffas på grundval av tillgängliga uppgifter. Analysen när det gällde sannolikheten för att dumpning skulle återkomma om åtgärderna tilläts upphöra att gälla grundades därför, och i avsaknad av andra tillförlitliga informationskällor, på de uppgifter som lämnats i begäran om översyn samt på de uppgifter som i samband med undersökningen erhållits från gemenskapsindustrin och från användare av TV-kamerasystem.
- (24) Enligt begäran om översyn är dumpningsnivån för enbart kamerahuvudet 30,6 %. Beräkningen bakom den uppgiften bygger på en rad försiktiga uppskattningar. Andra delar till TV-kamerasystem har exempelvis inte beaktats vid beräkningen, fastän de ibland ingår utan kostnad. Detta tyder på att den faktiska dumpningsnivån skulle sannolikt bli högre än 30,6 % om tullen skulle upphöra att gälla.
- (25) Det framgår också av begäran att dumpningsmarginalerna skulle bli minst lika höga som de som konstaterats i den ursprungliga undersökningen om åtgärderna skulle upphöra att gälla.
- (26) På denna grundval och i avsaknad av andra relevanta uppgifter har slutsatsen dragits att dumpningsmarginalerna på nytt blir betydande om åtgärderna skulle upphöra att gälla.
- (27) Vad beträffar den sannolika framtida exporten av TV-kamerasystem till gemenskapen konstaterades det att produktionskapaciteten för TV-kamerasystem i Japan enligt tillgängliga uppgifter legat kvar på minst samma nivå som den som konstaterades i den ursprungliga undersökningen, och att den är stor nog för att medge att en betydande export till gemenskapen återupptas om antidumpingstullen skulle upphöra att gälla. Detta bekräftas av att försäljningen av TV-kamerasystem som monterats i gemenskapen och i tredje land och där det ingår värdefulla och väsentliga delar till TV-kamerasystem med ursprung i Japan tyder på att produktionskapaciteten i allt väsentligt förblev oförändrad.
- (28) Med tanke på att tillverkningen är lätt flyttbar kan vidare produktionskapaciteten för dessa produkter vid behov utökas inom loppet av några månader. Att produktionskapacitet kan skapas, utökas eller minskas på kort tid visas till exempel av att en av de japanska exporterande tillverkarna flyttade sin produktionsutrustning från

Förenta staterna till gemenskapen under loppet av några månader. Om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla, kan tillverkningen av TV-kamerasystem i gemenskapen komma att flyttas till Japan, och produktionskapaciteten i Japan skulle lätt kunna byggas ut med sikte på återupptagande av exporten till gemenskapen.

- (29) Under skadeundersökningsperioden tillverkade samtliga japanska exporterande tillverkare, med undantag av Sony, TV-kamerasystem avsedda för den amerikanska och den latinamerikanska marknaden i Japan. På grundval av tillgängliga uppgifter har det också kunnat slås fast att TV-kamerasystem avsedda för den japanska och den asiatiska marknaden tillverkades i Japan av samtliga exporterande tillverkare. FoU-verksamheten avseende dessa produkter var också lokaliserad till Japan, eftersom en väsentlig del av den kommer inte bara TV-kamerasystem, utan även kameror för yrkesmässigt bruk och andra produkter, till godo. De japanska exporterande tillverkarna kunde anpassa sig till de växlande efterfrågeförhållandena genom att öka sin produktion i Japan när marknaden växte. Detta ledde till slutsatsen att det fanns ledig produktionskapacitet i Japan som utnyttjades när förbrukningen ökade i gemenskapen och i resten av världen. Om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla, kommer de japanska exporterande tillverkarna sannolikt att öka sin tillverkning.
- (30) Slutsatsen har dragits att den befintliga produktionskapaciteten, liksom möjligheten att vid behov öka den, innebär att de japanska exporterande tillverkarna har möjlighet att öka sin tillverkning och export till gemenskapen om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla. Eftersom såväl FoU-resurserna som produktionsutrustningen för merparten av delarna till TV-kamerasystem är lokaliserade till Japan, skulle detta medföra ökade stordriftsfördelar för de japanska exporterande tillverkarna.
- (31) Det bör också noteras att de två japanska exporterande tillverkare som etablerat monteringsanläggningar för TV-kamerasystem i gemenskapen upprätthöll sin tillverkning i Japan av produkter, avsedda för export till gemenskapen, som inte omfattades av någon antidumpningstull, dvs. videobandspelare, kamerahuvuden med inspelningsenheten i ett och samma, icke avskiljbara hölje, samt kameror för yrkesmässigt bruk som inte kan användas för sändningsändamål. Även om dessa produkter, som nämnts ovan, inte omfattas av den här undersökningen, kan de produktionslinjer och därmed förbunden kapacitet som krävs för att tillverka produkterna användas också för att tillverka TV-kamerasystem.

Därför, och eftersom det på grund av de berörda exporterande tillverkarnas ovilja att samarbeta i undersökningen inte fanns några andra uppgifter att tillgå, drogs slutsatsen att även om anförandet av antidumpningstullar lett till att de berörda exporterande tillverkarna har lagt om organisationen av tillverkningen av TV-kamerasystem, kommer situationen sannolikt att bli en annan om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla.

4. Slutsats

- (32) Det framgår av ovanstående att de japanska exporterande tillverkarna kan öka sin tillverkning i Japan och sin export av TV-kamerasystem till gemenskapen till kraftigt dumpade priser.
- (33) Det framkom inga uppgifter i samband med undersökningen som visade att förhållandena i fråga om normalvärde, exportpriser och därmed de dumpningsmarginaler som fastställdes i den ursprungliga undersökningen, absorptionsundersökningen och undersökningen av kringgående skulle ha förändrats i någon betydande mån. Därför dras slutsatsen att dumpningen sannolikt återkommer om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

D. DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (34) Det bekräftades genom undersökningen att produktionen hos de två sökande gemenskapstillverkarna sammanlagt representerar 100 % av tillverkningen i gemenskapen av TV-kamerasystem. De två tillverkarna anses därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.
- (35) Vad beträffar övriga, de japanska exporterande tillverkarna närstående, ekonomiska aktörer i gemenskapen kunde arten av deras verksamhet i gemenskapen inte undersökas närmare på grund av den begränsade samarbetsviljan. Det var exempelvis inte möjligt att utröna om deras verksamhet bestod i enkelt monteringsarbete eller om ett visst mervärde tillfördes i gemenskapen. Därför kunde det inte fastställas om denna monteringsverksamhet är tillräckligt omfattande för att företagen skall kunna betraktas som företag som tillverkar den berörda produkten i gemenskapen. Med tanke på deras förhållande till de japanska exporterande tillverkarna ansågs det dessutom i enlighet med artikel 4.1 a i grundförordningen att de inte borde betraktas som en del av gemenskapsindustrin.

E. ANALYS AV SITUATIONEN PÅ GEMENSKAPENS MARKNAD ⁽¹⁾

1. Inledande anmärkningar

- (36) Den berörda produkten i detta förfarande är, som beskrivits ovan, TV-kamerasystem, som består av ett kamerahuvud med minst tre sensorer, en sökare, en basstation eller kamerakontrollenhet (CCU), en fjärrkontrollenhet (OCP) och en huvudkontrollenhet (MCP) eller "master set-up unit" (MSU). I praktiken kan dessa komponenter säljas, och därför också importeras, antingen tillsammans eller separat.

⁽¹⁾ Eftersom det bara finns ett mycket begränsat antal aktörer på marknaden, har det av sekretesskäl varit nödvändigt att ange uppgifterna beträffande dessa aktörer i indexerad form.

- (37) Det bekräftades i samband med undersökningen att alla TV-kamerasystem, även om de inte alltid består av alla de ovannämnda delarna, med nödvändighet omfattar ett kamerahuvud. I linje med det tillvägagångssätt som valdes i den ursprungliga undersökningen beslöts därför att de ekonomiska indikatorerna beträffande gemenskapsindustrins ekonomiska situation och situationen på gemenskapens marknad skulle uttryckas i förhållande till antalet TV-kamerahuvuden.

2. Förbrukning

- (38) Som nämnts ovan var endast en av de japanska exporterande tillverkarna villig att samarbeta i den här undersökningen. För de andra japanska exporterande tillverkare som inte var samarbetsvilliga och som enligt vad som framgick av undersökningen fortfarande var verksamma på gemenskapens marknad använde sig kommissionen i enlighet med artikel 18 i grundförordningen av bästa tillgängliga uppgifter.
- (39) Den synbara förbrukningen i gemenskapen av TV-kamerahuvuden uppskattades därför på grundval av följande:
- Försäljningsvolymen i gemenskapen enligt de uppgifter som lämnats av gemenskapsindustrin.
 - De uppgifter som gemenskapsindustrin lämnat om de japanska exporterande tillverkarnas försäljningsvolym i gemenskapen och som fastställdes på grundval av kontrakt och anbudsinfordringar på gemenskapsmarknaden som förlorats till samtliga exporterande japanska tillverkare. Dessa uppgifter ansågs vara tillförlitliga med tanke på den öppenhet som präglar marknaden (där försäljningen till stor del sker genom anbud) med avseende på såväl omfattning som antal marknadsaktörer. De uppgifter som lämnades av användarna bekräftade dessutom de uppgifter som tillhandahållits av gemenskapsindustrin beträffande de exporterande japanska tillverkarnas verksamhet.
- (40) På grund av den begränsade samarbetsviljan och eftersom de relevanta statistiska uppgifterna från Eurostat inte ansågs vara tillförlitliga kunde det inte fastställas huruvida det importerades TV-kamerahuvuden som sådana från Japan. Oavsett ursprung har dock dessa TV-kamerahuvuden sålts under respektive varumärke på gemenskapens marknad och måste därför innefattas i gemenskapens förbrukning av denna produkt.
- (41) På denna grundval framgår det av undersökningen att förbrukningen, som var stabil 1995 och 1996, ökade totalt sett under 1997 och sedan fortsatte att öka under undersökningsperioden. Detta berodde bland annat på försäljningen av TV-kamerahuvuden inför sändningarna av världsmästerskapet i fotboll i Frankrike 1998 och på att en ny typ av TV-kamerahuvuden, nämligen videokameror, började införas på marknaden 1997. Totalt sett ökade förbrukningen i gemenskapen från och med 1995

till och med undersökningsperioden med 54 % för att under undersökningsperioden uppgå till omkring 1 500 enheter.

3. De japanska exporterande tillverkarnas export och försäljning i gemenskapen av TV-kamerahuvuden

- (42) Efter införandet 1994 av den slutgiltiga antidumpningstullen på import av TV-kamerahuvuden med ursprung i Japan har importen i alla händelser minskat väsentligt. Som bekräftas av den ovannämnda undersökningen av kringgående, undersökningen av delar till TV-kamerasystem och undersökningen rörande USA har denna import ersatts av import av vissa delar till TV-kamerasystem med ursprung i Japan, som sedan monteras i gemenskapen av vissa japanska exporterande tillverkare och, vad en japansk exporterande tillverkare beträffar, av icke kompletta TV-kamerahuvuden importerade från Förenta staterna. Det har framgått av den nu aktuella undersökningen att japanska exporterande tillverkare har fortsatt att sälja TV-kamerahuvuden på gemenskapens marknad under sina egna varumärken (se vidare nedan).
- (43) Den minskade importen av TV-kamerahuvuden med ursprung i Japan måste alltså ses som en följd av den antidumpningstull som varit i kraft sedan 1994. Det förhållandet att importen har ersatts av försäljning av TV-kamerahuvuden som monteras i gemenskapen och som omfattar delar med ursprung i Japan visar redan det att, som utvecklas närmare nedan, det är sannolikt att import från det berörda landet skulle förekomma i samma omfattning som den som konstaterades i samband med den ursprungliga undersökningen, om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla.

4. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

- (44) I överensstämmelse med artikel 3.5 i grundförordningen undersöktes alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för gemenskapsindustrins situation.
- (45) De ekonomiska indikatorerna avseende gemenskapsindustrins situation måste ses mot bakgrund av de tidigare undersökningarna rörande TV-kamerasystem med ursprung i Japan, dvs. den ursprungliga undersökningen från 1994 och den absorptionsundersökning som sedan gjordes och som ledde till att satserna för antidumpningstullen höjdes. Det har framgått av den nu aktuella undersökningen att den höjda antidumpningstullen haft positiva verkningar för gemenskapsindustrins situation. Två andra faktorer med anknytning till den tekniska utvecklingen har också inverkat på en del av indikatorerna nedan, t.ex. införandet 1997 av videokamerorna, en ny sorts TV-kamerahuvud, samt utvecklingen, även den med början 1997, av en ny generation digitala TV-kamerahuvuden.

4.1 Produktion

- (46) Gemenskapsindustrins sammanlagda tillverkning av TV-kamerahuvuden minskade väsentligt, eller med 32 %, mellan 1995 och 1996 för att sedan öka igen stadigt mellan 1997 och undersökningsperioden, dock utan att på nytt nå upp till 1995 års nivå. Tillverkningen har alltså följt utvecklingen på gemenskapens marknad sedan 1997.

4.2 Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (47) Gemenskapsindustrins produktionskapacitet förblev stabil under skadeundersökningsperioden. Kapacitetsutnyttjandet vad gäller TV-kamerahuvuden sjönk med 32 % mellan 1995 och 1996 men ökade igen närmare undersökningsperioden. Denna utveckling återspeglar också den ovan nämnda ökningen av produktionsvolymerna från och med 1997.

4.3 Försäljningsvolym

- (48) Gemenskapsindustrins försäljning minskade med 10 % mellan 1995 och 1996 för att därefter öka fram till 1997 och sedan vidare fram till undersökningsperioden. Försäljningen ökade med totalt 21 % mellan 1995 och undersökningsperioden, till cirka 850 enheter, vilket dock inte motsvarade den starka ökningen av förbrukningen i gemenskapen under samma period (54 %).

4.4 Marknadsandel

- (49) Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade stadigt mellan 1995 och undersökningsperioden med över 16 procentenheter och nådde cirka 60 % under undersökningsperioden. Detta visar att gemenskapsindustrin inte gagnades av den ökade förbrukningen i gemenskapen eller av de förmånliga marknadsförhållanden som rådde från 1997 och framåt till följd av avslutandet av undersökningen om absorbering av antidumpningstullen.

4.5 Sysselsättning

- (50) Sysselsättningen har varit stabil sedan 1996, då den ökade med 20 % till följd av införandet av videokameror och den nya generationen digitala TV-kamerasystem.

4.6 Investeringar

- (51) Investeringarna minskade med hela 21 % mellan 1995 och 1996 och följde den negativa utvecklingen av gemenskapsindustrins tillverkning och försäljning. Investeringarna ökade därefter kraftigt under 1997 (med cirka 100 %), bland annat tack vare investeringar i forskning och utveckling i samband med utvecklingen av den nya generationen digitala TV-kamerasystem, för att åter minska starkt under undersökningsperioden.

4.7 Lönsamhet

- (52) Under 1995 och, framför allt, 1996 drabbades gemenskapsindustrin av stora förluster vilka började minska först 1997 då, bland annat, antidumpningstullen på TV-kamerasystem med ursprung i Japan höjdes och videokameror med framgång introducerades på marknaden.

Gemenskapsindustrins försäljning gick dock med förlust under hela denna period. Förlusterna låg kvar kring -10 % av nettoförsäljningen under undersökningsperioden.

5. Slutsats om situationen på gemenskapens marknad

- (53) Undersökningen har visat att antidumpningstullar mycket sällan betalats under skadeundersökningsperioden. Sedan antidumpningstullen på import av TV-kamerahuvuden med ursprung i Japan infördes har denna import ersatts av en import av delar av TV-kamerahuvuden med ursprung i Japan. Denna import av delar har sedan 1998 varit föremål för undersökningar om kringgående och för antidumpningsundersökningar. Marknadens utveckling efter införandet av åtgärderna visar dock att de japanska exporterande tillverkarna fortsatte att sälja TV-kamerahuvuden på gemenskapens marknad.

- (54) Vad gäller de japanska exporterande tillverkarnas prissättning framgick av den undersökning om absorbering av antidumpningstullen som avslutades 1997 att de japanska exporterande tillverkarnas exportpriser underskred 1994 års nivå.

- (55) Efter det att antidumpningsåtgärder infördes 1994, och under hela skadeundersökningsperioden, förbättrades gemenskapsindustrins situation vad gäller vissa av de ekonomiska indikatorer som undersökts. Fortsatta ansträngningar för att rationalisera tillverkningsprocessen och nya investeringar gjordes, vilket visar att industrin fortfarande är livskraftig. En helhetsbedömning av de ekonomiska indikatorerna under skadeundersökningsperioden tyder dock inte på en lika gynnsam utveckling. Gemenskapsindustrins försäljningsvolym följde inte tillväxten på marknaden under skadeundersökningsperioden utan ökade med endast 21 % medan förbrukningen i gemenskapen ökade med 54 %. Dessa motsatta tendenser ledde till att gemenskapsindustrin förlorade 16 procentandelar av sin marknadsandel. Trots att gemenskapsindustrins förluster minskade under skadeundersökningsperioden fortsatte gemenskapsindustrin att lida förluster på omkring -10 % under undersökningsperioden. I denna typ av industri får en lönsamhetsnivå på 15 % anses nödvändig för att kunna finansiera de investeringar som krävs för att följa med i den tekniska utvecklingen.

- (56) På grundval av detta finner kommissionen att gemenskapsindustrin, trots de nu gällande åtgärderna, befunnit sig i en fortsatt svår ekonomisk situation på grund av det bestående pristrycket från de japanska exporterande tillverkarna. Detta pristryck har hindrat gemenskapsindustrin att helt återhämta sig från verkningarna av tidigare och pågående dumpning.

**F. SANNOLIKHET FÖR ATT DEN SKADEVÅLLANDE
DUMPNINGEN FORTSÄTTER ELLER ÅTERKOMMER**

- (57) För att kunna bedöma den sannolika verkan om de gällande åtgärderna upphör har kommissionen, med hänsyn till att gemenskapsindustrin ännu befinner sig i en svår situation, beaktat följande aspekter utöver dem som nämnts ovan.
- (58) Denna undersökning har visat att de japanska exporterande tillverkarna har fortsatt att sälja TV-kamerahuvuden på gemenskapens marknad under sina varumärken ⁽¹⁾.
- (59) De japanska exporterande tillverkarnas försäljning av TV-kamerahuvuden i gemenskapen ökade, mätt i volym, med hela 157 procent mellan 1995 och undersökningsperioden (till cirka 600 enheter under undersökningsperioden).
- (60) Vad gäller utvecklingen av de japanska exporterande tillverkarnas marknadsandel visar den allmänna utvecklingen en konstant och betydande ökning mellan 1995 och undersökningsperioden på mer än 16 procentenheter, upp till cirka 40 % av marknaden under undersökningsperioden.
- (61) Beträffande de japanska tillverkande exportörernas försäljningspriser för TV-kamerahuvuden som såldes på gemenskapens marknad har undersökningen visat att de var betydligt lägre än gemenskapsindustrins försäljningspriser.
- (62) De japanska exporterande tillverkarna lämnade inga uppgifter om försäljningspriser. Kommissionen fastställde dock att försäljning genom anbud från såväl gemenskapsindustrin som de japanska exporterande tillverkarna utgjorde en stor del (omkring 40 %) av all försäljning av TV-kamerahuvuden under undersökningsperioden. På grundval av de anbud om vilka uppgifter kunde erhållas från gemenskapsindustrin och användarna konstaterades att de exporterande tillverkarnas anbudspriser allmänt sett var lägre än gemenskapsindustrins, såväl vad gäller anbudsförandet som helhet ⁽²⁾ som för TV-kamerahuvuden separat. I ett av de anbudsföranden som undersökts var det sammanlagda anbudspriset från en japansk exporterande tillverkare 37 % lägre än det som erbjöds av tillverkaren i gemenskapen. I det anbudsförandet fick tillverkaren i gemenskapen ge en ytterligare rabatt på mer än 40 % för att få kontraktet. I ett annat anbudsförande i en annan medlemsstat var den japanska exporterande tillverkarens slutanbud cirka 20 % längre än anbudet från den tillverkare i gemenskapen som deltog i förandet, trots att
- man befann sig i den andra förhandlingsomgången och att stora rabatter beviljats mellan den första och den andra omgången. I detta fall gick tillverkaren i gemenskapen miste om kontraktet.
- (63) Kommissionen har också fastställt att låga anbudspriser i ett visst anbudsförande ofrånkomligen påverkar alla priser i eventuella följdtransaktioner och vid anbudsföranden som därefter hålls i samma medlemsstat. Av detta följer att prissättningen vid anbudsföranden i praktiken påverkar en betydligt större del av gemenskapens marknad än de 40 % som direkt berörs av anbudsföranden. Undersökningen av anbudsförandena har alltså visat inte bara i vilken utsträckning gemenskapsindustrins anbudspriser underskridits av de exporterande tillverkarnas anbudspriser (upp till 37 %) utan också den dumpade importens sänkande inverkan på gemenskapsindustrins försäljningspriser.
- (64) Dessa prisskillnader bör ses mot bakgrund av att marknaden för TV-kerasystem befunnits vara priskänslig och öppen, med ett litet antal aktörer, samt att gemenskapsindustrin lidit förluster på omkring 10 % i en högteknologisk bransch där en lönsamhetsnivå på 15 % måste anses nödvändig för att kunna följa den tekniska utvecklingen.
- (65) På grundval av detta kan man, om åtgärderna upphör, förvänta sig att de japanska exporterande tillverkarna åter skulle börja tillverka kompletta TV-kerasystem i Japan där, som nämnts ovan, det finns tillverkningskapacitet och där tillverkarna bedriver sin forskning och utveckling och dessutom skulle kunna utnyttja stordriftsfördelar. Kommissionen har också bedömt att de exporterande tillverkarna sannolikt skulle fortsätta att sälja sina produkter på gemenskapens marknad till priser som är betydligt lägre än gemenskapsindustrins priser, vilket skulle bidra till en fortsatt skadlig situation för gemenskapsindustrin.
- (66) Vad gäller de japanska exporterande tillverkarnas prisbeteende till tredje land har det, på grundval av de uppgifter som gemenskapsindustrin lämnat, varit möjligt att göra en jämförelse mellan de japanska exporterande tillverkarnas beteende i USA och i gemenskapen. På båda marknaderna var de japanska priserna i allmänhet lägre än gemenskapsindustrins. Detta gällde hela skadeundersökningsperioden men i synnerhet under 1998.
- (67) Mer specifikt kunde kommissionen vid undersökning av de tillgängliga uppgifterna om köp genom anbud på de nordamerikanska marknaderna konstatera att de japanska exporterande tillverkarna beviljade rabatter på upp till 70 % av priserna i deras prislistor samt att de

⁽¹⁾ Dessa TV-kerasystemens ursprung är oklart, eftersom det inte kunde fastställas om de importerades som sådana från Japan eller, som nämns ovan, om endast delar till TV-kerasystemen importerades för att sedan monteras i gemenskapen.

⁽²⁾ Anbudsföranden avser i allmänhet inte bara TV-kamerahuvuden utan hela TV-kerasystem.

priser som de begärde var upp till 50 % lägre än gemenskapsindustrins priser. Dessutom erbjöds vissa delar av TV-kamerasystem, eller till och med annan utrustning som såldes tillsammans med TV-kamerasystem i samma upphandling, i bland gratis eller med avsevärd rabatt (såsom nämnda 70 %).

- (68) Kommissionen har dessutom, på grundval av tillgängliga uppgifter om köp genom anbud i Latinamerika, kunnat konstatera att de japanska exporterande tillverkarnas priser var lägre än gemenskapsindustrins priser i samma proportioner och att samma beteende förekom vad gäller rabatter och produkter som erbjöds utan kostnad.
- (69) Av det ovanstående har kommissionen funnit att de japanska exporterande tillverkarnas priser, i avsaknad av åtgärder, skulle kunna ligga kvar på nivåer som skulle motsvara de nuvarande prisnivåerna på gemenskapens marknad (som är betydligt lägre än gemenskapsindustrins priser), eller vara ännu lägre, och även skulle kunna sjunka till nivåer jämförbara med priserna för importerade produkter med ursprung i Japan på de amerikanska, kanadensiska och latinamerikanska marknaderna eller till den prisnivå som konstaterades i den ursprungliga undersökningen.

Slutsats om sannolikheten för att den skadevållande dumpningen fortsätter

- (70) Med beaktande av vad som sagts ovan, och särskilt av att
- gemenskapsindustrin ännu befann sig i en svår situation, trots de åtgärder som nu är i kraft,
 - försäljningen av TV-kamerahuvuden tillverkade av de japanska exporterande tillverkarna hade en exceptionellt stark ställning på gemenskapens marknad och skedde till extremt låga priser jämfört med gemenskapsindustrins priser,
 - de priser som de japanska exporterande tillverkarna skulle kunna ta ut i avsaknad av antidumpningsåtgärder bedömdes som potentiellt mycket låga med hänsyn till tillverkarnas beteende på de nordamerikanska och latinamerikanska marknaderna, där deras priser är lägre än gemenskapsindustrins,
 - de tillgängliga uppgifterna om tillverkningskapaciteten i Japan och om möjligheten att expandera denna om det skulle bli nödvändigt till följd av en ökning av efterfrågan tytt på att de japanska exporterande tillverkarna har förmågan att öka sin tillverknings- och exportvolymerna,
 - de japanska exporterande tillverkarna, trots en antidumpningstull på upp till 200 %, kunnat erbjuda priser som varit lägre än gemenskapsindustrins priser vilket tyder på att de är fullt förmögna att upprätthålla en aggressiv prispolitik trots de gällande åtgärderna,

konstaterar kommissionen att det är sannolikt att den skadevållande dumpningen skulle återkomma om åtgärderna upphör att gälla och att de nu gällande åtgärderna därför bör bibehållas.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledning

- (71) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen om det skulle strida mot gemenskapens intresse att låta de nuvarande antidumpningsåtgärderna fortsätta att gälla. Gemenskapens intresse fastställdes på grundval av en helhetsbedömning av alla berörda intressen.
- (72) För att bedöma den sannolika verkan av att förlänga åtgärderna eller låta dessa upphöra att gälla begärde kommissionen in uppgifter från gemenskapsindustrin och från användare av TV-kamerasystem. Kommissionen skickade frågeformulär till över sextio användare av den berörda produkten. Kommissionen mottog femton svar, men uppgifterna var i flera fall ofullständiga.
- (73) Det bör erinras om att det i den föregående undersökningen inte ansågs strida mot gemenskapens intresse att vidta antidumpningsåtgärder. Det bör vidare noteras att denna undersökning är en översyn, vilket innebär att kommissionen undersöker en situation där antidumpningsåtgärder redan är i kraft. Denna undersökning bör alltså göra det möjligt att bedöma om de nuvarande antidumpningsåtgärderna tidigare haft orimliga negativa konsekvenser för de berörda parterna.
- (74) På denna grundval undersöktes det om det, trots slutsatserna beträffande sannolikheten för fortsatt eller återkommande skadevållande dumpning, fanns tvingande skäl för att dra slutsatsen att det i detta särskilda fall inte skulle ligga i gemenskapens intresse att låta åtgärderna fortsätta att gälla.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (75) Om de antidumpningsåtgärder som infördes som ett resultat av den föregående undersökningen inte skulle fortsätta att tillämpas, bedöms det som sannolikt att den skadevållande dumpningen fortsätter eller återkommer och att gemenskapsindustrins situation, som redan nu är bekymmersam, kommer att försämrats ytterligare.
- (76) Som visats ovan har gemenskapsindustrin påverkats av de japanska exporterande tillverkarnas försäljning av TV-kamerahuvuden till låga priser i gemenskapen under skadeundersökningsperioden. Syftet med de antidumpningsåtgärder som omfattas av översynen, nämligen att söka återupprätta rättvis konkurrens på gemenskapens marknad mellan gemenskapstillverkarna och de exporterande företagen från tredje land, anses därför inte till fullo ha uppnåtts.

- (77) Gemenskapsindustrin har visat sig vara en i strukturellt hänseende livskraftig och framgångsrik industri som är i stånd att anpassa sitt produktsortiment till de föränderliga konkurrensvillkoren på marknaden och till och med i viss mån gå i täten för den tekniska utvecklingen på det digitala området, något som särskilt bekräftats av dess investeringar under skadeundersökningsperioden.
- (78) Det kan emellertid inte uteslutas att denna industri skulle komma att minska sin tillverkning av den berörda produkten i gemenskapen om antidumpningsåtgärder inte längre skulle tillämpas. Denna slutsats är motiverad med tanke på den långa tid som lönsamheten varit negativ (under undersökningsperioden hade gemenskapsindustrin en förlustnivå på cirka 10 %). Som nämnts ovan skulle, om antidumpningsåtgärder inte var i kraft, importen av TV-kamerahuvuden med ursprung i Japan sannolikt återupptas och det pristryck nedåt som denna import skulle komma att utöva skulle gäcka alla ansträngningar från gemenskapsindustrins sida att på nytt nå upp till en tillfredsställande lönsamhetsnivå, något som är särskilt nödvändigt för att kunna hålla jämna steg med den tekniska utvecklingen inom en industri av detta slag. Eftersom vissa moment i tillverkningen av TV-kamerahuvuden är arbetsintensiva, är det dessutom högst sannolikt att dessa moment i kostnadsbesparande syfte skulle komma att utlokaliseras till länder med låga arbetskostnader.
- (79) Om gemenskapsindustrins ekonomiska situation skulle fortsätta att förvärras, kan industrin bli tvungen att minska sin tillverkning i gemenskapen och omkring 250 arbetstillfällen som är direkt knutna till den berörda produkten skulle hotas. Skulle antidumpningsåtgärderna däremot få fortsätta att gälla kommer industrin att kunna upprätthålla och ytterligare utveckla sin verksamhet i gemenskapen. Vidare skulle ytterligare ett antal arbetstillfällen, huvudsakligen inom forskning och utveckling, som är indirekt knutna till tillverkningen av TV-kamerasystem tryggas. Den totala sysselsättningen i gemenskapen med anknytning till TV-kamerasystem skulle sålunda säkras och kan till och med förväntas öka om antidumpningsåtgärderna får fortsätta att gälla.
- (80) Vad beträffar forskning och utveckling har tillverkningen av TV-kamerasystem sidoeffekter som huvudsakligen rör utvecklingen av en del till TV-kamerahuvudena, nämligen CCD-sensorn, eftersom dess komponenter också har andra tillämpningar, t.ex. i säkerhetssystem samt inom medicin, industri och telekommunikation. Förekomsten av en industri i gemenskapen som tillverkar TV-kamerasystem har dessutom konsekvenser för hela TV-industrin, alltifrån utveckling och tillverkning av sändningsutrustning till tillverkning av TV-apparater och inspelningsapparater, och kan också påverka det framtida fastställandet av normer för TV-sektorn i gemenskapen.
- (81) Med hänsyn till ovanstående drogs slutsatsen att giltighetstiden för de befintliga åtgärderna måste förlängas i syfte att avvärja de negativa verkningarna av dumpad import som skulle kunna äventyra gemenskapsindustrins existens och därmed också ett antal arbetstillfällen. Det

måste också beaktas att det allmänt skulle få negativa verkningar för TV-industrin om denna högteknologiska industri skulle försvinna.

3. Intressen hos närstående importörer och ekonomiska aktörer i gemenskapen

- (82) Vad beträffar de ekonomiska aktörer i gemenskapen som är de japanska exporterande tillverkarna närstående skulle ett beslut att låta antidumpningsåtgärderna fortsätta att gälla sannolikt ha positiva verkningar för produktion och sysselsättning i gemenskapen, eftersom en del av de tillverkningsaktiviteter avseende TV-kamerasystem som äger rum i gemenskapen skulle komma att öka ytterligare, i likhet med vad som skedde sedan den ovan nämnda undersökningen rörande USA hade inletts, och inte flyttas till Japan.

4. Intressen hos användarna

- (83) Användarna av TV-kamerasystem är huvudsakligen erkända radio- och TV-bolag som sänder egna program med egen utrustning. Det finns emellertid också erkända radio- och TV-bolag som inte sänder egna program, det finns tjänsteföretag som ställer utrustning, inbegripet kamerasystem och personal, till sina kunders förfogande, och det finns slutligen uthyrningsbolag som hyr ut kamerautrustning och annan utrustning till olika kunder. Alla dessa användare av TV-kamerasystem köper i allmänhet produkten direkt från tillverkarna.
- (84) Endast femton av de sextio användare som kommissionen sände ett frågeformulär till besvarade det och var delvis samarbetsvilliga. Denna begränsade samarbetsvilja är i sig ett tecken på att antidumpningsåtgärderna inte hade några väsentliga negativa verkningar för den ekonomiska situationen vad gäller denna sektor.
- (85) Denna slutsats överensstämmer med slutsatserna från tidigare förfaranden, där det konstaterats att TV-kamerasystem inte är någon avgörande kostnadsfaktor för användarna, eftersom kostnaderna för dessa system endast utgör en liten del av de totala kostnaderna i samband med användarnas produktion av TV-program. Om man bara ser till användarnas kostnader för utrustning, utgör kostnaderna för TV-kamerasystem cirka 10 % i en studio och kan uppgå till 20 % i ett litet fordon som används för TV-sändningar utomhus. Procentandelen sjunker emellertid om man ser till de totala kostnaderna för ett radio- och TV-bolag, inte enbart till kostnaderna för utrustning, eftersom det finns andra mera betydande kostnader, t.ex. kostnader för programproduktion, personalkostnader, indirekta kostnader m.m., som ligger långt ovanför kostnaderna för ett TV-kamerasystem. Den genomsnittliga livslängden för ett TV-kamerasystem har vidare av de samarbetsvilliga användarna uppskattats till cirka åtta år, undantagsvis så mycket som över femton år, vilket betyder att TV-kamerasystem inte alls är en återkommande kostnadsfaktor för användarna.

- (86) Verkningarna för båda kategorier av användare är likaså generellt sett ganska begränsade i förhållande till den totala omsättningen hos radio- och TV-bolagen och andra företag som befattar sig med TV-kamerasystem. Förvärvet av ett TV-kamerasystem motsvarar sålunda cirka 0,1 % av ett radio- och TV-företags totala omsättning och cirka 1 % av omsättningen hos ett produktions- eller uthyrningsföretag.
- (87) Undersökningen har, som nämndes ovan, också visat att priserna på TV-kamerasystem i gemenskapen inte steg nämnvärt sedan antidumpningsåtgärderna beträffande import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan hade införts. Trots gällande åtgärder fortsatte, eller till och med började, vissa användare att köpa TV-kamerasystem som tillverkats av de japanska exporterande tillverkarna. Åtgärderna avskräckte alltså inte användarna av TV-kamerasystem från att använda samma leverantör. De eventuella importprisökningarna var alltså uppenbarligen inte så stora att de medförde några betydande olägenheter.
- (88) På grundval av ovanstående kan det uteslutas att antidumpningsåtgärderna hade en betydande negativ inverkan vad gäller kostnadssituationen och lönsamheten hos användarna av den berörda produkten. De gällande antidumpningsåtgärderna har alltså inte lett till att gemenskapsmarknaden stängts för TV-kamerasystem som tillverkats av japanska exporterande tillverkare utan snarare till att motverka illojala handelsmetoder och i viss mån avhjälpa de snedvridande effekterna av dumpad import.
- (89) Eftersom åtgärderna har varit i kraft under en viss tid och avses bibehållas på samma nivå, dras slutsatsen att de inte skulle försämrans användarnas situation.

5. Verkningar för konkurrensen samt handelsnedvridande verkningar

- (90) När det gäller de eventuella åtgärdernas effekt på konkurrensen i gemenskapen har vissa berörda parter hävdats att tullar skulle leda till att de berörda exporterande tillverkarna skulle försvinna från gemenskapsmarknaden, varvid konkurrensen avsevärt skulle försvagas och priserna på TV-kamerasystem öka.
- (91) Det förefaller dock mera troligt att de exporterande japanska tillverkarna kommer att fortsätta att sälja TV-kamerasystem, men till icke-skadevällande priser, eftersom de har en solid teknisk grund, en stark ställning på marknaden och tillverkningsanläggningar i gemenskapen. Denna slutsats bekräftas av utvecklingen sedan en antidumpningstull infördes 1994 och sedan tullsatsen höjdes 1997, vilket inte hade några skadevällande verkningar vad gäller konkurrensen på gemenskapsmarknaden.

- (92) Med tanke på den snabba tekniska utvecklingen inom denna sektor kommer konkurrensen utan tvekan att förbli stark även om antidumpningsåtgärderna får fortsätta att gälla. Eftersom flera aktörer på marknaden för TV-kamerasystem numera har etablerat sina tillverkningsanläggningar för dessa produkter i gemenskapen, kommer de att kunna tillmötesgå användarnas efterfrågan och erbjuda ett stort modellsortiment. En fortsatt tillämpning av de gällande antidumpningsåtgärderna kommer alltså inte att begränsa användarnas valmöjligheter eller försvaga konkurrensen.

6. Slutsats om gemenskapens intresse

- (93) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl med hänsyn till gemenskapens intresse mot en förlängning av giltighetstiden för gällande antidumpningsåtgärder.

H. ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

- (94) Alla berörda parter informerades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera en fortsatt tillämpning av den gällande antidumpningstullen på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan. De fick också möjlighet att inom en viss tid efter underrättelsen om detta framföra synpunkter. Det inkom inte några synpunkter som var av den karaktären att det fanns anledning att ändra de slutsatser som redovisats ovan.
- (95) Det följer av ovanstående att, i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen, den antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan som för närvarande är i kraft och som infördes genom rådets förordning (EG) nr 1015/94, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1952/97, bör fortsätta att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av TV-kamerasystem och delar till dessa enligt KN-nummer ex 8525 30 90 (TARIC-nummer: 8525 30 90 10), ex 8537 10 91 (TARIC-nummer 8537 10 91 91), ex 8537 10 99 (TARIC-nummer 8537 10 99 91), ex 8529 90 81 (TARIC-nummer 8529 90 81 38), ex 8529 90 88 (TARIC-nummer 8529 90 88 32), ex 8543 89 95 (TARIC-nummer 8543 89 95 39), ex 8528 21 14 (TARIC-nummer 8528 21 14 10), ex 8528 21 16 (TARIC-nummer 8528 21 16 10) och ex 8528 21 90 (TARIC-nummer 8528 21 90 10), med ursprung i Japan.

2. TV-kamerasystem kan bestå av en kombination av följande delar, importerade tillsammans eller separat:

- a) Ett kamerahuvud med tre eller flera sensorer (CCD-sensorer på minst 12 mm), var och en med minst 400 000 bildpunkter, som kan anslutas till en adapter och som har ett signalbrusförhållande på minst 55 dB vid normal förstärkning, antingen i ett stycke med kamerahuvudet och adaptern i ett och samma hölje eller separat.
- b) En sökare (med ett diagonalmått på minst 38 mm).
- c) En basstation eller kamerakontrollenhet (CCU) som är förbunden med kameran via en kabel.
- d) En fjärrkontrollenhet (OCP) för val av kamerainställningar (t.ex. färgreglering, linsöppning och bländarinställning) för varje kamera.
- e) En huvudkontrollenhet (MCP) eller "master set-up unit" (MSU) med kameravalindikation, för övervakning och fjärrstyrning av flera kameror.
3. Tullen skall inte tillämpas på
- a) kameraobjektiv,
- b) videobandspelare,
- c) kamerahuvuden med inspelningsenheten i ett och samma, icke avskiljbara hölje,
- d) kameror för yrkesmässigt bruk vilka inte kan användas för sändningsändamål,
- e) kameror för yrkesmässigt bruk enligt förteckningen i bilagan (TARIC-tilläggsnummer 8786).
4. Om TV-kamerasystemet importeras med kameraobjektiv, skall det värde fritt gemenskapens gräns på vilket antidumpingstullen skall tillämpas vara värdet av TV-kamerasystemet utan objektivet. Om detta värde inte finns angivet på fakturan, skall importören ange objektivets värde i samband med att produkten övergår till fri omsättning och i anslutning därtill överlämna relevanta underlag och uppgifter.
5. Antidumpingstullsatsen skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, och skall vara 96,8 % (TARIC-tilläggsnummer 8744), utom för produkter som tillverkas av nedanstående företag för vilka följande satser skall gälla:
- Ikegami Tsushinki Co. Ltd: 200,3 % (TARIC-tilläggsnummer 8741),
- Sony Corporation: 108,3 % (TARIC-tilläggsnummer 8742),
- Hitachi Denshi Ltd: 52,7 % (TARIC-tilläggsnummer 8743).
6. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 september 2000.

På rådets vägnar

C. TASCA

Ordförande

BILAGA

Förteckning över kamerasytem för professionellt bruk som inte kan klassificeras som "broadcast"-kamerasytem och som undantas från åtgärderna

Företagsnamn	Kamerahuvuden	Sökare	Kamerapaneler	Fjärrkontroller	Huvudkontrollpaneler (*)	Kameraadapterer
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P			CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE				CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 (!)
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE (!)				
	DXC-537PL					
	DXC-537PH					
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP (!)					

Företagsnamn	Kamerahuvuden	Sökare	Kamerapaneler	Fjärrkontroller	Huvudkontrollpaneler (*)	Kameraadaptorer
Ikegami	HC-340	VF15-21/22	MA-200/230	RCU-240	—	CA-340
	HC-300	VF-4523	MA-200A (!)	RCU-390 (!)		CA-300
	HC-230	VF15-39				CA-230
	HC-240	VF15-46 (!)				CA-390
	HC-210	VF5040 (!)				CA-400 (!)
	HC-390	VF5040W (!)				
	LK-33					
	HDL-30MA					
	HDL-37					
	HC-400 (!)					
	HC-400W (!)					
	Hitachi	SK-H5	GM-5 (A)	RU-C1 (B)	—	—
SK-H501		GM-5-R2 (A)	RU-C1 (D)			CA-Z2
DK-7700		GM-5-R2	RU-C1			CA-Z1SJ
DK-7700SX		GM-50	RU-C1-S5			CA-Z1SP
HV-C10		GM-8A (!)	RU-C10 (B)			CA-Z1M
HV-C11			RU-C10 (C)			CA-Z1M2
HV-C10F			RC-C1			CA-Z1HB
Z-ONE (L)			RC-C10			CA-C10
Z-ONE (H)			RU-C10			CA-C10SP
Z-ONE			RU-Z1 (B)			CA-C10SJA
Z-ONE A (L)			RU-Z1 (C)			CA-C10M
Z-ONE A (H)			RU-Z1			CA-C10B
Z-ONE A (F)			RC-C11			CA-Z1A (!)
Z-ONE A			RU-Z2			CA-Z31 (!)
Z-ONE B (L)			RC-Z1			CA-Z32 (!)
Z-ONE B (H)			RC-Z11			
Z-ONE B (F)			RC-Z2			
Z-ONE B			RC-Z21			
Z-ONE B (M)			RC-Z2A (!)			
Z-ONE B (R)			RC-Z21A (!)			
FP-C10 (B)						
FP-C10 (C)						
FP-C10 (D)						
FP-C10 (G)						
FP-C10 (L)						
FP-C10 (R)						
FP-C10 (S)						
FP-C10 (V)						
FP-C10 (F)						
FP-C10						
FP-C10 A						
FP-C10 A (A)						
FP-C10 A (B)						

Företagsnamn	Kamerahuvuden	Sökare	Kamerapaneler	Fjärrkontroller	Huvudkontrollpaneler (*)	Kameraadapterer
Hitachi (forts.)	FP-C10 A (C) FP-C10 A (D) FP-C10 A (F) FP-C10 A (G) FP-C10 A (H) FP-C10 A (L) FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA (1) V-21 (1) V-21W (1)					
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350 WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F565HE AW-F575HE	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Företagsnamn	Kamerahuvuden	Sökare	Kamerapaneler	Fjärrkontroller	Huvudkontrollpaneler (*)	Kameraadaptorer
JVC	KY-35E KY-27ECH KY-19ECH KY-17FITECH KY-17BECH KY-F30FITE KY-F30BE KY-27CECH KH-100U KY-D29ECH KY-D29WECH (!)	VF-P315E VF-P550E VF-P10E VP-P115E VF-P400E VP-P550BE VF-P116 VF-P116WE (!) VF-P550WE (!)	RM-P350EG RM-P200EG RM-P300EG RM-LP80E RM-LP821E RM-LP35U RM-LP37U RM-P270EG			KA-35E KA-B35U KA-M35U KA-P35U KA-27E KA-20E KA-P27U KA-P20U KA-B27E KA-B20E KA-M20E KA-M27E
Olympus	MAJ-387N MAJ-387I		OTV-SX2 OTV-S5 OTV-S6			
	Kamera OTV-SX					

(*) Kallas även master set up unit (MSU) eller master control panel (MCP).

(!) Modellerna är undantagna under förutsättning att motsvarande triaxsystem eller triaxadaptor inte säljs på EG:s marknad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2043/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 september 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	86,3
	999	86,3
0707 00 05	052	91,1
	628	145,8
	999	118,5
0709 90 70	052	71,5
	999	71,5
0805 30 10	052	63,9
	388	63,7
	524	71,0
	528	63,6
	999	65,6
0806 10 10	052	85,4
	064	58,3
	400	200,3
	999	114,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,1
	400	57,3
	512	87,9
	800	123,0
	804	62,4
	999	83,3
0808 20 50	052	95,4
	064	59,1
	999	77,3
0809 30 10, 0809 30 90	052	139,9
	624	192,1
	999	166,0
0809 40 05	052	93,4
	060	69,5
	064	54,0
	066	94,9
	400	140,1
	624	170,3
	999	103,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2044/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2000 för vissa produkter från
sektorn för fjäderfäkött och ägg inom ramen för förordning (EG) nr 1866/95

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
 ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1866/95 av den 26 juli 1995 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom sektorn för fjäderfäkött och ägg av de frihandelsavtal som ingåtts mellan gemenskapen och Lettland, Litauen och Estland ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1429/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

För att säkerställa fördelningen av de disponibla kvantiteterna är det lämpligt att till de disponibla kvantiteterna för perioden mellan den 1 oktober och den 31 december 2000 lägga de

kvantiteter som förts över från perioden mellan den 1 juli och den 30 september 2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den disponibla kvantiteten för perioden från och med den 1 oktober till och med den 31 december 2000 i kraft av förordning (EG) nr 1866/95 finns angiven i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

(t)

Grupp nr	Total tillgänglig kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2000
50	312,50
60	312,50
70	312,50
75	62,50
78	50,00

⁽¹⁾ EGT L 179, 29.7.1995, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 49.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2045/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2000 för vissa produkter från
sektorn för fjäderfäkött inom ramen för förordning (EG) nr 1396/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
 ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1396/98 av den 30 juni 1998 om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött för rådets förordning (EG) nr 779/98 om import till gemenskapen av jordbruksprodukter med ursprung i Turkiet och om upphävande av förordning (EEG) nr 4115/86 och om ändring av förordning (EG) nr 3010/95⁽¹⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

För att säkerställa fördelningen av de disponibla kvantiteterna är det lämpligt att till de disponibla kvantiteterna för perioden mellan den 1 oktober och den 31 december 2000 lägga de

kvantiteter som förts över från perioden mellan den 1 juli och den 30 september 2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den disponibla kvantiteten för perioden från och med den 1 oktober till och med den 31 december 2000 i kraft av förordning (EG) nr 1396/98 finns angiven i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

(1)

Grupp nr	Total tillgänglig kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2000
T1	1 000,00

⁽¹⁾ EGT L 187, 1.7.1998, s. 41.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2046/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2000 för vissa köttprodukter
från fjäderfäsektorn inom ramen för förordning (EG) nr 2497/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
 ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2497/96 av den 18 december 1996 om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött för den ordning som fastställs i associeringsavtalet och interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och staten Israel ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

För att säkerställa fördelningen av de disponibla kvantiteterna är det lämpligt att till de disponibla kvantiteterna för perioden mellan den 1 oktober och den 31 december 2000 lägga de

kvantiteter som förts över från perioden mellan den 1 juli och den 30 september 2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den disponibla kvantiteten för perioden från och med den 1 oktober till och med den 31 december 2000 i kraft av förordning (EG) nr 2497/96 finns angiven i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

(ton)

Grupp	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2000
T1	1 400,00

⁽¹⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 204, 31.7.1997, s. 16.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2047/2000
av den 28 september 2000
om tillfälligt upphörande med inlämnande av exportlicensansökningar för vissa mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 av den 26 januari 1999, om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1998/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 10.3 i denna, och av följande skäl:

- (1) Marknaden för vissa mjölkprodukter karakteriseras av osäkerhet. Det måste undvikas att ansökningar inlämnas av spekulationsskäl som leder till en förvriddning av

konkurrensen mellan aktörerna. Inlämnandet av licens för dessa produkter bör därför tillfälligt upphöra.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk- och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inlämnandet av exportlicensansökningar för mjölkprodukter med KN-nummer 0402 10 skall avbrytas under perioden 1–15 oktober 2000, med undantag av exportlicenser med bestämmelseled "970".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 238, 22.9.2000, s. 28.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2048/2000**av den 28 september 2000****om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.
- (3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.
- (4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom

att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

- (5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaproducter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁶⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.
- (6) I enlighet med artikel 4.3 och 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med förordning (EEG) nr 1722/93, senast ändrad genom förordning (EG) nr 87/1999, på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna framställdes.
- (7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på spannmål som används för deras framställning. I protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning fastställs att nödvändiga åtgärder bör beslutas för att underlätta användningen av gemenskapens säd i tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker bör därför justeras.
- (8) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

Artikel 2

Om bevis om bidrag utfärdat före den 14 juli 2000 används, och det är fråga om sådana varor som förtecknas i bilagan till förordning (EEG) nr 1722/93, skall en reducerad bidragssats tillämpas där hänsyn tagits till produktionsbidraget.

Om operatören däremot uppvisar, samtidigt med mottagande av exportdeklarationen och ansökan om exportbidraget, bevis för att produktionsbidrag enligt förordning (EEG) nr 1722/93 inte har mottagits för de basprodukter som har förbrukats vid framställning av de produkter som skall exporteras och att ingen ansökan om ett sådant bidrag har lämnats eller kommer

att lämnas, skall en bidragssats där ingen hänsyn tagits till produktionsbidrag tillämpas.

Det bevis som avses i första stycket skall bestå i att exportören lämnar en deklARATION från det företag som har bearbetat de aktuella basprodukterna, i vilken det intygas att ansökan om produktionsbidrag enligt förordning (EEG) nr 1722/93 inte har lämnats eller kommer att lämnas. Denna deklARATION skall kontrolleras i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EG) nr 1520/2000.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 29 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 september 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

KN-nummer	Varuslag (*)	Bidragssats per 100 kg basprodukt (EUR/100 kg)	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid tillämpning av artikel 2, första stycket. – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – – I andra fall	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Råg	4,024	4,024
1003 00 90	Korn – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – I andra fall	— —	— —
1004 00 00	Havre	3,094	3,094
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid tillämpning av artikel 2, första stycket. – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (?): – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid tillämpning av artikel 2, första stycket. – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – – I andra fall – Vid export vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid tillämpning av artikel 2, första stycket. – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – I andra fall	2,278 2,278 1,270 3,296 1,454 1,454 0,953 2,472 1,270 3,296 2,278 2,278 1,270 3,296	2,278 2,278 1,270 3,296 1,454 1,454 0,953 2,472 1,270 3,296 2,278 2,278 1,270 3,296

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
ex 1006 30	Helt slipat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	12,500 12,500 12,500	12,500 12,500 12,500
1006 40 00	Brutet ris	3,300	3,300
1007 00 90	Sorghum	—	—

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförbara produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1520/2000 (EGT L 177, 15.7.2000, s. 5).

⁽²⁾ Om den aktuella varan är hänförlig till KN-nummer 3505 10 50 och om inte artikel 2 skall tillämpas.

⁽³⁾ Varor som räknas upp i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93.

⁽⁴⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2049/2000**av den 28 september 2000****om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.
- (3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95 ⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar

de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

- (4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.
- (5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.
- (6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.
- (7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 september 2000 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	46,14	1104 23 10 9100	A00	EUR/t	49,44
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	39,55	1104 23 10 9300	A00	EUR/t	37,90
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	39,55	1104 29 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	A00	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	A00	EUR/t	55,69	1104 30 10 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 12 00 9100	A00	EUR/t	55,69	1104 30 90 9000	A00	EUR/t	8,24
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	59,33	1107 10 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	46,14	1107 10 91 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	39,55	1108 11 00 9200	A00	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	39,55	1108 11 00 9300	A00	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	A00	EUR/t	40,24	1108 12 00 9200	A00	EUR/t	52,74
1103 19 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	A00	EUR/t	52,74
1103 21 00 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	A00	EUR/t	52,74
1103 29 20 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	A00	EUR/t	52,74
1104 11 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	A00	EUR/t	50,16
1104 12 90 9100	A00	EUR/t	61,88	1108 19 10 9300	A00	EUR/t	50,16
1104 12 90 9300	A00	EUR/t	49,50	1109 00 00 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	A00	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	51,66
1104 19 50 9110	A00	EUR/t	52,74	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	39,55
1104 19 50 9130	A00	EUR/t	42,85	1702 30 91 9000	A00	EUR/t	51,66
1104 21 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	A00	EUR/t	39,55
1104 21 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	A00	EUR/t	39,55
1104 21 50 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	A00	EUR/t	51,66
1104 21 50 9300	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	A00	EUR/t	39,55
1104 22 20 9100	A00	EUR/t	49,50	1702 90 75 9000	A00	EUR/t	54,14
1104 22 30 9100	A00	EUR/t	52,60	1702 90 79 9000	A00	EUR/t	37,57
				2106 90 55 9000	A00	EUR/t	39,55

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2050/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.
- (3) Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är bidragsberättigande spannmålsslag med undantag av majs och majsbaserade produkter. Export-

bidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

- (4) Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.
- (5) Det är emellertid önskvärt att beräkna den nuvarande bidragssatsen på skillnaden mellan kostnaden för de råvaror som vanligtvis används för tillverkningen av foderblandningar mellan gemenskapen å ena sidan och världsmarknaden å andra sidan, vilket skulle ge en bättre bild av de handelsförhållanden som råder för exporten av produkterna.
- (6) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de foderblandningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1517/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 september 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Spannmålsprodukter	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	A00	EUR/t	32,96
Spannmålsprodukter, med undantag av majs och majs- baserade produkter	A00	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2051/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för systemet med bidrag till produktionen inom sektorerna för spannmål och ris ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 87/1999 ⁽⁶⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs villkoren för beviljande av produktionsbidrag. Beräkningsgrunden har fastställts i artikel 3 i denna förordning. Bidrag som

beräknas på detta sätt bör fastställas en gång i månaden och kan ändras om priserna på majs och/eller vete ändras betydligt.

- (2) Det finns anledning att använda koefficienterna i bilaga II till förordning (EEG) nr 1722/93 på de produktionsbidrag som skall fastställas genom denna förordning för att fastställa det exakta belopp som skall betalas.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av majs, vete, korn, havre, potatismjöl, ris eller brutet ris, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 12,32 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EGT L 9, 15.1.1999, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2052/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 1701/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom vissa AVS-länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1701/2000⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2019/2000⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 22 till och med den 28 september 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/2000 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 195, 1.8.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EGT L 241, 26.9.2000, s. 37.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2053/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 2014/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2014/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 26 till och med den 28 september 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2014/2000 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 3,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 241, 26.9.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2054/2000
av den 28 september 2000
om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfördran som avses i
förordning (EG) nr 1740/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran för bidrag för export av råg till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1740/2000⁽⁵⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 22 till och med den 28 september 2000 inom ramen för den anbudsinfördran för exportbidrag för råg som avses i förordning (EG) nr 1740/2000 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 199, 5.8.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2055/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, på begäran måste tillämpas för export som sker under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.
- (2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för de produkter som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

- (3) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera korrektionsbeloppet i enlighet med destination.
- (4) Korrektionsbeloppet skall fastställas enligt samma förfarande som exportbidraget. Det får ändras under tiden mellan två fastställelser.
- (5) Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1.1 a–c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för spannmål med undantag av malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 september 2000 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(EUR/t)

Produktnummer	Bestämmelse-land	Nuvarande 10	Period 1 11	Period 2 12	Period 3 1	Period 4 2	Period 5 3	Period 6 4
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	-1,37	-2,74	-4,11	-5,48	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	-1,28	-2,56	-3,84	-5,12	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	-1,09	-2,18	-3,27	-4,36	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	-1,02	-2,04	-3,06	-4,08	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,50	-3,00	-4,50	-6,00	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,34	-2,68	-4,02	-5,36	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,37	-2,74	-4,11	-5,48	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2056/2000
av den 28 september 2000
om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, justerat i förhållande till det tröskelpris som gäller under den månad då exporten sker, på begäran måste tillämpas för export som kommer att ske under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.
- (2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾, är

det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för det malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

- (3) Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 september 2000 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

(EUR/t)

Produktnummer	Destination	Nuvarande 10	Period 1 11	Period 2 12	Period 3 1	Period 4 2	Period 5 3
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	-1,27	-2,54	-3,81	-5,08	-6,35
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	-1,27	-2,54	-3,81	-5,08	-6,35
1107 20 00 9000	A00	0	-1,49	-2,98	-4,47	-5,96	-7,45

(EUR/t)

Produktnummer	Destination	Period 6 4	Period 7 5	Period 8 6	Period 9 7	Period 10 8	Period 11 9
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	-7,62	-8,89	-10,16	-11,43	-12,70	-13,97
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	-7,62	-8,89	-10,16	-11,43	-12,70	-13,97
1107 20 00 9000	A00	-8,94	-10,43	-11,92	-13,41	-14,90	-16,39

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2000/57/EG

av den 22 september 2000

om ändring av bilagorna till rådets direktiv 76/895/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på frukt och grönsaker och vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 76/895/EEG av den 23 november 1976 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/24/EG⁽²⁾, särskilt artikel 5 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker⁽³⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/42/EG⁽⁴⁾,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽⁵⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/10/EG⁽⁶⁾, särskilt artikel 7 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 91/414/EEG skall medlemsstaterna ansvara för godkännande av växtskyddsmedel för användning på specifika grödor. Sådana godkännanden måste grunda sig på en utvärdering av effekterna på människors och djurs hälsa och på miljön. De faktorer som skall tas med i bedömningen omfattar bland annat vilken exponering som användaren och övriga vid användningen närvarande personer utsätts för samt påverkan på mark, vatten och luft, liksom den påverkan som människor och djur utsätts för vid konsumtion av behandlade grödor som innehåller resthalter av ämnen i fråga.
- (2) När det gäller produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker, avspeglar gränsvärdena i allmänhet den minsta mängd bekämpningsmedel som ger växterna ett effektivt skydd, förutsatt att dessa medel används på ett sådant sätt att resthalterna blir så låga som möjligt och att de kan anses vara toxikologiskt godtagbara, särskilt med hänsyn till skyddet av miljön och det beräknade intaget via födan.
- (3) Om en godkänd form av användning av växtskyddsmedel inte ger upphov till mätbara resthalter i eller på livsmedel eller om det inte finns några godkända

användningsområden sätts gränsvärdet till den nedre analytiska bestämningsgränsen. Denna nivå gäller också som gränsvärde om en medlemsstat beslutar att godkänna vissa användningsområden utan att beslutet först underbyggs med nödvändiga fakta, eller om det inte finns motsvarande fakta rörande sådan användning i tredje land som ger upphov till resthalter i eller på livsmedel som kan komma att övergå till fri omsättning i gemenskapen.

- (4) Gränsvärden för bekämpningsmedelsrester bör ses över med jämna mellanrum. Gränsvärdena kan också ändras som ett resultat av nya användningsområden eller ny information. Nivåerna bör vidare kunna sänkas med kort varsel om kommissionen får tillgång till ny eller uppdaterad information som visar att ämnena kan utgöra en fara för konsumenterna genom intaget via födan, och särskilt om kommissionen underrättas enligt artikel 4 i direktiv 76/895/EEG eller artikel 8 i direktiv 90/642/EEG.
- (5) Kommissionen har fått uppgifter om helt nya eller ändrade användningsområden för de bekämpningsmedel som omfattas av det här direktivet. Det faktaunderlag som dessa nya användningsområden bygger på har nu utvärderats, och det är därför lämpligt att ändra de gränsvärden för resthalter som anges i bilagorna till direktiven.
- (6) Man har, i enlighet med de metoder som tillämpas inom Europeiska gemenskapen, gjort en uppskattning och utvärdering av konsumenternas livstidsexponering för dessa bekämpningsmedel via sådana livsmedel som kan innehålla resthalter, och då tagit hänsyn till de riktlinjer som offentliggjorts av Världshälsorganisationen⁽⁷⁾. Beräkningarna visar att de gränsvärden för resthalter som fastställs i det här direktivet inte leder till att det acceptabla dagliga intaget överskrids.
- (7) Konsumenternas akuta exponering för dessa bekämpningsmedel via alla typer av livsmedel som kan innehålla resthalter av bekämpningsmedlen i fråga har därför uppskattats och utvärderats med de metoder som för närvarande används inom Europeiska gemenskapen, samt med beaktande av Världshälsorganisationens rekommendationer, och några akuta intagsproblem har inte identifierats.

⁽¹⁾ EGT L 340, 9.12.1976, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 107, 4.5.2000, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 350, 14.12.1990, s. 71.

⁽⁴⁾ EGT L 158, 30.6.2000, s. 51.

⁽⁵⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 57, 2.3.2000, s. 28.

⁽⁷⁾ Riktlinjer för beräkning av intaget av bekämpningsmedelsrester via födan (reviderad utgåva). Dessa riktlinjer har tagits fram av GEMS/Livsmedelsprogrammet i samarbete med Codex Alimentariuskommittén för bekämpningsmedelsrester. Utgivare: Världshälsorganisationen, 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

- (8) I artikel 4 i kommissionens direktiv 98/82/EG⁽¹⁾ fastställs tillfälliga gränsvärden för rester av vinklozolin i vissa varor i väntan på att nya gränsvärden skall antas för alla typer av jordbruksprodukter på grundval av den utvärdering som föreskrivs i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG. Denna utvärdering har ännu inte avslutats. Det är trots detta lämpligt att minska konsumenternas exponering för rester av vinklozolin genom att sänka gränsvärdena för resthalter av detta ämne i vissa varor. Det är också lämpligt att dessa nya värden bara tillämpas till dess att den utvärdering som anges ovan är klar.
- (9) Alla bekämpningsmedel för vilka gränsvärden för resthalter fastställs i det här direktivet måste utvärderas enligt direktiv 91/414/EEG. Vart och ett av dessa gränsvärden måste ses över enskilt, och översynen bör grunda sig på de slutliga kommissionsbeslut som följer på det utvärderingsarbete som anges i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG.
- (10) Gemenskapens handelspartner har via Världshandelsorganisationen ombetts lämna synpunkter på de halter som anges i det här direktivet, och deras synpunkter i denna fråga har beaktats. Möjligheten att för import från tredje land fastställa särskilda gränsvärden för resthalter beträffande särskilda kombinationer av bekämpningsmedel och grödor kommer att undersökas av kommissionen mot bakgrund av relevanta data.
- (11) Yttrandet från Vetenskapliga kommittén för växter har beaktats, och särskilt de råd och rekommendationer som lämnats när det gäller konsumentskyddet avseende livsmedel som behandlats med bekämpningsmedel.
- (12) Detta direktiv är förenligt med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilaga II i direktiv 76/895/EEG skall värdet "3" för folpet i vindruvor ersättas med "10".

Artikel 2

Bilaga II till direktiv 90/642/EEG skall ändras på följande sätt:

1. Värdet "1" för maleinhydrazid i morötter och palsternackor skall ersättas med "30".

2. Värdet "0,1" för glyfosat i bomullsfrö skall ersättas med "10".
3. Värdet "0,05" för ditiokarbamaterna maneb, mankozeb, metiram, propineb och zineb i oliver skall ersättas med "5".
4. Ett nytt bekämpningsmedel, difenylamin, skall föras in med följande gränsvärden för resthalter:

Äpplen:	5 mg/kg,
Päron:	10 mg/kg,
Alla övriga varor:	0,05* mg/kg, där detta motsvarar den analytiska bestämningsgränsen.
5. Värdet "3" för vinklozolin i tomater och värdet "2" för vinklozolin i persikor skall ersättas med "0,05*" respektive "0,05*". Dessa nya värden skall gälla tillfälligt.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv senast den 31 mars 2001. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa bestämmelserna från och med den 1 april 2001.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 september 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

(1) EGT L 290, 29.10.1998, s. 25.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2000/58/EG

av den 22 september 2000

om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung samt vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 86/362/EEG av den 24 juli 1986 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/48/EG⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 86/363/EEG av den 24 juli 1986 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på livsmedel av animaliskt ursprung⁽³⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/42/EG⁽⁴⁾, särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker⁽⁵⁾, senast ändrat genom direktiv 2000/57/EG⁽⁶⁾, särskilt artikel 7 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽⁷⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/10/EG⁽⁸⁾, särskilt artikel 4.1 f i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens direktiv 1999/1/EG⁽⁹⁾ fördes det nya verksamma ämnet kresoximmetyl in i bilaga I till direktiv 91/414/EEG men endast för användning som fungicid. Det fastställdes inga särskilda villkor beträffande sådana faktorer som kan påverka de grödor som behandlas med växtskyddsmedel innehållande kresoximmetyl.
- (2) Införandet i bilaga I grundade sig på en utvärdering av de uppgifter som inlämnats i samband med förslaget om att kresoximmetyl skulle få användas som fungicid på spannmål, kärnfrukter och vinstockar. Uppgifter om annan användning har lämnats in av vissa medlemsstater enligt artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG. De uppgifter som finns tillgängliga har nu gått igenom, och de har befunnits vara tillräckligt omfattande för att vissa gränsvärden skall kunna fastställas.

⁽¹⁾ EGT L 221, 7.8.1986, s. 37.

⁽²⁾ EGT L 197, 3.8.2000, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 221, 7.8.1986, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 158, 30.6.2000, s. 51.

⁽⁵⁾ EGT L 350, 14.12.1990, s. 71.

⁽⁶⁾ Se sidan 76 i detta nummer av EGT.

⁽⁷⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 57, 2.3.2000, s. 28.

⁽⁹⁾ EGT L 21, 28.1.1999, s. 21.

- (3) Om det inte finns något permanent eller provisoriskt gränsvärde för resthalter på gemenskapsnivå måste medlemsstaterna fastställa ett provisoriskt nationellt gränsvärde enligt artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG för att ett godkännande skall kunna beviljas.

- (4) I samband med införandet av kresoximmetyl i bilaga I till direktiv 91/414/EEG den tekniska och vetenskapliga utvärderingen av ämnet i en granskningsrapport från kommissionen daterad den 16 oktober 1998. I denna rapport fastställs det acceptabla dagliga intaget (ADI) för kresoximmetyl till 0,4 mg per kg kroppsvikt och dag. Konsumenternas livstidsexponering genom livsmedel som behandlats med kresoximmetyl har uppskattats och utvärderats med hjälp av de metoder som används inom Europeiska gemenskapen och med beaktande av de riktlinjer som offentliggjorts av Världshälsoorganisationen⁽¹⁰⁾. Enligt dessa beräkningar leder de gränsvärden för resthalter som fastställs i det här direktivet inte till att det acceptabla dagliga intaget överskrids.

- (5) Under den utvärdering och diskussion som föregick införandet av kresoximmetyl i bilaga I till direktiv 91/414/EEG noterades inga sådana akut toxiska effekter som gör det nödvändigt att fastställa en akut referensdos.

- (6) För vissa jordbruksprodukter har villkoren för användning av kresoximmetyl redan angetts på ett sätt som gör det möjligt att fastställa permanenta gränsvärden för resthalter.

- (7) För att konsumenterna skall kunna skyddas från exponering för rests substanser i eller på sådana produkter som inte omfattas av godkännandet bör de provisoriska gränsvärden som fastställs motsvara den lägsta analytiska bestämningsgränsen för samtliga berörda produkter som omfattas av direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG. Om gemenskapen fastställer sådana provisoriska gränsvärden för resthalter påverkar detta inte medlemsstaternas möjligheter att fastställa egna provisoriska gränsvärden för kresoximmetyl i enlighet med artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG och enligt bilaga VI till direktiv 91/414/EEG, särskilt del B avsnitt 2.4.2.3. i denna bilaga. Det har ansetts att fyra år är en tillräckligt lång tidsperiod för att man skall kunna fastställa de flesta övriga användningsområden för kresoximmetyl som kan bli aktuella. Efter denna period bör de provisoriska gränsvärdena för resthalter göras permanenta.

⁽¹⁰⁾ Riktlinjer för beräkning av intaget av bekämpningsmedelsrester via födan (reviderad utgåva). Dessa riktlinjer har tagits fram av Gems/Livsmedelsprogrammet i samarbete med Codex Alimentariuskommittén för bekämpningsmedelsrester. Utgivare: Världshälsoorganisationen, 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

- (8) Gemenskapens handelspartner har via Världshandelsorganisationen ombetts lämna synpunkter på de gränsvärden som fastställs i det här direktivet, och dessa synpunkter har också beaktats. Möjligheten att för import från tredje land fastställa särskilda gränsvärden för resthalter beträffande vissa kombinationer av bekämpningsmedel och grödor kommer att undersökas av kommissionen, förutsatt att relevanta data lämnas in.
- (9) Vid utarbetandet av detta direktiv har man beaktat yttrandena från Vetenskapliga kommittén för växter, särskilt de råd och rekommendationer som gäller konsumentskyddet avseende sådana livsmedel som behandlats med bekämpningsmedel.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande skall läggas till i del A i bilaga II till direktiv 86/362/EEG:

Bekämpningsmedelsrest	Gränsvärde (mg/kg)
"Kresoximmetyl	0,05 (*) (p) Spannmål

(*) Anger analytiska bestämningsgränsen.

(p) Anger provisoriskt gränsvärde."

Artikel 2

Följande skall läggas till i del B i bilaga II till direktiv 86/363/EEG:

Bekämpningsmedelsrest	Gränsvärde (mg/kg)
"Kresoximmetyl (restsubstans 490M9 ⁽¹⁾ för mjölk och 490M1 ⁽²⁾ för kött, lever, fett och njure, uttryckt i kresoximmetyl	0,02 (*) (p) Mjölk
	0,02 (*) (p) Kött, lever, fett
	0,05 (p) Njure
Kresoximmetyl	0,02 (*) (p) Ägg

(*) Anger analytiska bestämningsgränsen.

(p) Anger provisoriskt gränsvärde.

⁽¹⁾ 490M9 = 2-[2-(4-hydroxi-2-metylfenoximetyl)fenyl]-2-metoxiiminoättiksyra.

⁽²⁾ 490M1 = 2-metoxiimino-2-[2-(o-tolyloximetyl)fenyl]ättiksyra."

Artikel 3

De gränsvärden för resthalter av kresoximmetyl som anges i bilagan till det här direktivet skall läggas till i bilaga II till direktiv 90/642/EEG.

Artikel 4

1. Om ett gränsvärde för resthalter av kresoximmetyl följs av beteckningen "(p)", innebär detta att gränsvärdet är provisoriskt enligt artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG.

2. Fyra år efter det att det här direktivet har trätt i kraft skall de provisoriska gränsvärdena för resthalter av kresoximmetyl som anges i bilagorna upphöra att vara provisoriska och övergå till att vara permanenta enligt artikel 4.1 i direktiven 86/362/EEG och 86/363/EEG eller artikel 3 i direktiv 90/642/EEG.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Medlemsstaterna skall senast den 31 mars 2001 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 april 2001.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 september 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	Gränsvärden för bekämpningsmedelsrester (mg/kg)
	Kresoximmetyl
1. Frukt, färsk, torkad eller rå, konserverad genom frysning utan tillsats av socker; nötter	
i) CITRUSFRUKTER Grapefrukt Citroner Lime Mandariner (inbegripet klementiner och liknande hybrider) Apelsiner Pomelo Övriga	0,05 (p) (*)
ii) TRÄDNÖTTER (skalade eller oskalade) Mandlar Paranötter Cashewnötter Kastanjer Kokosnötter Hasselnötter Makadamianötter Pekannötter Pinjenötter Pistaschmandlar Valnötter Övriga	0,1 (p) (*)
iii) KÄRNFRUKTER Äpplen Päron Kvitten Övriga	0,2 (p)
iv) STENFRUKTER Aprikoser Körsbär Persikor (inklusive nektariner och liknande hybrider) Plommon Övriga	0,05 (p) (*)
v) BÄR OCH SMÅ FRUKTER	
a) Bordsdruvor och druvor för vinframställning Bordsdruvor Druvor för vinframställning	1 (p)
b) Jordgubbar (odlade)	0,05 (p) (*)
c) Rubusfrukter (odlade) Björnbär Blåhallon Loganbär Hallon Övriga	0,05 (p) (*)

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	Gränsvärden för bekämpningsmedelsrester (mg/kg)
	Kresoximmetyl
d) Andra små frukter och bär (odlade)	0,05 (p) (*)
Blåbär	
Tranbär	
Vinbär (röda, svarta och vita)	
Krusbär	
Övriga	
e) Vilda bär och frukter	0,05 (p) (*)
vi) DIVERSE FRUKTER	
Avokado	
Bananer	
Dadlar	
Fikon	
Kiwifrukt	
Kumquat	
Litchiplommon	
Mango	
Oliver	0,2 (p)
Passionsfrukter	
Ananas	
Granatäpplen	
Övriga	0,05 (p) (*)
2. Grönsaker, färska eller råa, frysta eller torkade	
i) ROT- OCH KNÖLGRÖNSAKER	0,05 (p) (*)
Rödbetor	
Morötter	
Rotselleri	
Pepparrot	
Jordärtskockor	
Palsternackor	
Rotpersilja	
Rädisor	
Haverrot	
Sötpotatis	
Kålrotter	
Rovor	
Jamsrot	
Övriga	
ii) LÖKGRÖNSAKER	0,05 (p) (*)
Vitlök	
Kepalök	
Schalottenlök	
Knippelök	
Övriga	
iii) FRUKTGRÖNSAKER	
a) <i>Solanaceae</i> -familjen	
Tomater	0,5 (p)
Paprikor	1 (p)
Auberginer	0,5 (p)
Övriga	0,05 (p) (*)

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	Gränsvärden för bekämpningsmedelsrester (mg/kg)
	Kresoximmetyl
b) Gurkväxter – ätligt skal Slanggurkor Druvgurkor Zucchini (sommarsquash) Övriga	0,05 (p) (*)
c) Gurkväxter – oätligt skal Meloner Squash (vintersquash) Vattenmeloner Övriga	0,2 (p)
d) Sockermais	0,05 (p) (*)
iv) KÅLGRÖNSAKER	0,05 (p) (*)
a) Blommande kål Broccoli Blomkål Övriga	
b) Huvudbildande kål Brysselkål Vitkål, rödkål Övriga	
c) Bladbildande kål Salladskål Grönkål Övriga	
d) Kålrabbi	
v) BLADGRÖNSAKER OCH FÄRSKA ÖRTER	0,05 (p) (*)
a) Sallat och liknande Kryddkrasse Vårklynne Sallat Escarole Övriga	
b) Spenat och liknande Spenat Mangold Övriga	
c) Vattenkrasse	
d) Endivesallat	
e) Örter Körvel Gräslök Persilja Snittselleri Övriga	
vi) BALJVÄXTER (färska)	0,05 (p) (*)
Bönor (med skida)	
Bönor (utan skida)	
Ärter (med skida)	
Ärter (utan skida)	
Övriga	

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	Gränsvärden för bekämpningsmedelsrester (mg/kg)
	Kresoximmetyl
vii) STJÄLKGRÖNSAKER Sparris Kardon Stjälkselleri Fänkål Kronärtskockor Purjolök Rabarber Övriga	0,05 (p) (*)
viii) SVAMP a) Odlad svamp b) Vild svamp	0,05 (p) (*)
3. Baljväxter (torkade) Böner Linser Ärter Övriga	0,05 (p) (*)
4. Oljeväxtfröer Linfrö Jordnötter Vallmofrö Sesamfrö Solrosfrö Rapsfrö Sojaböner Senapsfrö Bomullsfrö Övriga	0,1 (p) (*)
5. Potatis Färsk potatis Övrig matpotatis	0,05 (p) (*)
6. Te (torkade blad och stjälkar, jästa eller ojästa av <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (p) (*)
7. Humle (torkad), inklusive pellets och pulver som inte koncentrerats	0,1 (p) (*)

(*) Anger den analytiska bestämningsgränsen.
(p) Anger provisoriskt gränsvärde.

RÄTTELSER

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 32/2000 av den 17 december 1999 om öppnande och förvaltning av gemenskapens inom GATT konsoliderade tullkvoter och av vissa andra av gemenskapens tullkvoter, om fastställande av närmare bestämmelser för ändring och anpassning av dessa kvoter och om upphävande av förordning (EG) nr 1808/95

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 5 av den 8 januari 2000)

På sidan 6, i bilaga I för:

Löpnummer 09.0006, kolumnen "KN-nr" skall det

i stället för: "0304 10 91"

vara: "0304 10 97".

Löpnummer 09.0007, kolumnen "Varuslag", andra strecksatsen skall

strecksatsen "— saltad, inte torkad eller rökt och i saltlake

"flyttas till att avse angivelsen "ex 0305 62 00" och omfatta de följande angivelserna till och med angivelsen "0305 69 10".

På sidan 7, i bilaga I, för löpnummer 09.0048, kolumnen "Underavdelning TARIC" skall det

i stället för: "30"

vara: "20".

På sidan 20, i bilaga IV, för löpnummer 09.0106, kolumnerna "Kvotperiod", "Kvotvolym" och "Tullsats" skall

texten "1 januari–31 december",

"11 067 000" och

"0"

utgå.

På sidan 21, i bilaga IV, för löpnummer 09.0104, kolumnen "KN-nr" skall det

i stället för: "9406 99 30"

vara: "6406 99 30".

På sidorna 21 och 22 i bilaga IV, för löpnummer 09.0104, KN-nr "9503 49 10", "9503 90 10" och "9503 90 99", kolumnen "TARIC-nr" skall det

i stället för: "11

19"

vara: "10".

På sidan 23, i bilaga IV, för löpnummer 09.0106, kolumnen "KN-nr" skall det

i stället för: "6204 90 10"

vara: "6214 90 10".

På sidan 24, i bilaga V skall

footnoter läggas till enligt följande:

- 1) Efter titeln skall fotnotshänvisningen 1 läggas till.
- 2) Efter uppräkningsraderna av länder ovanför tabellen skall fotnotshänvisningen 2 läggas till.
- 3) I tabellen, efter uttrycket "KN-nr", skall fotnotshänvisningen 3 läggas till.
- 4) Under tabellen skall följande footnoter läggas till:

⁽¹⁾ Här avses med *handvävstol*: sådan vävstol som, för tillverkning av tyg, drivs endast med hand- eller fotrörelser.

⁽²⁾ Förteckningen över behöriga myndigheter i förmånstagarländerna offentliggjordes senast i EGT C 122, 4.5.1999, s. 3.

⁽³⁾ För TARIC-numren, se förteckningen i bilaga.